

**നസ്കപ്പെട്ടു ശ്യാസവും
നസ്കപ്പെണ്ടു വിശ്യാസവും**

യുഹാനോൻ മാർ പോളികാർപ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

2020

മോംസ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്

മുട്ടമ്പലം പി.ഒ., കഞ്ഞിക്കുഴി, കോട്ടയം

ഫോൺ : 0481 - 2571840

Author :

Yuhanon Mar Policarpos Metropolitan
President, Marth Mariam Vanitha Samajam
Diocese of Angamaly
Thrikkunnathu Seminary
P.B. No. 61, Aluva. Pin - 683 101
E-mail : marpolicarpos@yahoo.com

Publishers :

Moms Publications
Marth Mariam Vanitha Samajam Central Office
Muttambalam P.O., Kanjikuzhy, Kottayam. Pin - 686 004
Phone : 0481 - 2571840
Email : momsglobal@yahoo.in

First Edition : February 2020

No.of Copies : 10000

Printed at :

Pulari Offset Printers
Tripunithura, Ernakulam. Pin - 682 309
Mob. : 93882 45282
E-mail : pulariprinters@gmail.com

Copyright Reserved

Price Rs.: ₹ 70 / -

For private circulation among members only.

Any inadvertent or omissions deeply regretted.

ഗ്രന്ഥ കർത്താവിന്റെ പ്രധാന കൃതികൾ

1. വചനത്തിന്റെ ഹൃദയതാളം
ബോധി പബ്ലിക്കേഷൻസ്
2. ഉദയനാദം - വാല്യം 1
(സങ്കീർത്തന ധ്യാനം)
എം.ജി.ഒ.സി.എസ്.എം., അങ്കമാലി ഭദ്രാസനം
3. ഉദയനാദം - വാല്യം 2
(സങ്കീർത്തന ധ്യാനം)
ഒ.സി.വൈ.എം., അങ്കമാലി ഭദ്രാസനം
4. ഉദയനാദം - വാല്യം 3
(സങ്കീർത്തന ധ്യാനം)
മർത്തമറിയം വനിതാ സമാജം, അങ്കമാലി ഭദ്രാസനം
5. പൊരുളിലേക്കുള്ള തീർത്ഥാടനം
മോംസ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്
6. ഉദയനാദം - വാല്യം 4
(സങ്കീർത്തന ധ്യാനം)
മർത്തമറിയം വനിതാ സമാജം, അങ്കമാലി ഭദ്രാസനം
7. തിരുവചന ഗ്രന്ഥത്തിലെ സ്ത്രീ ലാവണ്യം
മോംസ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്
8. നൽകപ്പെട്ട ശ്യാസവും നൽകപ്പെടേണ്ട
വിശ്യാസവും
മോംസ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്

താളുകളിലൂടെ

അദ്ധ്യായം 1 ആമുഖം	7
പാർട്ട് I ഗ്രന്ഥ വിശകലനം	9
അദ്ധ്യായം 2 ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകം : ഒരു പഠനം	10
അദ്ധ്യായം 3 കഥാപാത്ര വിശകലനം : ഇയ്യോബ് ആരായിരുന്നു?	12
a. ഗോത്ര പിതാക്കന്മാർക്ക് സമകാലീനൻ	12
b. ആദ്യ കാവ്യ പുസ്തകം	13
c. വളർച്ചയുടെ ഉത്തുംഗാവസ്ഥ	14
d. ഏതവസ്ഥയിലും രക്ഷകനോടു ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നു.	15
e. കുരിശെടുത്ത് അനുഗമിക്കണം	16
അദ്ധ്യായം 4 ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഘടനയും ഉള്ളടക്കവും	18
അദ്ധ്യായം 5 അദ്ധ്യായങ്ങളിലൂടെ	22
അദ്ധ്യായം 6 ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ സാത്താൻ ആര് ?	40
a. യഥാർത്ഥ സാത്താൻ.	40
b. ചെറു പഠനം.	41
c. എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി.	41
d. അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യം.	42
e. കർത്താവ് യഥാർത്ഥ സാത്താനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.	43
f. വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാര ശക്തിയിൽ രസിക്കുന്നവർ.	43
g. ആഹാബിനെ വശീകരിച്ച ആത്മാവ്.	44
h. ദൈവിക രഹസ്യം എല്ലാവർക്കും അനുഭവപ്പെടണമെന്നില്ല.	45
i. ദാവിദിനെ പരീക്ഷിച്ച് ശോധന ചെയ്യുന്നു.	45
j. യോശുവായെ കുറ്റം വിധിക്കുന്ന സാത്താനെ ഭർത്സിക്കുന്നു.	46

k. പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ ആത്മീകതയുടെ ഉത്തുംഗത്തിൽ.	46
l. കടക്കാറോട് ക്ഷമിച്ചാലെ ക്ഷമ കിട്ടൂ.	47
പാർട്ട് II	49
വേദശാസ്ത്ര കാഴ്ചപ്പാടുകൾ	
ആമുഖം	50
അദ്ധ്യായം 7	51
സ്രഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയുടെ ധർമ്മവും	
a. സവിശേഷത ഓരോ മനുഷ്യനിലും.	51
b. വ്യത്യസ്തമായ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ.	52
c. ഉണർവും, ജാഗ്രതയും.	53
d. മനോവ്യാപാരം നന്നായിരിക്കണം.	54
e. തിരിച്ചറിവു അഭ്യസിക്കണം.	54
f. സമീപനമാണ് സമാപനം നിശ്ചയിക്കുന്നത്.	55
g. പോയിട്ടില്ലാത്ത വഴികൾ മുനിയിൽ.	55
h. സൽഗുണ വാഹികളാകണം.	56
i. ആന്തരിക സംത്യപ്തി വളർത്തി എടുക്കണം.	57
j. പൊങ്ങച്ചം ഒഴിവാക്കാം.	57
k. ഭാഗ്യ നിർഭാഗ്യങ്ങൾ കാത്തിരിക്കരുത്.	58
l. പ്രതിസന്ധികൾക്കു മീതെ സഞ്ചരിക്കണം.	58
m. ദുഷ്ടതയും, അലസതയും.	60
n. ആന്തരിക ഉത്താനം.	61
അദ്ധ്യായം 8	63
കഷ്ടപ്പാടുകൾ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ.	
a. ദൈവിക സമാധാനം - ദൈവ നാമ മഹത്വത്തിനായി.	64
b. നിഗളിക്കാതിരിപ്പാൻ	65
c. നാം വരുത്തി വയ്ക്കുന്ന വിനാശങ്ങൾ.	65
d. തിരിഞ്ഞു നോട്ടത്തിന്.	67
e. തിരുത്തലുകൾക്ക് നല്ല കൂട്ടു വേണം.	68
പാർട്ട് III	70
പ്രാർത്ഥന - പരിഹാര പ്രക്രിയ	
ആമുഖം	71

അദ്ധ്യായം 9 72

എന്താണ് പ്രാർത്ഥന

- a. ദൈവസന്നിധിയിൽ ഹൃദയം പകരുന്നത്. 73
- b. നിമിഷ പ്രാർത്ഥന. 74
- c. കൂട്ടായ പരസ്യ പ്രാർത്ഥന. 75
- d. ആവശ്യങ്ങൾ അറിയുന്ന പിതാവ്. 76
- e. ദൈവ മുമ്പാകെയുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത. 77
- f. കർത്തൃഗാത്രം മുഴുവൻ നമ്മോടൊപ്പം. 78
- g. ആർജ്ജിച്ചെടുക്കാവുന്ന ഒരു ആത്മീയ കഴിവ്. 79
- h. പ്രാർത്ഥന പഠിച്ചെടുക്കുവാൻ അൽപ്പം ആയാസം വേണം. 80
- i. രണ്ട് പ്രധാന പ്രാർത്ഥനകൾ. 81
 - 1. കർത്തൃ പ്രാർത്ഥന. 82
 - 2. മഹാപുരോഹിത പ്രാർത്ഥന. 84
- j. ശലോമോന്റെ പ്രാർത്ഥന. 87
- k. വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ ചില പ്രാർത്ഥനാ മല്ലന്മാർ. 89
 - 1. ആശയോടെ ദൈവീക വാഗ്ദത്ത നിവർത്തിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നവർ. 89
 - 2. ലഭിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ. 90
 - 3. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ അനുതാപവും തിരിച്ചുവരവും. 91
 - 4. ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ അൽപ്പം ആയാസം ആവശ്യമാണ്. 92

പാർട്ട് IV 95

അദ്ധ്യായം 10 96

സമാപനം

അദ്ധ്യായം 11 100

പ്രാർത്ഥനകളും, മനഃപാഠ വാക്യങ്ങളും

- a. പ്രാർത്ഥന 100
 - 1. 91-ാം മസൂമൂർ 100
 - 2. 121-ാം മസൂമൂർ 101
- b. ഗീതം 102
 - മാർ അപ്രേമിന്റെ മെത്രാ
- c. മനഃപാഠ വാക്യങ്ങൾ 104

അദ്ധ്യായം 1

ആമുഖം

അഖില മലങ്കര മർത്തമറിയം സമാജത്തിന്റെ 2020-ലെ പഠന വിഷയം ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുന്നു. പ്രധാന ചിന്താവിഷയം ‘നൽകപ്പെട്ട ശ്വാസവും നൽകപ്പെടേണ്ട വിശ്വാസവും’, ആധാര വാക്യം ഇയ്യോബ് 27:3. “ദൈവത്തിന്റെ ശ്വാസം എന്റെ മൂക്കിൽ ഉണ്ടല്ലോ” പഠനത്തിനുള്ള പുസ്തകം ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകമാണ്. കേന്ദ്രബിന്ദു സ്വഭാവീകമായും ഇയ്യോബും, ഇയ്യോബിന്റെ കഷ്ടതയും വിജയിയായി നിൽക്കുന്ന ഇയ്യോബും തന്നെ.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ നാലു ഭാഗങ്ങൾ (പാർട്ടികൾ) ഉണ്ട്. ഒന്നാം ഭാഗത്ത് ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തക വിശകലനവും, അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സാത്താൻ ആര്? എന്നും ചിന്തിക്കുന്നു. ഒപ്പം യഹൂദ പാരമ്പര്യത്തിലെ നിലനിന്നിരുന്ന വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളെ മാറ്റി എഴുതുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാം ഭാഗത്ത് വേദശാസ്ത്രപരമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളും, എന്തുകൊണ്ട് പ്രതിസന്ധികളും പ്രയാസങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ഭാഗം പ്രതിസന്ധികൾക്കും പ്രയാസങ്ങൾക്കും പ്രാർത്ഥന മാത്രമാണ് ഏക പരിഹാരമാർഗ്ഗമെന്ന നിർദ്ദേശമാണ്. ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്ന ഇയ്യോബിനെ മാതൃക ആക്കാ

വുന്നതാണ്. നാലാം ഭാഗത്ത് മനഃപാഠം ആക്കേണ്ട പ്രാർത്ഥനയും ഗീതവും വാക്യങ്ങളും ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

നമുക്ക് പൊതുവെ ഒരു വിചാരം ഉണ്ട്, നമുക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും സാത്താൻ വരുത്തി വയ്ക്കുന്നതാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം നമ്മെ വെറുതെ പരീക്ഷിക്കുന്നതാണെന്നോ എന്നാണ്. എന്നാൽ ചില നവസുവിശേഷകർ പഠിപ്പിക്കുന്നത് കൂടാതെ എന്നാണ്. അത് കൂടുതലും പലവിധ വേദനകളിലും കൂടി കടന്നു പോകുന്നവരുടെ അടുത്തോ അല്ലെങ്കിൽ വിദേശത്ത് ജോലി എടുക്കുന്ന ഭർത്താക്കന്മാരുള്ള സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കലോ ആണ് ഈ സുവിശേഷം പറയുന്നത്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം തന്നെ ഇയ്യോബിന്റെ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇവയെക്കുറിച്ച് വിചിന്തിനം നടത്തുക എന്നതാണ്. 'എന്തുകൊണ്ട് - ഇങ്ങനെ എനിക്ക് സംഭവിക്കുന്നു?' എന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഈ പുസ്തകം ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഈ ചെറു പുസ്തകത്തിന്റെ രചനയിൽ പകർത്തി എഴുതുവാനും പ്രിന്റിംഗിൽ സഹായിക്കുവാനും മുന്നിട്ടു നിന്ന എല്ലാവരെയും വിശേഷാൽ ബഹു. റിജോ അച്ചൻ, ബഹു. സ്റ്റാലിൻ അച്ചൻ, ബഹു. ബിനോയി ശെമ്മാശൻ, ബഹു. ജെറി ശെമ്മാശൻ എന്നിവരെയും, ഇത് നന്നായി പ്രിന്റ് ചെയ്തതന്ന ശ്രീ. മാത്യു ഉമ്മനെയും (പുലരി പ്രിന്റേഴ്സ്) ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! സ്നേഹവും പ്രിയവും അറിയിക്കുന്നു.

പാർട്ട് I
ശ്രമ്മ വിശകലനം

അദ്ധ്യായം 2

ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകം : ഒരു പഠനം

ദൈവനീതിയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന പഴയ നിയമത്തിലെ ഒരു കൃതി. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്ക് എന്താണ് കാരണം? എന്ന ചോദ്യത്തിന് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ട് എന്നു തെളിയിക്കുന്നതാണ് ഇയ്യോബിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രം. ഏത് കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നാലും ഇയ്യോബ് നൽകുന്ന സന്ദേശം കാലങ്ങൾക്ക് അതീതമാണ്. യിസ്രായേൽ ജനത്തിന് അവരുടെ ആത്മീകവും ലൗകികവുമായ ജീവിതത്തിന് കരുത്തേകുന്നതാണ് ഇതിലെ ഉള്ളടക്കം. എന്തുകൊണ്ട്?, എങ്ങനെ?, എനിക്ക് എന്തിന്? എന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നതാണല്ലോ. ഇയ്യോബിന്റെ ജീവിതകഥ അവയ്ക്ക് പൂർണ്ണമായും തൃപ്തികരമായ മറുപടികൾ പ്രധാനം ചെയ്യുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു കൂടാ.

യഹൂദന്മാരുടെ ജീവിതം പാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും, കൃതികളുടെയും, വിശേഷാൽ ന്യായപ്രമാണത്തെയും ആശ്രയിച്ചു പോന്നിരുന്നു. അതിലൂടെയാണ് ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ, കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്ന, സംരക്ഷിച്ച് നയിച്ചു നടത്തുന്ന ദൈവത്തെ കണ്ടിരുന്നത്. ആ ദൈവത്തിന്റെ പേര് ഉച്ചരിക്കുവാൻ പോലും ആദ്യകാലഘട്ടങ്ങളിൽ അവർക്ക് ആകുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് രൂത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ യഹോവ എന്ന വാക്ക് ഉച്ചരിക്കാതെ പോയത്. കഷ്ടപ്പാടും സഹനവും ഇയ്യോബിന് ദൈവീക രഹസ്യമായി

അന്ത്യത്തോളം തുടർന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നും കേൾക്കുന്ന ഈ ചോദ്യത്തിന് ഇയ്യോബ് ഉത്തരം നൽകുന്നുണ്ട്.

പാരമ്പര്യ ചിന്താഗതിക്ക് വിപരീതമായ ചിന്ത

കുറ്റം ചെയ്യാത്തവന് കഷ്ടതകളും ദുരിതവും ദുഷ്ടന് സമൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകുന്ന പ്രതിഭാസത്തെ ഇയ്യോബ് വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. പാരമ്പര്യവുമായി, നിലവിലുള്ള ദൈവിക നീതിയുടെ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു മുഖം ഇയ്യോബ് നൽകുന്നു. പുസ്തകം എഴുതിയ രചയിതാവും, ഇയ്യോബും, ദൈവം തന്നെയും ‘ഇയ്യോബ് നീതിമാനാണ്’ എന്ന് പറയുന്നുണ്ട് (1: 1, 6: 30, 9: 15, 42: 7). അർഹിക്കുന്ന കഷ്ടതകൾ ഉണ്ടാകാം, എന്നാൽ അർഹിക്കാത്തതിനെ എങ്ങനെ നേരിടണമെന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിൽ സാക്ഷിക്കുന്നു. അർഹിക്കാത്ത പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണമാണ് വി. യോഹന്നാൻ നമുക്ക് വിവരിച്ചു തരുന്ന പിറവിയിലെ കുരുടൻ. കർത്താവു പറയുന്നു, “അവൻ കുരുടനായി പിറന്നത് അവനോ അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരോ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല. ദൈവപ്രവൃത്തി അവങ്കൽ വെളിവാക്കേണ്ടതിനത്രേ.” എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദൈവനാമ മഹത്വത്തിനു അവൻ ഒരു പാത്രമായി എന്നല്ലെ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അതിനർത്ഥം അവൻ ദൈവത്തിനു ഇഷ്ടനായിരുന്നു എന്നു നാം ഓർക്കണം. വേദനിക്കുന്ന മനുഷ്യാത്മാവിന് എക്കാലവും പ്രസക്തവും പ്രയോജനപ്രദവുമാണ്, ഈ ഗ്രന്ഥമെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കാലദേശാതീതമായ ആത്മവേദനയെ ഈ കൃതി മനോഹരമായി അവതരിപ്പിക്കുകയും ദൈവത്തോടു ചേർന്ന പ്രതികരണം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യ രക്തസാക്ഷി സ്തേഹാനോസ് ശെമ്മാശനും തുടർന്നുള്ള എല്ലാ രക്തസാക്ഷികളും അവർ ദൈവ സ്നേഹത്തിൽ പൂർണ്ണമായും വിധേയം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഒരു സന്ദർഭമായി ഇതിനെ വിവരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 3

കഥാപാത്ര വിശകലനം: ഇയ്യോബ് ആരായിരുന്നു?

a. ഗോത്ര പിതാക്കന്മാർക്ക് സമകാലീനൻ

ഇയ്യോബ് ഗോത്രത്തലവന്മാരുടെ (അബ്രഹാം, ഇസഹാക്ക്, യാക്കോബ്) സമകാലീനനായി കരുതുന്നു.

1. ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ യാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നതു (കാർമ്മികൻ) ഇയ്യോബ് തന്നെയാണ് (1: 5). പൗരോഹിത്യ പദവികളോ, ക്രമങ്ങളോ, ആചാരങ്ങളോ അന്നത്തെ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്നില്ല എന്നു കരുതണം. ആദിമ സംസ്കാരത്തിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ബലിയർപ്പണ രീതിയാണ് ഇയ്യോബും തുടരുന്നത്.

2. അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ വക്താവ് എന്ന നിലയിലും പിതാക്കന്മാർക്ക് തുല്യനാണ് ഇയ്യോബ്. മോറിയ മലയിൽ അബ്രഹാം തന്റെ ഏകജാതനും പ്രിയനുമായ ഇസഹാക്കിനെ ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നത് ദൈവത്തിലുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്.

3. സെപ്റ്റുവിജിന്റീൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഒരു അടിക്കുറിപ്പിൽ ഉല്പത്തി 36: 33-ൽ പറയുന്ന ഇദുമിയൻ രാജാവായ യേബാബ് ആണ് ഇയ്യോബ് എന്ന് ഒരു ധ്വനിയുണ്ട്.

4. യഹൂദാ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മതചരിത്രത്തിൽ ദൈവശാസ്ത്ര പുരോഗതിയുടെ ഒരു നാഴികക്കല്ലായി ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകം കണക്കാക്കുന്നു.

5. ഇസ്ലാം പാരമ്പര്യത്തിന്റെ നഗരം എന്ന വിശേഷിക്കപ്പെടുന്ന പ്രദേശത്തെ ഇയ്യോബിന്റെ വീടിനു മുകളിൽ ഒരു മുസ്ലീം ദേവാലയം പണിതിരിക്കുന്നതായി പറയുന്നു. അത് ഇസ്ലാം മതക്കാരുടെ ഒരു തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രമാണ്. തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ ഇയ്യോബ് വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം നൽകിയതായി പറയുന്നുണ്ട്. ദൈവം കൽപ്പിക്കുന്നു, അവനെ ബാധിച്ചിരുന്ന ദുഃഖം ദൂരീകരിച്ചു. സ്വകുടുംബത്തെ നൽകി, അവരോടൊപ്പം അത്രയും പേരെയും നൽകി. നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹവും നമ്മുടെ കൽപ്പനയ്ക്ക് കീഴ്പ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു പാവമാണ് ഇത്. (ഖുറാൻ 38: 41-44)

6. പല സൂചനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അറേബ്യയ്ക്ക് വടക്കും പാലസ്തീനിന് തെക്കുമായി ഏദേമിന് സമീപമുള്ള ഊസ് ദേശവാസി എന്നാണ് ഇയ്യോബിനെക്കുറിച്ച് കാണുന്നത്.

b. ആദ്യ കാവ്യ പുസ്തകം

പരിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ എസ്തേറിന്റെ പുസ്തകം വരെ ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളാണ്. അടുത്തത് അഞ്ച് കാവ്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്. അതിൽ ആദ്യത്തേതും ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതും പ്രാചീനവുമായ കാവ്യഗ്രന്ഥമാണ് ഇയ്യോബിന്റേത്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിന്റെ അർത്ഥവും ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരവും വിളിച്ചോതുന്നതാണ് ഈ പുസ്തകം. ദൈവത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നല്ല സ്ഥാനത്തായിരുന്നു ഇയ്യോബ്. വിശ്വസ്ത ഭൃത്യൻ എന്ന വിളിക്ക് യോഗ്യനായിരുന്നു. ഇയ്യോബിനെ ശരിക്കും അറിയുന്നതു കൊണ്ടാണ് അവനെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് യഹോവ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു തന്നെ. കഷ്ട

തകളിൽ കൂടി ഇയ്യോബ് പഠിച്ച പാഠവും, നമുക്ക് നൽകുന്ന മാതൃകാ പാഠവും വളരെ വലുതാണ്. അവസാനം ഇയ്യോബ് പറയുന്നുണ്ട് “ഞാനിതുവരെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കേൾവി മാത്രമേ കേട്ടിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോഴോ സ്വന്തം കണ്ണാൽ കാണുന്നു.” വിശ്വസ്തയും സ്ഥിരതയും വിശ്വാസദൃഢതയും ഇയ്യോബിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. വേറൊരു തരത്തിൽപ്പറഞ്ഞാൽ, ഒരു മാതൃകാ വിശ്വാസിയെ ഇയ്യോബിൽ വരച്ചു കാണിക്കുന്നു.

C. വളർച്ചയുടെ ഉത്തുംഗാവസ്ഥ

പരീക്ഷകളുടെ അവസാനത്തിൽ ഇയ്യോബ് ആത്മീയ വളർച്ചയുടെ ഉത്തുംഗസ്ഥയിൽ എത്തുന്നു. അതായത്, ആത്മീയ ശോഭയിൽ ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുന്ന സമയം. പരീക്ഷണ കാലഘട്ടം ഉലയിൽ ഉറുക്കി കളങ്കങ്ങൾ മാറ്റിയ പൊന്നു പോലെ ശോഭിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ മഹത്വത്തെയും സർവ്വാധിപത്യത്തെയും ഇയ്യോബ് അംഗീകരിക്കുന്നതോടെ ഇയ്യോബിന് പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന, മാനസികാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് പരിവർത്തനം സംഭവിക്കുന്നു. പരീക്ഷണഘട്ടത്തിൽ ഇയ്യോബിനെ അലട്ടിയിരുന്ന ‘എന്തുകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ?’ എന്ന ചോദ്യം പിന്നീട് അപ്രസക്തമാകുന്നു.

വി. യോഹന്നാൻ 6-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ തുടക്കം അഞ്ച് അപ്പം കൊണ്ട് അയ്യായിരം പേരെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതാണ്. 15-ാം വാക്യം മുതൽ തന്നെ മലയിലേക്കു പോകുന്നതും ശിഷ്യന്മാർ അക്കരയ്ക്ക് കഫർന്നഹൂമിലേക്ക് പടകിൽ പോകുന്നതുമാണ് പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. പടകിൽ കയറിയ ശിഷ്യന്മാർക്ക് നേരിടേണ്ടി വന്നത് കടലിലെ ഓളങ്ങളും വെല്ലുവിളികളുമാണ്. കർത്താവ് അവരുടെ രക്ഷയ്ക്ക് കട

ലിന്റേൽ നടന്ന് എത്തുന്നു. അതു കണ്ടിട്ട് അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. കർത്താവാണെന്ന് അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ടായ സംഭവം യോഹന്നാൻ വിവരിക്കുന്നു. 21-ാം വാക്യത്തിൽ “അവർ അവനെ പടകിൽ കയറ്റുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു; ഉടനെ പടക് അവർ പോകുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിപ്പോയി”. കർത്താവിനെ പടകിൽ കയറ്റുവാൻ ഇച്ഛിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ ശിഷ്യന്മാർ എന്തേണ്ടിടത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു എന്നാണ് പറയുന്നത്. കർത്താവ് പടകിൽ കയറിയോ? ഇല്ലയോ? എന്നത് അവിടെ അപ്രസക്തമാകുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളുടെയും പ്രയാസങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യേ അവൻ നമുക്കു ചാരേ ഉണ്ട്. അവൻ നമുക്ക് പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരകനാണ് എന്ന വിശ്വാസം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

d. ഏതവസ്ഥയിലും രക്ഷകനോടു ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നു.

സഖായിക്ക് കർത്താവിനെ ഒന്നു കണ്ടാൽ മതിയായിരുന്നു. കർത്താവ് അവനെ വിളിച്ചിറക്കുന്നു. ചേർത്തണയ്ക്കുന്നു. അവന്റെ പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ അവസാനത്തിങ്കൽ അവന്റെ ഭവനത്തിലെത്തുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ പരീക്ഷണത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അവന് നഷ്ടപ്പെട്ടതെല്ലാം ഇരുട്ടിയായി ലഭിക്കുന്നു. അതിന് മുന്നമെ ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരം, ഇയ്യോബ് തന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയ സ്നേഹിതർക്കുവേണ്ടി ബലിയർപ്പിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരീക്ഷകൾക്കു മുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കാതെ ഇയ്യോബ് കഷ്ടതകളെ തരണം ചെയ്ത് ദൈവകൃപയോട് ചേർന്ന് അപ്പന്റെ സവിധെ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി എന്ന കണക്കെ നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച ഹൃദയഹാരിയാണ്. ദൈവത്തെ സ്വന്തം കണ്ണാൽ കാണുന്നു എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

e. കുരിശെടുത്ത് അനുഗമിക്കണം

നമ്മുടെ കർത്താവ് കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, “ഒരുവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ച് തന്റെ കുരിശെടുത്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ.” ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം ഇന്ന് പ്രഷർ കൂക്കർ പോലെയാണ്. ആവി വരുമ്പോൾ വെയ്റ്റിടുന്നു. ആവി പുറത്തു പോകാൻ കഴിയാത്തതു കൊണ്ട് കൂക്കറിലെ സമ്മർദ്ദം വർദ്ധിക്കുന്നു. ജീവിത പ്രശ്നങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം കൂടുമ്പോൾ ആത്മശരീര മനസ്സുകളുടെ അവസ്ഥയും അങ്ങനെയാകുന്നു. തൽഫലമായി ആരോഗ്യം ക്ഷയിക്കുന്നു. തലവേദന, ഉദരരോഗം തുടങ്ങിയ മാറാരോഗങ്ങൾ ചേക്കേറുന്നു. സമ്മർദ്ദങ്ങളെ ഒഴിവാക്കാൻ രക്ഷകനോട് ചേരുക എന്നതേ ആശ്വാസമായിട്ടുള്ളൂ. ദൈവിക കൃപയും ചൈതന്യവും ഉള്ളവരോട് വേദനകൾ പങ്കുവയ്ക്കാം.

ഇയ്യോബിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വന്ന സ്നേഹിതർ ഇയ്യോബിന് സമ്മർദ്ദം കൂട്ടുകയല്ലേ ചെയ്തത്. അവരുടെ ഒരു വാക്കും അവന്റെ സമ്മർദ്ദം കുറയ്ക്കുന്നില്ല, ദൈവഭക്തിയും സ്വഭാവശുദ്ധിയുമുള്ളവർക്കും ക്ലേശങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് ഇയ്യോബ്. ക്ലേശരഹിതമായ ജീവിതം നമ്മുടെ കർത്താവ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടില്ല. വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു, “നാം എപ്പോഴും കഷ്ടം സഹിക്കുന്നു. തളർന്നു പോകുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ നാം സംശയാലുക്കളായിത്തീരുന്നു. എങ്കിലും നിരാശാഭരിതരായിത്തീരുന്നില്ല. നമുക്ക് നിരവധി ശത്രുക്കളുണ്ടെങ്കിലും സ്നേഹിതന്മാർ ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. ക്ഷതം ഏല്പിക്കപ്പെട്ടാലും നാം നശിച്ചു പോകാറില്ല.” ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയെ പൗലോസ്

ശ്ലീഹാ വിളിക്കുന്നത് “വിശുദ്ധൻ” എന്നാണ്. വിശുദ്ധനെ 92-ാം സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ഉപമിക്കുന്നത് ദെക്കിലാ പോലെ എന്നാണ്. അത് വളരുന്നത് മണലാരണ്യത്തിലാണ്. ബാഹ്യമായ ചതിവുകൾ അതിനെ മുറിവേല്പിക്കാറില്ല. ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിലായാൽ പുതിയ സൃഷ്ടിയാണ്. സ്വർഗ്ഗീയ സമാധാനം അവനെ വാഹനങ്ങളുടെ ഷോക്ക് അബ്സോർബർ പോലെ സന്തുലിതാവസ്ഥയിൽ കാക്കും.

ഈ പരദേശവാസം മനുഷ്യന് ഒഴിവാക്കാൻ പറ്റില്ല. വഴിയും സത്യവും ജീവിതവുമാകുന്ന കർത്താവ് നമുക്ക് മാർഗ്ഗദർശിയാകണം. ഈ യാത്രയിൽ അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പ്രതികൂലതകളും, വഴിയിൽ ഹിംസ്ര ജന്തുക്കളുമുണ്ട്. അവയെ നേരിടുന്നതിന് ഇയ്യോബിന്റെ വിശ്വാസം കൂടിയേ തീരൂ. പരിശുദ്ധാത്മാവായ വഴികാട്ടി കൂടെയുണ്ടാകണം. ഒറ്റ വാചകത്തിൽ ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകം കവിതയും ആലോചനാമൃതവും ഹൃദയഹാരിയും കാവ്യശില്പവുമാണ്. ഇയ്യോബ് വർത്തമാന ദുഃഖങ്ങളെ ലഘൂകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ അഗ്നിചൂളയിൽ ഭൂതകാല അനുഗ്രഹങ്ങളെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. കഷ്ടത അതിജീവിക്കുവാൻ രക്ഷകനോട് സംവേദനം ചെയ്യണമെന്ന് ഇയ്യോബ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 4

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഘടനയും ഉള്ളടക്കവും

1. ഉപക്രമം, 2. ഇയ്യോബും സുഹൃത്തുക്കളുമായുള്ള സംവാദങ്ങൾ, 3. എലീഹുവിന്റെ പ്രഭാഷണം, 4. ചുഴലിക്കാറ്റിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാട്, 5. ഉപസംഹാരം എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു ഭാഗങ്ങളായി ഈ പുസ്തകത്തെ തിരിക്കാം. തുടക്കവും അവസാനവും ഗദ്യരീതിയിലും ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ സുന്ദരമായ കവിതയായും വിവിധ കാര്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് വിവരിക്കുന്നു.

ആരംഭത്തിൽ തന്നെ ഇയ്യോബിന്റെ നീതിപൂർവ്വമായ ജീവിതത്തെ വരച്ചു കാട്ടുന്നുണ്ട്. ദൈവപുത്രന്മാരോടു കൂടെ സാത്താൻ നുഴഞ്ഞുകയറി എത്തുന്നു. ഇയ്യോബിനെ ദൈവം പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ സാത്താൻ പറയുന്നു, ജീവിതത്തിൽ പ്രയാസങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന് പ്രീതികരമായി ജീവിക്കാം. കഷ്ടതകൾ വരുമ്പോൾ കാലുമാറുന്നതു കാണാം. ദൈവം ഇയ്യോബിനെ പരീക്ഷണത്തിനായി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ദൈവത്തിന് തന്റെ വ്രതനായ ഇയ്യോബിനെ അറിയാം. പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്താലും തന്റെ ശ്വാസം അവന്റെ മുക്കിലുള്ളിടത്തോളം കാലം ഇയ്യോബ് വ്യതിചരിക്കുകയില്ല എന്ന ബോധ്യം ദൈവത്തിനുണ്ട്. സാത്താൻ ഇയ്യോബിന്റെ മക്കളെയും വസ്തുവകകളെയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ഇയ്യോബ് പ്രാർത്ഥിച്ചു: “ദൈവം തന്നു, ദൈവം എടുത്തു. ദൈവത്തിന്റെ നാമം വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ” (1:21). സാത്താൻ ഒരുപടി കൂടി കയറി തപ്കിനെയും

ശരീരത്തെയും ബാധിക്കുന്നു. ഭാര്യ പോലും ഇയ്യോബിനെ ദുഷിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ എത്തി. ഇയ്യോബിന്റെ മറുപടി, 'നന്മ ലഭിച്ച ദൈവത്തിന്റെ കരത്തിൽ നിന്ന് തിന്മയും സ്വീകരിക്കരുതോ?' എന്നാണ്.

ഇയ്യോബിന്റെ കഷ്ടപ്പാട് അറിഞ്ഞ് മൂന്ന് സ്നേഹിതർ എത്തുന്നു. അവർ ഒരു ആഴ്ചയോളം മൗനമായി ഇരുന്നു. അതിനു ശേഷം ഇയ്യോബും സ്നേഹിതരും തമ്മിലുള്ള സംവാദങ്ങളാണ് നടക്കുന്നത്. കൽപ്പനകൾ ആചരിച്ചാൽ, ന്യായപ്രമാണം പിന്തുടർന്നാൽ, ഉടമ്പടിയിൽ നിന്ന് വിട്ടുമാറാത്ത ദൈവത്തെ പിൻപറ്റിയാൽ അനുഗ്രഹമെന്നാണ് യിസ്രായേൽ ജനം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. ഈ ചിന്താഗതിയ്ക്ക് വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഈ സംഭാഷണങ്ങൾ നൽകുന്നത്. **പ്രതികാരത്തിന്റെ നീതിയ്ക്ക് അപ്പുറം ദൈവത്തിന് ലക്ഷ്യങ്ങൾ വേറെ ഉണ്ടാകാം** എന്ന പ്രബോധനം ഈ ഗ്രന്ഥം കാഴ്ച വെയ്ക്കുന്നു. അതായത്, ദൈവവും മനുഷ്യനുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഒരു പുതിയ മാനം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

എലീഫസ്, ബിൽദാദ്, സോഫർ എന്നീ മൂന്നുപേരെയും പരിഹാസപാത്രങ്ങൾ ആക്കണമെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവിനില്ല. പാരമ്പര്യവാദികളുടെ സമീപനത്തിൽ അവർ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. അന്നത്തെക്കാലത്തെ ചിന്താധാരയിൽ അവർ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇയ്യോബിന്റേത് അസാധാരണതം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് തെറ്റുപറ്റുന്നത്. അതേ തെറ്റുതന്നെയാണ് വി. യോഹന്നാൻ 9-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും. ശിഷ്യന്മാർ കർത്താവിനോട് ചോദിക്കുന്നു, "ഇവൻ കുരുടനായി പിറന്നത് ആർ പാപം ചെയ്തിട്ടാണ്?"

എലീഹു രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതുവരെ രണ്ട് കൂട്ടരും അവരവരുടെ വാദത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ എലീഹു കഷ്ടതകളെ അച്ചടക്കത്തിന്റെ ഭാഗമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ ഹൃസ്വമായ മറുപടിയും ഉണ്ട്. പിന്നെ ദൈവം ചുഴലിക്കാറ്റിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മറുപടിയിൽ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് നിനക്ക് എന്തറിയാം? എന്ന് ഒരു ചോദ്യം ധ്വനിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും മനുഷ്യന്റെ നിസ്സാരതയും അവിടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഹിപ്പോപൊട്ടാമസും മുതലയും അവിടെ ചർച്ചയിൽപ്പെടുന്നു. ഇയ്യോബ് തന്റെ ബലഹീനത ഏറ്റുപറയുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ സ്നേഹിതരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുവാൻ ഇയ്യോബിനെ കൊണ്ട് ബലി അർപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം ഇയ്യോബിന്റെ കൂട്ടുകാരോട് ക്ഷമിക്കുന്നു. ഇയ്യോബ് അവരോട് പൊറുക്കുന്നു. ദൈവം ഇയ്യോബിനെ ഇരട്ടിയായി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവ് ക്രൂശിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴും പ്രാർത്ഥിച്ചതു തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചവർക്കായിട്ടാണ്. അതാണ് ഇവിടെയും മാതൃക. ഇയ്യോബിനെ ഇരട്ടിയായി ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിന് മുമ്പു തന്നെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് മുറിപ്പെടുത്തിയ കൂട്ടുകാരോട് ക്ഷമിക്കാനും അവർക്കു വേണ്ടി ബലി അർപ്പിക്കുവാനും ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതേ സമയം കൂട്ടുകാരെ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. തന്റെ വ്രതനായ ഇയ്യോബിനെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പീഡിപ്പിച്ചവരായ സ്നേഹിതർക്ക് ക്ഷമ കിട്ടുവാൻ ഇയ്യോബിനെക്കൊണ്ട് ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ ബലിക്കുള്ള വകകൾ എത്തിക്കുവാനും പറയുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയം.

വി. മത്തായി 18 ൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് ക്ഷമയുടെ പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 21-ാം വാക്യം മുതൽ ഒരു ഉപമയാണ്. പതിനായിരം താലന്തു കടപ്പെട്ടവൻ യജമാനന്റെ പക്കൽ

നിന്ന് മോചനം പ്രാപിച്ചു പോകുന്നു. പോകുന്ന വഴിയിൽ നൂറു വെള്ളിക്കാൽ കടം പെട്ട ഒരുവനെ അവൻ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. ഇതറിഞ്ഞ യജമാനൻ അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താവ് പറഞ്ഞു നിർത്തുന്നു. “നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ സഹോദരനോട് ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗ സ്ഥനായ എന്റെ പിതാവ് നിങ്ങളോടും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യും” (വി. മത്തായി 18:35)

പ്രാചീന കാലങ്ങളിൽ യഹൂദന്മാർ ചിന്തിച്ചിരുന്നത് സമൃദ്ധി ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാണെന്നാണ്. ഈ ചിന്താഗതിയിൽ നിന്നും അണുവിട മാറി സഞ്ചരിക്കുവാൻ യഹൂദർ തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. ക്രൈസ്തവർക്കിടയിൽ പുതുതായി രൂപം കൊണ്ടിട്ടുള്ള ചില ഗ്രൂപ്പുകാരുടെ ചിന്താ ഗതിയാണ് പ്രോസ്പിരിറ്റി ഗോസ്പൽ. ഇത് ആദിമ യഹൂദ ചിന്താ ഗതിയേക്കാൾ കഷ്ടതരമല്ലേ?

ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും ഉപമയിൽ രണ്ട് പാഠങ്ങൾ കർത്താവ് പറഞ്ഞു തരുന്നു. 1. യഹൂദർക്കിടയിൽ കർത്താവിന്റെ കാലത്ത് ഒരു വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. ‘എന്ത് തെറ്റ് ചെയ്താലും യഹൂദൻ പാതാളത്തിൽ പോകാതെ അബ്രഹാം പിതാവ് നോക്കിക്കൊള്ളും.’ അങ്ങനെയല്ല എന്ന് അബ്രഹാം പിതാവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. 2. ധനാഭിവൃദ്ധിയായിരുന്നു ദൈവകൃപയെങ്കിൽ ധനവാനായിരുന്നു അബ്രഹാമിന്റെ മടിയിൽ എത്തേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ലാസറാണ് അതിന് യോഗ്യനായത്. അബ്രഹാം പിതാവിനും, ക്രിസ്തുവിനും ഇടയിൽ കഷ്ടതയെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ് ഇയ്യോബ്. കഷ്ടത ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാനുള്ള ദൈവ വിളിയാണ്. അതുകൊണ്ടാവണം സദൃശ്യവാക്യക്കാരൻ പറയുന്നത്, “അപ്പൻ ഇഷ്ട പുത്രനോട് ചെയ്യുന്നതു പോലെ യഹോവ താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു” (3: 12).

അദ്ധ്യായം 5

അദ്ധ്യായങ്ങളിലൂടെ

1-ാം അദ്ധ്യായം

ഒന്നും രണ്ടും വാക്യത്തിൽ “ഇയ്യോബ് ഉഘസ് ദേശക്കാ രനെനും നിഷ്കളങ്കനും നേരുള്ളവനും ദൈവഭക്തനും ദോഷം വിട്ടകലുന്നവനും” എന്നു കാണുന്നു. അവൻ ഏഴു പുത്രന്മാരും മൂന്ന് പുത്രിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. 7000 ആടും, 3000 ഒട്ടകവും, 500 ഏർ കാളയും, 500 പെൺ കഴുതയുമായ മൃഗസമ്പത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ ഏറ്റവും അധികം ദാസ ജനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. സകലപൂർവ്വദിഗ്ഗാന്ധികളിൽ മഹാനായിരുന്നു.

ആൺമക്കൾ അവരവരുടെ ദിനങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ കൂടുംബ സംഗമം നടത്തി, അതിലേക്ക് ആളയച്ച് സഹോദരിമാരെ വരുത്തിയിരുന്നു. ഹൃദയം കൊണ്ടോ വാക്കു കൊണ്ടോ പ്രവൃത്തി കൊണ്ടോ യഹോവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി തന്റെ മക്കൾ പാപം ചെയ്തു പോയേക്കാം എന്നു വെച്ച് പ്രത്യേകമായി മക്കളുടെ എണ്ണ പ്രകാരം ഹോമ യാഗങ്ങൾ കഴിക്കുന്നത് പതിവായിരുന്നു. ഒരു രാജാവായിരുന്നു എന്നാണ് ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നത്. വേദപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കൂടുംബ യോഗമാണിത്. നമ്മുടെ കൂടിച്ചേരലുകളും, പെരുന്നാളുകളുടെ ആർഭാടങ്ങളും അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോകുന്നുവോ? എന്ന് ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്.

ആറാം വാക്യത്തിൽ ദൈവപുത്രന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിലേക്ക് സാത്താൻ ആഗതനായി എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോബ് സമ്പന്നനും ദൈവാനുഗ്രഹവും ഉള്ളവനായതു കൊണ്ടാണ് ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തെ തള്ളിപ്പറയാത്തതെന്ന് സാത്താൻ ദൈവത്തോട് പറയുന്നു. സാത്താൻ ദൈവത്തോട് തർക്കിക്കുന്നു. പരീക്ഷണത്തിനായി ഇയ്യോബിനെ സാത്താനു ദൈവം വിട്ടു കൊടുക്കുന്നു. സാത്താൻ അവന്റെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നു. സാത്താന്റെ വാഗ്ദാനത്തിനിടയിൽ പറയുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. 'ദൈവ കൃപയാകുന്ന വേലി ഇയ്യോബിനു ചുറ്റുമുണ്ടെന്ന്.' ഇയ്യോബിന്റെ ഭാര്യയുടെ ഉപദേശം ദൈവത്തെ ത്യജിച്ച് ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കാനാണ്. ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ കൂട്ടുകാരെത്തുന്നു. അവർക്ക് ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ വന്നപ്പോൾ അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല, അത്രയ്ക്ക് വിരുപനായിരുന്നു. അവർ വസ്ത്രം കീറി പൊടി വാരി മേലോട്ടെറിഞ്ഞ് തലയിൽ വിതറി. അവരുടെ വ്യസനം അതികഠിനമായിരുന്നു. വേഴാമ്പൽ മഴയ്ക്കായി കേഴുന്നതു പോലെയാണ് ഇയ്യോബിന്റെ സ്നേഹിതരുടെ അവസ്ഥ.

2-ാം അദ്ധ്യായം

ഏഴാം ദിവസം ഇയ്യോബു തന്നെ വായ തുറക്കുന്നു. സ്നേഹിതന്മാർക്ക് മിണ്ടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കൂട്ടുകാരന്റെ അവസ്ഥ അത്ര ഭീതികരമായിരുന്നു എന്നു സാരം. പൂർവ്വ ദിഗ്വാസികളിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ, സർവ്വർക്കും നന്മ മാത്രം ചെയ്യുന്നവൻ, ദൈവ ഭക്തൻ എല്ലാമെല്ലാമായി ശോഭിച്ച ഇയ്യോബ് പൂർണ്ണ സൂര്യഗ്രഹണം നടന്നതു പോലെയുള്ള അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇയ്യോബ് തന്റെ ജനന

ദിവസത്തെയും ഉണ്ടായ നാളിനെയും ശപിക്കുന്നുണ്ട്. ആ വാക്കുകളിൽ സങ്കടവും ദുഃഖവും അതിവേദനയുമാണ്. 3 : 25-26 വാക്യങ്ങളിൽ താൻ അനുഭവിക്കുന്ന ആന്തരികവും മാനസികവും ശാരീരികവുമായ കഠിന വേദനയുടെ പ്രതിഫലനം കാണാം. “ഞാൻ പേടിച്ചതു തന്നെ എനിക്ക് നേരിട്ടു. ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നത് എനിക്ക് ഭവിച്ചു. ഞാൻ സ്വസ്ഥനായില്ല. വിശ്രമിച്ചില്ല, ആശ്വസിച്ചതുമില്ല. പിന്നെയും അതിവേദനയെടുക്കുന്നു.”

3-ാം അദ്ധ്യായം

അതിന്റെ കൂടെ ഇയ്യോബ് കരുതുന്നു “സുഖവും ദുഃഖവും ദൈവം തന്നതാണെന്ന്”. ഇയ്യോബിന്റെ ഈ ചിന്തയ്ക്ക് അടിവരയിടുന്നതാണ് എലീഫസിന്റെ പ്രതികരണം. ദൈവം മനുഷ്യന് നൽകുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളരിയാണ് കഷ്ടത (5: 17). ഇയ്യോബ് ബലഹീനരെ സഹായിച്ചവനും ഉത്തമനും നീതിമാനും ദോഷം വിട്ടുകലുന്നവനും എല്ലാറ്റിനുമുപരി ദൈവസ്നേഹിയും ദൈവം സ്നേഹിച്ചവനും നിഷ്കളങ്കനുമായിരുന്നു.

4, 5 അദ്ധ്യായങ്ങൾ

ഇയ്യോബിന്റെ കൂട്ടുകാരനായ എലീഫസ് പറഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നു: ഇയ്യോബിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലാണ് തുടക്കം. “നീ പലരേയും ഉപദേശിച്ചു, ശക്തീകരിച്ചു; തളർന്ന കൈക്കു ബലം പകർന്നു, വീഴുന്നവനു നിന്റെ വാക്ക് താങ്ങായിരുന്നു. കൂഴയുന്ന മുഴക്കാൽ നീ ഉറപ്പിച്ചു.” ഈ പ്രയോഗങ്ങൾ ഇയ്യോബിനെക്കുറിച്ചു അന്നുണ്ടായിരുന്ന പൊതു ധാരണയാണ്.

എലീഫസ് ഇയ്യോബിനോടു ചോദിക്കുന്നു. “നിനക്ക് ഈ ബുദ്ധിമുട്ട് വന്നിട്ട് നീ തളരുന്നത് എന്ത്? നിന്റെ ഭക്തി നിനക്കു ആശ്രയമായിരിക്കേണ്ടതല്ലെ. നിന്റെ നടപ്പിന്റെ നിർമ്മലത പ്രത്യാശ നൽകേണ്ടതല്ലെ.” എലീഫസ് വീണ്ടും പറയുന്നു; നിർദ്ദോഷി നശിക്കുകയോ നേരുള്ളവർ മുടിഞ്ഞു പോകുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ദുഷ്ടൻ അവന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം അനുഭവിക്കും. ഒരു ദർശനം അനുഭവപ്പെട്ടതായി വളരെ കാവ്യാത്മകമായി പറയുന്നു. അതിൽ; മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെക്കാൾ നീതിമാനാകുമോ? സ്രഷ്ടാവിനെക്കാൾ നിർമ്മലനാകുമോ? സ്വദാസരിൽ ദൈവത്തിനു വിശ്വാസമില്ല. ദൂതന്മാരിൽ അവൻ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നു.

മദ്ധ്യസ്ഥതയെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന എലീഫസ് നീരസവും ഈർഷ്യയും ഭോഷന്റെയും മൂഢന്റെയും വകയാകുന്നു എന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തിയെ സംശയിച്ച എലീഫസ് ഇയ്യോബിനെയും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം ഞാനായിരുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവത്തിൽ ശരണം പ്രാപിച്ച് സകലവും അവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ദൈവം ഉപാധികളെ സൂത്രത്തിലും ജ്ഞാനികളെ കൗശലത്തിലും വക്ര ബുദ്ധികളെ അവരുടെ ആലോചനയിലും പിടിക്കും. എന്നാൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു കാര്യം എലീഫസ് പറയുന്നു 5: 17 ൽ “ദൈവം ശാസിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ സർവ്വശക്തന്റെ ശിക്ഷ നീ നിരസിക്കരുത്” അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും, ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും യഥാസ്ഥാനത്ത് ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

6, 7 അദ്ധ്യായങ്ങൾ

ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഇയ്യോബിന്റെ മറുപടിയാണ്. എലീഫസിന്റെ വാക്കുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. വേദനകളുടെ കാരണം ഉടയവൻ എന്നു പറയുന്നു. എലീഫസിന്റെ വാക്കുകൾ ഗുണത്തേക്കാൾ ദോഷം ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നു. ഇയ്യോബ് പറയുന്നു, സാധാരണ സംഭവിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളല്ലാ എന്നെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. എലീഫസിനേക്കാൾ ആഴമായ അറിവ് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഇയ്യോബിനുള്ളതായി നമുക്ക് കാണാം.

8-ാം അദ്ധ്യായം

ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾ ബിൽദാദിന്റേതാണ്. മക്കളുടെ കുറ്റംകൊണ്ടാവാം ഇത് സംഭവിച്ചത് എന്നു പറയുന്നു. ബിൽദാദിന്റെ തർക്കങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ അന്ന് നിലനിന്നിരുന്ന ചിന്താധാരയുടെ പ്രതിഫലനമാണ്.

9-ാം അദ്ധ്യായം

അദ്യശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെപ്പറ്റി ഇയ്യോബ് പറയുന്നു. തന്റെ ഈ അവസ്ഥയിൽ ദൈവം നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുന്നതിൽ ഇയ്യോബ് പരാതി പറയുകയും ദൈവത്തോട് പരിഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ കഷ്ടതയുടെ നാളുകൾ നീളമുള്ളതായി അവന് അനുഭവപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെയും തന്റെയും ഇടയിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനില്ല എന്ന് ഇയ്യോബ് സങ്കടപ്പെടുന്നു.

10-ാം അദ്ധ്യായം

താൻ കുറ്റക്കാരനല്ല, നിരപരാധിയാണെന്ന് ദൈവം അറിയുന്നുവെങ്കിലും തന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നതെന്തിനാണെന്ന്

ഇയ്യോബ് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്നു. 8, 9 വാക്യങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. എന്റെ ശ്വാസം നിന്റെ കടാക്ഷമാണെന്ന് ഇയ്യോബ് സാക്ഷിക്കുന്നു (10: 12). ഗർഭത്തിൽ താൻ ഉരുവായ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഇയ്യോബ് പരിതപിക്കുന്നു.

11-ാം അദ്ധ്യായം

നയമാതൃനായ സോഫറിന്റെ വാദമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ. നിങ്ങളുടെ അകൃത്യത്തിനേക്കാളും കുറവായ ശിക്ഷയാണ് ദൈവം നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്നത്. ദൈവം നിന്നോട് ക്ഷമിക്കുന്നത് നീ അറിയുന്നില്ല. കാരണം, നിനക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതിനും അപ്പുറമാണ് ദൈവം. ഈ സത്യം ഉൾക്കൊണ്ടാൽ നിനക്ക് കഷ്ടത മറക്കാൻ കഴിയും.

12-ാം അദ്ധ്യായം

ഇയ്യോബിന്റെ പ്രതികരണം സുഹൃത്തിന്റെ വാദത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. സകല സൃഷ്ടിക്കും ദൈവത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഈ വക വിവരങ്ങൾ അറിയാം, ദൈവമാണ് എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നത്, “സകല മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെയും ശ്വാസവും അവന്റെ കൈയിൽ ഇരിക്കുന്നു” (12: 10), തന്റെ അവസ്ഥ ദൈവ ന്യായവിധിയാണ്, ഏത് കാര്യങ്ങളും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും. അവന്റെ ന്യായവിധി ആർക്കും മാറ്റാൻ കഴിയില്ല എന്ന് ഇയ്യോബ് വാദിക്കുന്നു.

13-ാം അദ്ധ്യായം

ഇയ്യോബ് തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ വിലകെട്ട പഴഞ്ചൊല്ലുകളെ അപഹസിക്കുന്നു. “നിങ്ങളെ ദൈവം പരിശോധി

ച്ചാൽ നല്ലത് വല്ലതും കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമോ?” എന്ന് ഇയ്യോബ് ചോദിക്കുന്നു. 15-ാം വാക്യത്തിൽ ഇയ്യോബിന്റെ ഇടമുറിയായത് വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം കാണുന്നു. തന്റെ അകൃത്യവും പാപവും തന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ ഇയ്യോബ് ദൈവത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

14-ാം അദ്ധ്യായം

മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതയെക്കുറിച്ച് ഇയ്യോബ് വിലപിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ നാളുകൾ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ ആയുസ്സ് ഒരു പൂവിനു തുല്യമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ അവൻ പ്രാണൻ വിട്ടാൽ എവിടെ പോകുന്നു? മനുഷ്യന് തന്റെ ജ്ഞാനം കൊണ്ട് ഇതൊന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവന്റെ പരിമിതികളെ ഇയ്യോബ് എടുത്തു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ അതിരില്ലാത്ത ശക്തിയെപ്പറ്റി വാചാലനാകുന്നു.

15-ാം അദ്ധ്യായം

തേമാന്യനായ എലീഫസ് ഇയ്യോബിന്റെ അഹങ്കാരത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ് കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ സ്വന്തം വായാണ് അവനെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നതെന്നും, മനുഷ്യൻ ജനനം തൊട്ടെ അശുദ്ധനാണെന്നും എലീഫസ് പറയുന്നു. ദൈവത്തിന് വിരോധമായി കൈ നീട്ടിയതുകൊണ്ടാണ് ഇയ്യോബിന് തൽസ്ഥിതി ഉണ്ടായതെന്നും വഷളന്മാർ കഷ്ടത്തെ ഗർഭം ധരിച്ച് അനർത്ഥത്തെ പ്രസവിക്കും. ഇയ്യോബിനെ വഷളനായി എലീഫസ് ചിത്രീകരിക്കുന്നു. എലീഫസ് വന്നതെന്തിനെന്ന് മറക്കുന്നു. ആശ്വസിപ്പിക്കലല്ല ശാസിക്കലാണ് നടക്കുന്നത്.

16-ാം അദ്ധ്യായം

ഇയ്യോബ് തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്ന ആശ്വാസകന്മാർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അവരുടെ വ്യർത്ഥ വാക്കുകൾക്ക് അവസാനം ഉണ്ടാകുകയില്ല. തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ നിഷ്ഠൂരമായ പരിഹാസ വാക്കുകളെ ചൊല്ലി അവൻ കരയുകയും, പ്രാർത്ഥന മാത്രമേ അതിന് പരിഹാരമായി തന്റെ മുമ്പിലുള്ളൂ എന്നും, സ്വർഗ്ഗസമക്ഷത്തിൽ തന്റെ സാക്ഷി ഉണ്ടെന്നും ഇയ്യോബ് വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇന്നു ചിലർ ആശ്വസിപ്പിക്കാനെത്തുന്നത് ഈ വിധമാണ്. സർവ്വജ്ഞപീഠം ചമഞ്ഞ മട്ടിലാണ് അവരുടെ വാക്കും പെരുമാറ്റവും. ഇയ്യോബിന്റെ ഈ ചിന്താഗതി പുതിയ നിയമ വിശ്വാസത്തോളം വലുതാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവ് വി. മത്തായി 18: 11 ൽ പറയുന്നു; “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം എപ്പോഴും കാണുന്നു എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.” പീഡ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന എളിയവരെക്കുറിച്ച് കർത്താവ് പറയുമ്പോഴാണ് ഈ വാക്യം. ഇയ്യോബിനെ ദൈവിക പരീക്ഷ നേരിട്ടപ്പോൾ വാക്കുകളാൽ കൂട്ടുകാർ പീഡിപ്പിക്കുന്നു.

17-ാം അദ്ധ്യായം

ഇയ്യോബിന്റെ മനസ്സിൽ തന്റെ ശ്വാസം ക്ഷയിച്ചു വെന്നും, ചുറ്റും പരിഹാസം മാത്രമാണ് ഉള്ളതെന്നുമുള്ള തോന്നലുകൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും അത്യന്തികമായ ഒരു പ്രതീക്ഷ അവനിലുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൻ തന്നോടു തന്നെ ചോദിക്കുന്നു, “എന്റെ പ്രത്യാശ എവിടെ?” (17: 15). ഈ ലോകത്തിൽ ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യാശയല്ല മറിച്ച് പൊടിയിലമർന്നാലും പ്രത്യാശ കൈവിടാതെ വിശ്വാസത്തോടെ നിലനിൽക്കുവാൻ ഇയ്യോബിന് ഉൾപ്രേരണയുണ്ട്.

18-ാം അദ്ധ്യായം

ശുഹൃനായ ബിൽദാദിന്റെ ഇയ്യോബിനെതിരെയുള്ള വിമർശനമാണ് 18-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ. നീതികെട്ടവരും ദൈവത്തെ അറിയാത്തവനും ലഭിക്കുന്ന കഷ്ടാവസ്ഥയെ ഇയ്യോബിന്റെ അവസ്ഥയോട് ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ 17-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ വിമർശനം ബിൽദാദിനെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നു. ബിൽദാദിന്റെ തിരിച്ചടിയാണ് ഈ അദ്ധ്യായം. ദുഷ്ടൻ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു. അവന്റെ ഓർമ്മ ഭൂമിയിൽ നിന്നു നശിക്കുന്നു.

19-ാം അദ്ധ്യായം

ഇയ്യോബിന്റെ മറുപടി തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാതിരൂപേണയാണ്. തന്റെ അവസ്ഥ എപ്രകാരമാണെന്ന് ഇയ്യോബ് വിവരിക്കുന്നു. എല്ലാവരും തന്നോട് അകന്നു മാറിയെന്നും സ്നേഹിതന്മാരോട് തന്റെ അവസ്ഥയിൽ കരുണ തോന്നണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇയ്യോബിൽ ഇനിയും അസ്ഥിയും ത്വക്കും മാത്രമേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിന്റെയൊപ്പം ദൈവത്തെ കാണാനാകും എന്ന പ്രത്യാശയും അവനെ ഭരിക്കുന്നു. ന്യായവിധിയെപ്പറ്റിയും വീണ്ടെടുപ്പിനെപ്പറ്റിയും കഷ്ടതയിലും ഇയ്യോബ് ബോധവാനാണ്.

പുതിയ നിയമ വിശ്വാസത്തെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് 25 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങൾ. നമ്മുടെ കർത്താവ് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത് സ്നാപകനിൽ നിന്നുള്ള സ്നാനത്തിനെത്തുമ്പോൾ മനുഷ്യത്വത്തെ തോളിൽ വഹിച്ചിരുന്നു. ജീർണ്ണിച്ചു പോയ ആദാമിന്റെ രൂപത്തെ അവൻ പുതുതാക്കി.

25-ാം വാക്യം; “എന്നെ വീണ്ടെടുക്കുന്നവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ ഒടുവിൽ പൊടിമേൽ നിൽക്കുമെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു”. തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ട ശരീരം ഉയിർക്കുന്ന കാര്യവും സ്വന്തം കണ്ണാൽ ഞാൻ എന്റെ ഉടയവനെ കാണുമെന്നും ഇയ്യോബ് പറയുന്നു. രണ്ടാമത്തെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു മുൻ സൂചന ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ദർശിക്കാം.

20-ാം അദ്ധ്യായം

സോഫർ പറഞ്ഞു: ദുഷ്ടന്മാരുടെ വിജയം ഹ്രസ്വകാലമാണ്. അവന്റെ ദുഷ്ടതയെ സർപ്പവിഷത്തോട് ഉപമിക്കുന്നു. ദുഷ്ടൻ ദരിദ്രനെ പീഡിപ്പിക്കുകയും, അപഹരിക്കുകയും ചെയ്ത് സമൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ അഭിവൃദ്ധി നിലനിൽക്കയില്ല. അവനു ലഭിക്കുന്ന ദുർഘടമായ മരണാവസ്ഥയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ദുഷ്ടന്റെ അവകാശവും ഓഹരിയും നൈമിഷികമാണെന്ന് സോഫർ വിലയിരുത്തുന്നു.

21-ാം അദ്ധ്യായം

ഇയ്യോബ് ദുഷ്ടന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ സന്താനങ്ങളുടെ പുഷ്ടിയെപ്പറ്റി പറയുന്നു. അവന്റെ അകൃത്യം ദൈവം സംഗ്രഹിച്ചുവയ്ക്കുന്നതാകാം എന്ന് ഇയ്യോബ് അനുമാനിക്കുന്നു. “ആരെങ്കിലും ദൈവത്തിനു ബുദ്ധി ഉപദേശിക്കുമോ?” എന്ന് 22-ാം വാക്യത്തിൽ ഇയ്യോബ് ചോദിക്കുന്നു. അവന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ ഉത്തരങ്ങളിലും കപടം ഉണ്ടെന്ന് അവൻ നിരൂപിക്കുന്നു. അവരുടെ ആശ്വാസ വാക്കുകൾ വ്യഥാവാണ്.

22-ാം അദ്ധ്യായം

എലീഫസ് ഇയ്യോബിന്റെ ദുഷ്ടതയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിലെ അധഃകൃതരോട് ഇയ്യോബ് പുലർത്തിയ മനോഭാവം തികച്ചും നിസംഗതയാണെന്ന് എലീഫസ് വാദിക്കുന്നു. ഇയ്യോബിന് താഴ്ന്ന ഉണ്ടാവണമെന്ന് എലീഫസ് പറയുന്നു. അങ്ങനെ സമൂഹത്തിൽ ഇടപെട്ടാൽ മാത്രമേ സർവ്വശക്തൻ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കൂ. നിന്റെ നേർച്ച സ്വീകരിക്കൂ. “നിന്റെ കൈകളുടെ വെടിപ്പിനാൽ അവൻ നിന്നെ വിടുവിക്കും” (22: 30) എന്ന് എലീഫസ് ഉപദേശിക്കുന്നു.

23-ാം അദ്ധ്യായം

ഇയ്യോബ് ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനം എവിടെയാണെന്ന് കണ്ടെത്തി, തന്റെ ന്യായം വിവരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഉത്തരം കേൾക്കാൻ അവൻ വാഞ്ചിച്ച്. ദൈവം തന്നെ ആദരിക്കുമെന്നും, തന്നെ ശോധന കഴിച്ചാൽ പൊന്നുപോലെ പുറത്തുവരുമെന്നും ഇയ്യോബ് ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. ദൈവം അറിഞ്ഞാണ് തനിക്ക് ഈ അവസ്ഥ വന്നതെന്നും, മറിച്ച് അന്ധകാരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം നിമിത്തമല്ല എന്നും ഇയ്യോബ് വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയനായ പിതാവിന്റെ ശോധനകളാണ് ഇതെന്ന പൂർണ്ണമായ തിരിച്ചറിവാണ് ഇയ്യോബിനെ ശക്തനാക്കുന്നതും ദൈവത്തിൽ ഉറച്ചു വിശ്വസിപ്പാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇയ്യോബിന്റെ വിശ്വാസം ആഴമേറിയതാണ്. അന്ധകാര ശക്തി എന്നെ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ലായെന്നും പൂർണ്ണ വിശ്വാസം. എന്ത് ശോഭയുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസം.

24-ാം അദ്ധ്യായം

ദുഷ്ടന്റെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റിയും അതിന് ദൈവം നൽകുന്ന പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റിയും പറയുന്നു. ദുഷ്ടൻ ദരിദ്രനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. അവർ ഉയർന്നിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞ് അവർ പട്ടുപോകും. അവസാനം 25-ാം വാക്യത്തിൽ ഇയ്യോബ് ചോദിക്കുന്നു, “ഇങ്ങനെയെങ്കിൽ എന്നെ കള്ളനാക്കുകയും എന്റെ വാക്ക് ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ആര്?”

25-ാം അദ്ധ്യായം

ദൈവത്തിന്റെ പക്കലാണ് ആധിപത്യം. മർത്യൻ ദൈവ സന്നിധിയിൽ എങ്ങനെ നീതിമാനാകും? സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചാൽ എങ്ങനെ നിർമ്മലനാകും? ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും ശോഭയും ശുദ്ധിയുമില്ല. പിന്നെ പുഴു പോലെയുള്ള മനുഷ്യന് അത് എത്രത്തോളമുണ്ടാകും? എന്ന് ശുഹ്യനായ ബിലദാദ് പറയുന്നു.

26-ാം അദ്ധ്യായം

എല്ലാ സൃഷ്ടികളിന്മേലുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരുതലും ഉദ്ദേശവും ഇയ്യോബ് വിവരിച്ചതിനു ശേഷം ആ ദൈവത്തെ ഗ്രഹിക്കാൻ മനുഷ്യന് കഴിയില്ല എന്ന് ഇയ്യോബ് ആവർത്തിക്കുന്നു : മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെപ്പറ്റി ഒരു മന്ദസ്വരമേ കേട്ടിട്ടുള്ളൂ (14-ാം വാക്യം). വേദശാസ്ത്രപരമായ ആഴം ഈ വാക്കുകളിൽ ഉണ്ട്.

27-ാം അദ്ധ്യായം

3-ാം വാക്യത്തിൽ പറയുന്നു “ദൈവത്തിന്റെ ശ്വാസം എന്റെ മുക്കിലുണ്ട്.” ഇതും പുതിയ നിയമ വിശ്വാസത്തോ

ടൊപ്പം നിൽക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇയ്യോബ് പറയുന്ന ശ്വാസം ഏദനിൽ മനുഷ്യനെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ മൂക്കിൽ ഊതി കയറ്റിയ ജീവശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചാണ്. അത് നഷ്ടപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് ഭക്തന്റെ കടമയാണ്. ദൈവ ശ്വാസം തന്നിൽ നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ ഇയ്യോബ് വ്യാജത്തെ വെറുക്കുന്നു. തന്റെ നിഷ്കളങ്കത്വം ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. ദുഷ്ടൻ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അവകാശം പ്രാപിക്കുമെങ്കിലും, അവന്റെ മക്കൾ പെരുകിയാലും അത് വാളിനിരയായിത്തീരും. ദൈവശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അവൻ വഴുതി പോകുകയില്ല.

28-ാം അദ്ധ്യായം

ഭൂമി ഒരു നിധികുംഭമാണ്. അധ്വാനിക്കുന്നവർക്ക് അതിന്റെ സാധ്യതകളെ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. അതുപോലെ ജ്ഞാനത്തെ കരസ്ഥമാക്കാൻ കഴിയില്ല. കാരണം, ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം ദൈവത്തിനു മാത്രമേ നിശ്ചയമുള്ളൂ. “കർത്താവിനോടുള്ള ഭക്തി തന്നെ ജ്ഞാനം. ദോഷം അകന്നു നടക്കുന്നതു തന്നെ വിവേകം” (28-ാം വാക്യം). സദൃശ്യവാക്യക്കാരൻ പറയുന്നു. “യഹോവ ഭക്തി ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമാകുന്നു”.

29-ാം അദ്ധ്യായം

സർവ്വശക്തൻ തന്നോടുകൂടെ വസിച്ച ദിനങ്ങളെപ്പറ്റി ഇയ്യോബ് ഓർക്കുന്നു. കുടുംബത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ദിവസങ്ങൾ ഇയ്യോബ് വിവേകപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു. അവൻ അന്ന് നീതിമാനും അധികാരമുള്ളവനുമായിരുന്നു. അന്ന് താൻ രാജാവിനെപ്പോലെ ആയിരുന്നതായി ഇയ്യോബ് വിവരിക്കുന്നു. ഒരു നീതിമാനായ രാജാവിന്റെ സുവർണ്ണകാലഘട്ടം ഈ അദ്ധ്യായം

യത്തിലെ വർണ്ണനയിൽ ഉണ്ട്. കാർണ്ണവന്മാരുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു 'ഗജരാജയോഗ'മുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ വാക്കുകളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

30-ാം അദ്ധ്യായം

ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ പഴയ ബഹുമാനത്തോടും അധികാരത്തോടും ഇയ്യോബ് താരതമ്യം ചെയ്യുന്നു. വളരെ എളുപ്പത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അഭിമാനിക്കാനോ, സന്തോഷിക്കാനോ ഒന്നും പാടില്ല. ഈ അദ്ധ്യായം ഒരുപക്ഷേ, ഇയ്യോബിന്റെ ദുഃഖത്തിന്റെ കവിതകളിൽ ഏറ്റവും ദയനീയവും മുമ്പുള്ള എല്ലാമായിട്ടും യോജിച്ചതുമാണ്. മുൻ അദ്ധ്യായത്തിലെ വർണ്ണനയുടെ നേർ വിപരീതം ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നു. ദൈവം അകന്നു മാറിയിരിക്കുന്നു എന്നു നൂറുണ്ടിയ ഹൃദയത്തോടെ ഇയ്യോബ് വിവരിക്കുന്നു.

31-ാം അദ്ധ്യായം

തന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുകൾ ചെയ്തു പോയാൽ അതിനുള്ള ശിക്ഷകളെയും ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്നുള്ള ന്യായവിധികളെയും കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. ദൈവം നൽകുന്ന പ്രയാസങ്ങൾ എത്ര ഭയങ്കരമാണെങ്കിലും മറ്റൊന്നിലും ആശ്രയിക്കാതെ ദൈവത്തിൽത്തന്നെ ശരണം നേടുന്നതാണ് ശരിയെന്ന് ഇയ്യോബ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആദ്യപിതാവ് തിന്നരുതെന്ന് പറഞ്ഞ വൃക്ഷഫലം തിന്നു കഴിഞ്ഞ് സ്രഷ്ടാവിനോട് തെറ്റു മറച്ചു പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ഇയ്യോബ് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. തിന്നരുതെന്നു പറഞ്ഞ വൃക്ഷഫലം തിന്നോ? എന്ന ചോദ്യത്തിന് വ്യക്തമായ ഒരു ഉത്തരമല്ലല്ലോ ദൈവത്തിന് നൽകിയത്. "സ്ട്രീ

തന്നു, ഞാൻ തിന്നു” എന്നായിരുന്നുവല്ലോ ഉത്തരം. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇതു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതല്ല. (വാക്യം 33)

32-ാം അദ്ധ്യായം

തന്നെത്താൻ നീതീകരിച്ചതു കൊണ്ട് ഇയ്യോബിന്റെ നേരെ ഏലീഹുവിന്റെ കോപം ജ്വലിക്കുന്നു. താൻ പ്രായം കുറഞ്ഞവൻ ആയതുകൊണ്ടാണ് അഭിപ്രായം പറയുവാൻ ശക്തിയുള്ളത്. പക്ഷേ, മൂന്നു പുരുഷന്മാർക്കും ഉത്തരം മുട്ടിപ്പോയി എന്നു കണ്ടിട്ട് എലീഹു അവരുടെ മുമ്പാകെ സംസാരിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നു: പ്രായം ചെന്നവരത്രേ ജ്ഞാനികൾ എന്നില്ല; വൃദ്ധന്മാരത്രേ ന്യായബോധമുള്ളവർ എന്നുമില്ല (വാക്യം 9) എന്ന് എലീഹു പറയുന്നു. ആരുടെയും പക്ഷം പിടിക്കാനോ, മുഖസ്തുതി പറയുവാനോ താൻ തയ്യാറല്ല എന്നും അങ്ങനെ ചെയ്താൽ സ്രഷ്ടാവ് ക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ നീക്കിക്കളയും എന്ന് പറയുന്നു.

33-ാം അദ്ധ്യായം

എലീഹു ഇയ്യോബിനോട് സംസാരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും, സർവ്വശക്തന്റെ ശ്വാസം തനിക്കു ജീവൻ നൽകുന്നു എന്നും താൻ പരമാർത്ഥം മാത്രമേ സംസാരിക്കൂ എന്നും എലീഹു പറയുന്നു. തന്നോട് പ്രതിവാദിക്കുവാനായി ഇയ്യോബിനെ വിളിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ് താൻ എന്ന് എലീഹു വ്യക്തതയോടെ സംസാരിക്കുന്നു. തന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് മിണ്ടാതിരുന്നാൽ ഇയ്യോബിന് ജ്ഞാനം ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കാം എന്ന് എലീഹു പറയുന്നു.

34-ാം അദ്ധ്യായം

ഇയ്യോബിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തി എലീഹു സംസാരിക്കുന്നു. താൻ നീതിമാനാണ് എന്നും, പക്ഷേ, ദൈവം തന്റെ ന്യായം തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്നും ഇയ്യോബ് പറയുന്നത് ശരിയല്ല എന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നു. ദൈവം നീതിമാനും നിഷ്പക്ഷനുമാണെന്നും ഇയ്യോബിന്റെ പാപം ദൈവമുമ്പാകെ മറഞ്ഞിരിക്കയില്ല എന്നും എലീഹു പറയുന്നു.

35-ാം അദ്ധ്യായം

എലീഹു വീണ്ടും ഇയ്യോബിനോട് അവന്റെ കുറ്റങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നു. വ്യർത്ഥമാകുന്നത് ദൈവം കേൾക്കില്ല എന്നും സർവ്വശക്തൻ അത് വിചാരിക്കുകയില്ല എന്നു എലീഹു പറയുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ ശൂന്യമായ സംസാരം കേൾക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

36-ാം അദ്ധ്യായം

ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ഇനിയും ചില വാക്കു പറയുവാനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് എലീഹു വീണ്ടും സംസാരിക്കുന്നു. ദൈവം ബലവാനാണെങ്കിലും ആരെയും നിരസ്സിക്കുന്നില്ല. അവൻ വിവേകശക്തിയിലും ബലവാൻ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നു.

37-ാം അദ്ധ്യായം

ഭൂമിയിലെ സകലത്തിന്മേലും ദൈവത്തിനുള്ള അധികാരത്തെ വെളിവാക്കുന്ന രീതിയിൽ എലീഹു സംസാരിക്കുന്നു. മിണ്ടാതിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ അൽഭുതങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു കേൾക്കുവാനായി ഇയ്യോബിനെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ജ്ഞാനികളെന്നു ഭാവിക്കുന്നവരെ ദൈവം കടാക്ഷിക്കുകയില്ല എന്നും എലീഹു പറയുന്നു.

38, 39-ാം അദ്ധ്യായങ്ങൾ

യഹോവ ഇയ്യോബിനോട് സംസാരിക്കുന്ന അദ്ധ്യായം. യഹോവ കുറെ ചോദ്യങ്ങൾ ഇയ്യോബിനോട് ചോദിക്കുന്നു: “നീ പുരുഷനെപ്പോലെ അര മുറുക്കിക്കൊൾക; ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കും;” എന്നോട് ഉത്തരം പറക എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് യഹോവ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. ഇയ്യോബിന് അറിവില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ദൈവം ചോദിക്കുന്നത്.

40-ാം അദ്ധ്യായം

യഹോവയോട് ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറയുന്നു “ ഞാൻ നിസ്സാരനല്ലോ, ഞാൻ നിന്നോട് എന്തുത്തരം പറയേണ്ടു?” എന്ന് പറയുമ്പോൾ, യഹോവ വീണ്ടും “നീ പുരുഷനെപ്പോലെ അര മുറുക്കിക്കൊൾക” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നു.

41-ാം അദ്ധ്യായം

“ആകാശത്തിൻ കീഴെ ഉള്ളതൊക്കെയും എന്റേതല്ലയോ?” എന്ന് ചോദ്യത്തോടു ചേർന്നു നിന്ന് തന്റെ ഒരു സൃഷ്ടിയുടെ രൂപഘടന വിവരിച്ചു കൊണ്ട് സൃഷ്ടി മഹത്വത്തെ യഹോവ വെളിവാക്കുന്നു. മഹാനക്രത്തെപ്പറ്റി (ലെവിയാതാൻ) വിവരിച്ചു കൊണ്ട് അവനെ അഹങ്കാരികളായ മക്കളുടെയെല്ലാം രാജാവായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

42-ാം അദ്ധ്യായം

ഇയ്യോബ് യഹോവയോട് ഉത്തരം പറയുന്നു. യഹോവയാൽ സകലതും കഴിയുമെന്നും, ഒന്നും അസാധ്യമല്ലെന്നു മുളള തിരിച്ചറിവും, ഇപ്പോഴോ യഹോവയെ കണ്ണാൽ

കാണുന്നു എന്ന ബോധ്യവും ഇയ്യോബിന് ലഭിക്കുന്നു. അനുതപിക്കുന്ന ഇയ്യോബിന്റെ ചിത്രം ഈ വേദഭാഗത്ത് കാണിക്കുന്നു. പിന്നീട് യഹോവ ഇയ്യോബിന് വിഹിതമായത് സംസാരിക്കാത്ത മറ്റുള്ള എല്ലാവരോടും (സുഹൃത്തുക്കൾ) കോപം ജ്വലിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവരോട് അറിയിക്കുകയും, അതിനുള്ള പ്രതിവിധി പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും, അതുവഴിയായി ഇയ്യോബിനു മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നതൊക്കെയും യഹോവ ഇരട്ടിയായി കൊടുക്കുന്നു. യഹോവ ഇയ്യോബിനെ കൂടുതലായി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയാൽ അവന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് ദൈവം മാപ്പു നൽകാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഇയ്യോബിന് നഷ്ടപ്പെട്ടതിന് ഇരട്ടിയായി പകരം നൽകി; സമ്പാദ്യങ്ങൾ കൊണ്ടും സമൃദ്ധി കൊണ്ടും ദൈവം അവനെ നിറച്ചു.

അദ്ധ്യായം 6

ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ സാത്താൻ ആര്?

ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ സാത്താൻ ഒരു യഥാർത്ഥ (Original) സാത്താൻ അല്ലായെന്നാണ് വേദ പുസ്തക പണ്ഡിതന്മാരും പിതാക്കന്മാരും പറയുന്നത്. ദൈവത്തിനു വേണ്ടി മനുഷ്യനെ ശോധന ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിച്ച് എടുക്കുവാൻ ദൈവസഭയിൽ ഉള്ള ഒരു ദൂതനായിട്ട് വേണം ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ സാത്താനെ കാണുവാൻ. അതായത് രാജസഭസ്സുകളിൽ ഒക്കെ പ്രതി ഭാഗത്തിനു വേണ്ടി വാദിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ വക്കീലിനെ പോലെ. അതിനു ഉദാഹരണമാണ് പരി. പൗലോസ് സ്ത്രീഹായുടെ വാക്കുകളിൽ പറയുന്ന സാത്താൻ. യിസ്രായേൽ രാജാവായ ആഹാബിനെ തന്ത്രത്തിൽ കുറുകിയതും ഇതെ ആത്മാവ് തന്നെ. 23-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇയ്യോബിന്റെ സംശയം പ്രസക്തമാണ്.

a. യഥാർത്ഥ സാത്താൻ.

ഏദനിൽ കയറിയത് യഥാർത്ഥ സാത്താനാണ്. അവൻ അസത്യത്തിന്റെ വക്താവും കൊലപാതകനുമാണ്. നിഗളം മൂലം വീണു പോയ അരുണോദയ പുത്രനായ ശുക്രനും സാത്താനാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവ് യഹൂദന്മാരോട് പറയുന്നു “നിങ്ങൾ പിശാചിന്റെ മക്കളാണ്, അവൻ കൊലപാതകനാണ്. അവനിൽ സത്യമില്ല” (വി. യോഹന്നാൻ 8:44). അവൻ കൗശലക്കാരനാണ്. സഖറിയയുടെ പ്രവചനം 3-ാം

അദ്ധ്യായം 2-ാം വാക്യത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന സാത്താൻ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ യഹോവ സാത്താനെ ഭർത്സിച്ചിട്ട് പറയുന്നു; “ഇവൻ തീയിൽ നിന്ന് വലിച്ചെടുത്ത കൊള്ളിയാണ്.” ഈ വക കാര്യങ്ങളുടെ വിശദീകരണമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ.

b. ചെറു പഠനം.

ഒരു പഠനം ആവശ്യമായ ഒരു വിഷയം തന്നെ ഇത്. മൂലഭാഷയായ ഹീബ്രുവിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരാളുടെ നാമമായിട്ടല്ല, പ്രത്യുത ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്ഥാന നാമമായിട്ടാണ്. കൂടുതൽ പണ്ഡിതന്മാരും പറയുന്നത് ഇവിടെ സാത്താൻ എന്നത് കുറ്റം ആരോപിക്കുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ട പ്രോസിക്യൂട്ടർ ആയിട്ടാണ്. അങ്ങരുടെ ജോലി അന്വേഷകൻ (Investigator), പരിശോധകൻ (Testor) തുടങ്ങിയ രൂപത്തിലാണ്. ചുരുക്കം പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യ സ്വഭാവത്തിലെ വിവിധ വശങ്ങളെ അന്വേഷിച്ച് ശോധന നടത്തുന്ന ദൈവ സന്നിധിയിലെ വക്കീലാണ്.

c. എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി.

പരിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കൊരിന്ത്യർക്ക് എഴുതുന്നു: “വെളിപാടുകളുടെ ആധികൃത്താൽ ഞാൻ അതിയായി നിഗളിച്ചു പോകാതിരിപ്പാൻ എനിക്ക് ജഡത്തിൽ ഒരു ശുലം തന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിഗളിച്ചു പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു എന്നെ കുത്തുവാൻ സാത്താന്റെ ദൂതനെ തന്നെ. അത് എന്നെ വിട്ടു നീങ്ങേണ്ടതിനു ഞാൻ മൂന്നുവട്ടം കർത്താവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ എന്നോട് “എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി; എന്റെ ശക്തി ബലഹീനതയിൽ തികഞ്ഞു വരുന്നു” എന്നു

പറഞ്ഞു (2 കൊരി. 12: 7-8). ഇവിടെ നമ്മുടെ കർത്താവ്, പരി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ നിഗളിച്ച് യഥാർത്ഥ സാത്താൻ വിധേയപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഒരു പരിശോധനയെ അല്ലേ? അയയ്ക്കുന്നത്. നിഗളം അല്ലേ? ഏറ്റവും വലിയ വീഴ്ചയും പാപവും. അതിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാനാണ് ജഡത്തിൽ ശുലം നൽകിയത് എന്ന് ശ്ലീഹാ നമ്മോടു സാക്ഷിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ സാത്താനു കീഴ്പ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഒരു മുൻ കരുതൽ ആവശ്യമാണ്.

d. അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യം.

ബി.സി. 539 മുതൽ 332 വരെ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യം വളരെ ശക്തമായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ രാജസഭസ്പിൽ ഇതുപോലുള്ള ആൾക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ചുമതല കൊട്ടാരത്തിലും ഭരണസീമയിലും ചുറ്റിനടന്ന് അഥവാ ഊടാടി സഞ്ചരിച്ച് നാട്ടുകാരുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും രഹസ്യങ്ങളും കുറ്റങ്ങളും സ്വഭാവവും സ്വഭാവദൃഷ്ടിങ്ങളും ചക്രവർത്തിക്കു എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ജോലിയായിരുന്നു. അതായത്, തങ്ങളുടെ കണ്ണും കാതും എന്നാണ് അവരെ വിളിച്ചിരുന്നത്. ഇതേ രീതി തന്നെല്ലേ? ഇയ്യോബിലെ കഥാപാത്രവും അവലംബിച്ചിരുന്നത്. ഹൈന്ദവ വിശ്വാസത്തിലെ നാരദ മുനി ഏകദേശം ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ, യഥാർത്ഥ സാത്താൻ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഭാഷയിൽ സത്യവിരോധിയാണ്. അധികാരികളിലേക്കു തന്റെ ദുഷ്പ്രചരണം കടത്തി വിടുന്ന ശത്രുവാണ്. ഏദനിലും, യുദ്ധയിലും അവൻ പ്രവേശിച്ചു. അവന്റെ കൈമുതൽ അസൂയമാത്രമാണ്.

e. കർത്താവ് യഥാർത്ഥ സാത്താനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്നെ വിശ്വസിച്ച യഹൂദന്മാരോടു പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ പിശാചെന്ന പിതാവിന്റെ മക്കൾ; നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മോഹങ്ങളെ ചെയ്യാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ ആദിമുതൽ കൊലപാതകൻ ആയിരുന്നു; അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്ക കൊണ്ട് സത്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നതുമില്ല. അവൻ ഭോഷ്കു പറയുമ്പോൾ സ്വന്തത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തു പറയുന്നു; അവൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും അതിന്റെ അപ്പനുമാകുന്നു” (യോഹ. 8: 44-45). അവന്റെ ജോലി ദുഷ് പ്രചരണമാണ്. ഈ ദുഷ്പ്രചരണം വഴിയാണ് ഏദനിൽ ആദി മാതാപിതാക്കളെ വീഴിച്ചതും. എല്ലാ ദൈവിക നിയമങ്ങളെയും എതിർക്കുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ സാത്താൻ. കൗശലത്താൽ ഇന്നും സഭയിലും സമൂഹത്തിലും കുടുംബങ്ങളിലും ചില മനുഷ്യരിലൂടെ അവരവരുടെ കാര്യസാധ്യത്തിനു വേണ്ടി ദുഷ്പ്രചരണം നടത്തുന്നു. ഭരണതലത്തിലിരിക്കുന്നവരെ ദുഷ്പ്രചരണങ്ങളാൽ തങ്ങളുടെ ഇംഗിതത്തിന് അനുകൂലമായി അമ്മാനമാടി സമൂഹത്തെ നാശകോശമാക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർക്ക് ഒരു മടിയുമില്ല.

f. വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാര ശക്തിയിൽ രസിക്കുന്നവർ.

പരി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ തെസ്സലോനീക്യർക്കു എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. (2: 10-12) “അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനാർഹരല്ല സത്യത്തെ സ്നേഹിച്ചു കൈക്കൊള്ളായ്കയാൽ തന്നെ അങ്ങനെ ഭവിക്കും. സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനീതിയിൽ രസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ന്യായവിധി വരേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവർക്കു ഭോഷ്കു വിശ്വസിക്കുമാറ് വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തി

അയക്കുന്നു” . ഇങ്ങനെ അനീതിയിൽ രസിക്കുന്നവർ അധർമ്മ മുർത്തിയുടെ ദാസ്യത്തിലാണ്. ആ അധർമ്മ മുർത്തിയായവനെ ദൈവം നശിപ്പിക്കും എന്നു മുൻപുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും.

മുൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ദൈവഹിതത്തിനു അനുരൂപ മല്ലാതെ വഴി പിശകി വന്നിട്ടു യിസ്രായേലിലെ ഒന്നാം രാജാവായ ശൗലിൽ നിന്ന് ദൈവാത്മാവ് നീങ്ങുന്നു. പകരം ദുരാത്മാവ് ബാധിക്കുന്നു. ദാവീദിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അവൻ രക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അങ്ങനെയായിത്തീരാതെ അവൻ സംരക്ഷണവും കാവലുമായ ദാവീദിനെ നശിപ്പിക്കാനാണ് ശൗൽ ശ്രമിക്കുന്നത് (1 ശമുവേൽ 16: 14).

൭. ആഹാബിനെ വശീകരിച്ച ആത്മാവ്.

ആഹാബിന്റെ ചരിതത്തിൽ, തന്റെ വഴിപിഴച്ച ജീവിതത്തിന് ആക്കം കൂട്ടിയത് രാജ്ഞിയുടെ ഉപദേശമാണ്. ആ വഴി സ്വീകരിച്ച് ജീവിച്ച രാജാവ് നിഷ്കളങ്ക രക്തം ചൊരിയുന്നു. ആഹാബിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന് ദൈവ സഭ കൂടുന്നതായി 1 രാജാക്കന്മാർ 22, 2 ദിനവൃത്താന്തം 18, 19, 20 അദ്ധ്യായങ്ങളിലും കാണുന്നു. ഇവിടെ നാം ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന പരീക്ഷകനെയും കാണാം. 400 പ്രവാചകന്മാരുടെ വായിൽ തെറ്റിന്റെ ഉപദേശം നൽകുന്നതും മീവാ പ്രവാചകന്റെ വായിൽ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവായും ഇരിക്കുന്നത് ഈ ഇൻവെസ്റ്റിഗേറ്ററാണ്. ദൈവിക സദസ്സ് മീവാ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ, മറ്റുള്ളവർ കാണുന്നില്ല. കാരണം, 400 പേരും ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകരാണെങ്കിലും ദൈവിക വഴിയേക്കാൾ ദുഷ്ടനായ ആഹാബിന്റെ മുഖസ്തുതിയെ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. പരി.പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ വാക്കുകളിൽ അവർ അസത്യത്തിൽ രതിക്കുന്നവർ ആണ്.

h. ദൈവിക രഹസ്യം എല്ലാവർക്കും അനുഭവപ്പെടണമെന്നില്ല.

“രഹസ്യം എനിക്കും എന്റെ വീട്ടുകാർക്കും” എന്നത് മീവാ കണ്ടതു പോലെ ആകണം. ദൈവിക സന്നിധി ദർശിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. 2 ദിനവൃത്താന്തം 18-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ധനവും മാനവും വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ദുഷ്ടനോട് കൂട്ടുകൂട്ടുവാൻ പോകുന്ന യഹൂദാ രാജാവായ യഹോശാഫാത്തിനു കിട്ടിയ ശിക്ഷ നമുക്കും പാഠമാവേണ്ടതാണ്. യഹോശാഫാത്തിനെ ശാസിക്കുന്ന പ്രവാചകന്മാരെയും നമുക്ക് കാണാം.

i. ദാവീദിനെ പരീക്ഷിച്ച് ശോധന ചെയ്യുന്നു.

ദാവീദ് രാജാവിന്റെ ഒരു സംഭവം 2 ശമുവേൽ 24 ലും, 1 ദിനവൃത്താന്തം 21 ന്റെ 1 ലും ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. “അനന്തരം സാത്താൻ യിസ്രായേലിനു വിരോധമായി എഴുന്നേറ്റു യിസ്രായേലിനെ എണ്ണുവാൻ ദാവീദിനു തോന്നിപ്പിച്ചു” സാത്താന്റെ വഴിയിൽ വീഴുന്നു. തന്റെ സേനാനായകന്റെ തടസ്സവാദത്തെ മറികടന്ന് ജനത്തെ എണ്ണുന്നു. അത് ദൈവഹിതമല്ലെന്നും ദൈവ കോപം തനിക്കും തന്റെ ജനതയ്ക്കെതിരെയും തിരിയുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ദാവീദ് ദൈവത്തോട് മാപ്പ് അപേക്ഷിക്കുന്നു. “ജനത്തെ ശിക്ഷിക്കല്ലേ, ഞാനല്ലയോ പാപം ചെയ്തത്” എന്ന വിലാപം ഏതൊരു ഭരണാധിപനും മാതൃകയാക്കാവുന്നതാണ്. പരിശുദ്ധ പത്രോസ് ശ്രീഹായെപ്പോലെ തെറ്റിൽ വീണു എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ പ്രായശ്ചിത്തത്തോടും, അനുതാപത്തോടും ദാവീദും ദൈവത്തിങ്കലേക്കു മാപ്പിനായി ചെല്ലുന്നു. ശിക്ഷയ്ക്കു ശേഷം ദാവീദിന്റെ ബലിയർപ്പണം സ്വർഗ്ഗസമക്ഷത്തിൽ നിന്ന് തീ ഇറങ്ങി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ

ബലിയർപ്പണം യബൂസായന്റെ കളത്തറയിലാണ്. അവിടെയാണ് യെരൂശലേം ദൈവാലയം പിന്നീട് പണിയപ്പെട്ടത്.

j. യോശുവായെ കുറ്റം വിധിക്കുന്ന സാത്താനെ ഭർത്സിക്കുന്നു.

സെഖര്യാവിന്റെ പ്രവചനം 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ യഹോവയുടെ പുരോഹിതനായ യോശുവായെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ നിൽക്കുന്ന സാത്താനെ കാണുന്നു. അവിടെ യഹോവ സാത്താനോട്, “സാത്താനേ, യഹോവ നിന്നെ ഭർത്സിക്കുന്നു. യെരൂശലേമിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന യഹോവ തന്നെ നിന്നെ ഭർത്സിക്കുന്നു. ഇവൻ തീയിൽ നിന്നു വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട കൊള്ളിയല്ലയോ” എന്നു കല്പിച്ചു (3: 2). യോശുവായുടെ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റി ഉത്സവ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച് തലയിൽ വെടിപ്പുള്ളൊരു മുടി വയ്ക്കുന്നു. (ഭർത്സിക്കുക എന്നാൽ ഭീഷണി, നിന്ദ, ശകാരം, ഭയപ്പെടുത്തൽ എന്നെല്ലാം അർത്ഥമുണ്ട്). ഇവിടെ യഥാർത്ഥ സാത്താനാണ്.

k. പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ ആത്മീകതയുടെ ഉത്തുംഗത്തിൽ.

ഇയ്യോബിന്റെ പരീക്ഷണം വളരെ വലുതായിരുന്നുവെങ്കിലും മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു വച്ച് ദൈവം തന്റെ ദൂതൻ മുഖാന്തിരം തന്റെ പ്രിയൻ വലിയ പരീക്ഷണം നടത്തി തീയിൽ നിന്നു ശോധന ചെയ്ത കൊള്ളിയോ, പൊന്നോ ആക്കുകയായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥന, നീന്തൽ പഠിക്കുന്നതിനു തുല്യം, അഭ്യസിച്ചെടുക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ ഉത്തുംഗത്തിൽ ഇയ്യോബ് എത്തിയിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞിനെ നീന്തൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന അപ്പൻ കുഞ്ഞിനെ നീന്തലിൽ മിടുക്കു തെളിയിക്കാനും കുഞ്ഞിനെ താഴേക്കു വലിക്കുന്ന ഗുരുത്വാകർഷ

ണങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപെടുത്തുവാനുമാണ്. കുഞ്ഞിനെ വെള്ളത്തിൽ കമഴ്ത്തിക്കിടത്തി കാലും കൈയും അടിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ കൈ വലിക്കുന്നത് കൊല്ലുവാനല്ല അത് വളരുവാനുള്ള പരീക്ഷയാണ്. എന്നാൽ ദുഷ്ടൻ തക്കം നോക്കി കാലേൽ പിടിച്ചു വലിച്ചെന്നു വരാം. പൈശാചിക ഗുരുത്വാകർഷണങ്ങളുടെ വലയിൽ വീഴിക്കാം.

I. കടക്കാരോട് ക്ഷമിച്ചാലെ ക്ഷമ കിട്ടൂ.

ഇയ്യോബിന്റെ കൂട്ടുകാർ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും സഹായിക്കാനുമാണ് വന്നത്. പക്ഷേ, അവരുടെ വാക്കുകൾ ഇയ്യോബിന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു ആക്കം കൂട്ടുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ ശോധന അവസാനിക്കുമ്പോൾ ഇയ്യോബ് കൂട്ടുകാരോട് ക്ഷമിക്കുന്നു. അത് ദൈവ കൽപ്പന പ്രകാരമാണ്. ദൈവ കൽപ്പന അനുസരിച്ച് ഇയ്യോബ് അവർക്കായി യാഗം കഴിക്കുന്നു. അതിനുള്ള സാമഗ്രികൾ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ദൈവം കൂട്ടുകാരോട് കൽപ്പിക്കുകയും അവരെ ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൂട്ടുകാരെ ശാസിച്ചു കഴിഞ്ഞ് ദൈവം ഇയ്യോബിനോട് കൂട്ടുകാരോട് ക്ഷമിച്ച് യാഗം അർപ്പിക്കുവാനും കൽപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞ് ഇയ്യോബിന് ഇരട്ടിയായി നൽകുന്നു. (42: 8 മുതൽ 10 വരെ)

അതിനു ഇയ്യോബ് യഹോവയോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: “നിനക്ക് സകലവും കഴിയുമെന്നും നിന്റെ ഉദ്ദേശമൊന്നും അസാധ്യമല്ലെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു. അറിവു കൂടാതെ ആലോചനയെ മറിച്ചു കളയുന്നോരിവനാർ? അങ്ങനെ എനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാതെവണ്ണം, അൽഭുതമേറിയത് ഞാൻ തിരിച്ചറിയാതെ പറഞ്ഞു പോയി. കേൾക്കണമെ; ഞാൻ സംസാരിക്കും; ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കും; എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേ

ണമെ. ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു ഒരു കേഴ്‌വി മാത്രമേ കേട്ടിരുന്നുള്ളൂ; ഇപ്പോഴോ എന്റെ കണ്ണാൽ നിന്നെ കാണുന്നു.” (42: 1 മുതൽ 5 വരെ) അങ്ങനെ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ഇയ്യോബ് സർവ്വ ഗുരുത്യാകർഷണങ്ങളെയും അതിജീവിച്ച് ആയാസരഹിതാവസ്ഥയിൽ എത്തുന്നു. ധ്യാനത്തിന്റെ നിമിഷത്തിൽ ഇയ്യോബ് പറയുന്നു, “ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ സ്വന്തം കണ്ണാൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു.” നാം പാടുന്നു.

“ധ്യാന പീഠത്തിൽ കയറി
ഉള്ളിലെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു നീ കാണുക.”

പാർട്ട് II
വേദശാസ്ത്ര കാഴ്ചപ്പാടുകൾ

മുഖവുര

മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ സാത്താനെക്കുറിച്ചും ദൈവം തന്റെ പ്രിയമക്കൾ നഷ്ടപ്പെടാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിനായി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി ശക്തിപ്പെടുത്താൻ നിയമിച്ചാക്കിയ ദൂതനെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിച്ചത്. കഴുകൻ മടി പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൂടിലക്കി താഴേക്ക് ചാടിക്കുന്നത് കുഞ്ഞുങ്ങൾ വളർന്ന് അതിന്റെ കർത്തവ്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തക്ക പാകമാകുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ്. കൂട്ടിൽ നിന്നും താഴെ വീണു പോയാലും നിലത്തു വീണ് അത്യാഹിതം സംഭവിക്കും മുമ്പ് ചിറകുകളിൽ താങ്ങും. ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ? 'മക്കളെ ചൊല്ലും, ചോറും കൊടുത്തു വളർത്തണം' ഈ രീതിയിൽ നമ്മെ ദൈവം അഭ്യസിപ്പിക്കുമ്പോൾ നേരിടേണ്ടി വരുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നിയേക്കാം. അവ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് തുടർന്നുള്ള ഏഴും, എട്ടും അദ്ധ്യായങ്ങൾ.

അദ്ധ്യായം 7

സ്രഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയുടെ ധർമ്മവും

സ്രഷ്ടാവും, സൃഷ്ടിയുടെ ധർമ്മവും എന്ന ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പതിനാലു വിഷയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഇവ നാം ഭംഗിയായി ദൈവഹിതത്തിനു അനുസൃതമായി ജീവിക്കുന്നതിനാണ്. കഷ്ടപ്പാടുകൾ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്നത് സാഹചര്യങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പഠിച്ചു വിലയിരുത്താത്തതു കൊണ്ടാണ്. ചിലപ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് നാം നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് കാണാത്തതു കൊണ്ടും, ദൈവം ശബ്ദം കേൾക്കാത്തതു കൊണ്ടും ആണ്. ഉൽപ്പത്തി 12: 1 ൽ ദൈവം അബ്രാഹാമിനോട് പറയുന്നു. “ഞാൻ നിന്നെ കാണിപ്പാനിരിക്കുന്ന ദേശത്തേക്ക് പോക” സർവ്വതും ഉപേക്ഷിച്ചായിരുന്നു ആ യാത്ര. നമ്മുടെ യാത്ര ആ മാതൃകയിലാകട്ടെ.

a. സവിശേഷത ഓരോ മനുഷ്യനിലും.

ദൈവം നാം ഓരോരുത്തരെയും സൃഷ്ടിച്ചത് സവിശേഷത (Unique) ഉള്ളതായിട്ടാണ്. അതായത്, ഓരോരുത്തർക്കും വ്യത്യസ്ത രൂപരേഖകൾ ഉണ്ടെന്നർത്ഥം. വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ പോകുന്നവരുടെ വിരലിലെ അടയാളം അല്ലെങ്കിൽ കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണിയിലെ രേഖകൾ പകർത്തുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ടാകും. അതിന്റെ അർത്ഥം ലോകത്തുള്ള 780 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് തുല്യരായി വേറൊരാൾ ഇല്ല എന്നല്ലേ? സ്രഷ്ടാ

വിന്റെ സൃഷ്ടി മാഹാത്മ്യം അത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഓരോ രൂത്തരും അതുകൊണ്ടു തന്നെ അവരിൽ തന്നെ അതുല്യരാണ്. ഒരാൾക്ക് മറ്റൊരാളാകുവാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ വേറൊരാളെ വ്യക്തിത്വപരമായി അനുകരിക്കുന്നതും മറ്റുള്ളവർ തന്നെപ്പോലെ ആകണമെന്നു ശരിക്കുന്നതും ഒരു പരിധി വരെ പൂർണ്ണ ശരിയല്ല. അത് ഒരു തരം കോപ്പിയടിയല്ലേ? എന്നാൽ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളായ വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾക്കും മൂല്യങ്ങൾക്കും മാറ്റമുണ്ടെന്നല്ല ഈ പറഞ്ഞതിനർത്ഥം. അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ എങ്ങനെയും ആകാം എന്നു കരുതുന്നതും അപകടമാണ്. അന്ധമായ അനുകരണ വാസനയാണ് പ്രകോപനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

b. വ്യത്യസ്തമായ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ.

ഓരോ ജീവിതവും ഓരോ പാഠപുസ്തകമാണ്. വിവേകവും വക തിരിവും ജീവിതത്തിൽ വളർത്തിയെടുക്കണം. ഈ ജീവിതത്തിന് ഒത്തിരി അദ്ധ്യായങ്ങളുണ്ട്. ഓരോന്നു പുരിപ്പിച്ചു കഴിയുമ്പോഴും അടുത്തത് മുമ്പിൽ കടന്നു പോയതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളതാകുവാൻ പരിശ്രമിക്കണം. പിറന്നു വീഴുന്ന കുഞ്ഞിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തത ഇല്ലേ; മുട്ടിൽ ഇഴയുന്ന കുഞ്ഞിന്. നഴ്സറിക്കാരനല്ലേ; പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകാരൻ, ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയല്ല; ഔപചാരിക പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയവൻ. വിവാഹിതൻ അതിനു മുമ്പുള്ളതിനേക്കാൾ വ്യത്യസ്ത പാഠങ്ങൾ തന്റെ സഹധർമ്മിണിയുമായി ചേർന്ന് പൂർത്തീകരിക്കുന്നു. വളർച്ചയുടെ ഓരോ പടവുകളും ശ്രദ്ധയോടെ വേണം പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ. കർത്താവ് നമ്മോടു കൽപ്പിക്കുന്നു, അഥവാ മുന്നറിയിപ്പു

നൽകുന്നു. 'ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ കുഞ്ഞാടിനെ പോലെ അയയ്ക്കുന്നു. ആകയാൽ പാമ്പിനെ പോലെ ബുദ്ധിയുള്ള വരും, പ്രാവിനെ പോലെ കളങ്കമില്ലാത്തവരും ആയി രിപ്പിൻ.'

C. ഉണർവും, ജാഗ്രതയും.

പാമ്പുകൾക്ക് പുറത്തു നിന്നു കാണാവുന്ന രീതിയിലുള്ള ചെവി, അഥവാ ബാഹ്യ കർണ്ണമില്ല. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവയെപ്പോലെയല്ല അവ കേൾക്കുന്നത്. പക്ഷേ, അതിന്റെ അന്തർകർണ്ണം താടിയെല്ലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വായുവിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ശബ്ദതരംഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അവയ്ക്കു കഴിയും. ശബ്ദതരംഗങ്ങൾ താടിയെല്ലിൽ ചലനം സൃഷ്ടിക്കുകയും അന്തർകർണ്ണം വഴി തലച്ചോറിൽ എത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ശബ്ദം കേൾക്കുവാനും കഴിയും. അതുകൊണ്ട് പാമ്പിന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ ഉണർവും ഉന്മേഷവും ജാഗ്രതയുമുള്ളതായിരിക്കും. ഈ ഒരു ജാഗ്രതനമുക്കുണ്ടാകുവാനാണ് കർത്താവ് നമ്മിൽ നിന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതായത്, അകത്തെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ ഉണർവ്വോടും ജാഗ്രതയോടും കാക്കുവാൻ. എന്നാലേ വിവേകവും വകതിരിവും വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. നേടിയവ മതിൽ കെട്ടി അടയ്ക്കരുത്. ക്രിയാത്മകമായി പകരുവാനും കഴിയണം. ജോർദ്ദാൻ നദിയിലെ വെള്ളമാണ് ഗലീലാ കടലിനെയും ചാവുകടലിനെയും സമ്പുഷ്ടമാക്കുന്നത്. ഗലീലാ കടലിൽ നിന്നും പകരപ്പെടും, ചാവുകടൽ ഒന്നും പകരില്ല. എന്തു നേടി എന്നതിനേക്കാൾ എങ്ങനെ നേടി എന്നതും എന്തു പകരപ്പെട്ടു എന്നതും വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള സംഗതികളാണ്.

d. മനോവ്യാപാരം നന്നായിരിക്കണം.

ഓരോ ഭാഷയ്ക്കും അതിന്റേതായ അക്ഷരമാലക്രമമാണ്. അക്ഷരങ്ങൾക്ക് മൂല്യം ലഭിക്കുന്നതും അത് ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ രീതിക്കും മനോവ്യാപാരത്തിനും അനുസരിച്ചായിരിക്കും. ഉദാഹരണം, 'നിന്ദ' 'നന്ദി'യാകാം. അക്ഷരങ്ങൾ ഒന്നു തന്നെ. ഇരുമ്പു കൊണ്ട് പൂജ്യവസ്തുവായ കുരിശ് ഉണ്ടാക്കാം. കുത്തിക്കൊല്ലുന്ന കത്തിയാക്കാം. മുറിവു തൂന്നിക്കെട്ടുന്ന സൂചിയാക്കാം. പാലവും പലവും തമ്മിൽ ഒരു ദീർഘത്തിന്റെ വ്യത്യാസമേ ഉള്ളൂ. പക്ഷേ, അന്തരം വലുതാണ്. പാലം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്, ബലമുള്ളതാണ്. പലത്തിന്റെ അർത്ഥം വൈഷോൽ, പാട എന്നൊക്കെയാണ്. ബന്ധിപ്പിക്കാൻ പാട പോരല്ലോ.

e. തിരിച്ചറിവു അഭ്യസിക്കണം.

അക്കരപ്പച്ച കണ്ടു പോകുന്നത് ജീവിതത്തിനു നന്മ നൽകുമെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. സമീപത്തുള്ള വിശുദ്ധിയും പരിപാവനതയും കാണണം. മലമുകളിൽ ഒരു സിദ്ധനായ സന്യാസി വസിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞ ചെറുപ്പക്കാരൻ അവിടെയെത്തി. വാതിലിൽ മുട്ടിയപ്പോൾ ഒരാൾ വന്ന് വാതിൽ തുറന്നു. ഓരോ ചുവടു വയ്ക്കുമ്പോഴും സിദ്ധനെ കാണുവാൻ വാഞ്ചിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. പുറവാതിൽ വരെ അവർ ഒന്നിച്ചു നടന്നു. പുറത്ത് ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരൻ ചോദിച്ചു, 'സിദ്ധൻ എവിടെ?' കൂടെ നടന്നയാളെ അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുക. വിശുദ്ധ മർക്കോസ് 6-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ കർത്താവിനെ അവിശ്വസിക്കുന്ന കുട്ടരെ കാണുന്നു. അവസാന ഭാഗത്ത് തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഗന്നസരേത്തുകാരെയും, അവർക്കു ലഭിച്ച നന്മകളും ചിത്രീകരി

കുന്നു. തിരിച്ചറിവില്ലാത്തതാണ് കുടുംബങ്ങളുടെയും സമൂഹത്തിന്റേയും അധഃപതനത്തിനു കാരണം.

f. സമീപനമാണ് സമാപനം നിശ്ചയിക്കുന്നത്.

സമീപനമാണ് സമാപനം എങ്ങനെ ആകണമെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത്. വിചാരിക്കുന്നതിൽ ഒരു മുഴം കൂട്ടുവാൻ നമുക്കാവില്ല. ഇത് കർത്താവിന്റെ വചനമാണ്. പായവഞ്ചി അലക്ഷ്യമായി സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നത് പോലെയല്ല, പായ്ക്കപ്പലിന്റെ പായ കാറ്റിനു അനുസൃതമായി കെട്ടിയാത്രയാകുന്ന നാവികന്റേത്. പരിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ വിധേയപ്പെടണം. അതിന് വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള വാഞ്ചര്യം സമീപനവും ആവശ്യമാണ്. തകർന്നവനു ചുറ്റുമിരുന്ന് അപവാദങ്ങളും അധികേഷപങ്ങളും പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നിട്ട് കാര്യമുണ്ടോ? വേണ്ടുന്ന സഹായം കൊടുക്കുന്നതല്ലേ നന്ന്. ആരും കേൾക്കാനില്ലാത്തതു കൊണ്ട് സമനില തെറ്റുന്നവരും കേൾക്കാനുള്ളതു കൊണ്ട് തിരുത്താൻ കഴിയുന്നവരുമുണ്ട്. ഒന്നു നിലവിളിക്കാൻ പോലും ആകാത്തവർക്ക് കേൾവിക്കാരുള്ളതു തന്നെ ആശ്വാസമാണ്.

g. പോയിട്ടില്ലാത്ത വഴികൾ മുമ്പിൽ.

നേരിടാൻ പോകുന്ന ഭാവി എന്തെന്നു നമുക്കു പ്രവചിക്കാൻ ആകുമോ? അടിമ വീട്ടിൽ നിന്നു വന്ന യിസ്രായേൽക്കാർ യോർദ്ദാൻ നദിക്കരയിൽ തമ്പടിക്കുന്നു. മൂന്നു ദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥനാ ഉപവാസ ഒരുക്കങ്ങൾ. അവസാനം യോശുവാ അവരോട് പറയുന്ന വാചകം ശ്രദ്ധേയം: “നിങ്ങൾ പോകേണ്ടുന്ന വഴി അറിവും; ഈ വഴിക്ക് നിങ്ങൾ മുമ്പ് പോയിട്ടില്ലല്ലോ” (യോശുവ 3: 4).

ഒരു രാജാവ് രാജകുമാരനെ വിദ്യ അഭ്യസിക്കുവാൻ ഒരു പ്രശസ്ത ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ഒന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, അവൻ വെള്ളം കോരി വരുമ്പോൾ മറഞ്ഞിരുന്നു കൂടം തല്ലിപ്പൊട്ടിക്കും. ചിലപ്പോൾ അവന് നല്ല അടി കിട്ടും. ഒടുക്കം അവൻ അതിൽ നിന്നും അതായത്, തല്ലൂ കൊള്ളാതെ ഒഴിയാൻ പഠിച്ചു. സുപ്രധാനവും അടി സ്ഥാനപരവുമായ പാഠം അവൻ പഠിച്ചു.

h. സൽഗുണ വാഹികളാകണം.

കൃത്രിമത്വം നമ്മുടെ മൂല്യങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിക്കില്ല. വിളയെ കളയെന്നവണ്ണം നശിപ്പിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ മൂല്യങ്ങളെ ഇരുമ്പിനെ തുരുമ്പെന്നവണ്ണം നശിപ്പിക്കും. വിളക്കിന്റെ അർത്ഥം വിളിക്കപ്പെട്ടതെന്നാണ്. നമ്മെ നമ്മുടെ കർത്താവ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് അവന്റെ സൽഗുണങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്ന തന്റെ സ്വന്തം ജനമായിട്ടാണ്. വിശുദ്ധ മത്തായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു പോലെ നാം ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകേണ്ടവരാണ്. വിളക്കിൽ നിന്നു പ്രകാശം മറ്റുള്ളവർക്ക് അനുസ്മൃതം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ കൊട്ട കൊണ്ട് മറയ്ക്കരുതെന്നും ഉയർന്ന തണ്ടിന്മേൽ വെയ്ക്കണമെന്നും നമ്മുടെ കർത്താവ് കൽപ്പിക്കുന്നു. ഇരട്ടജാല അശുഭ ലക്ഷണമാണെന്നും ഗുരുകാരണവന്മാരും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇരട്ട ജാല എന്നാൽ ഒരു വൃക്തിയിലെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളാണ്. നമ്മിൽ കടന്നു കൂടുന്ന ദുർവാസനകളാണ് രണ്ടാമത്തെ സ്വഭാവം. അത് നമ്മെ പതപ്പെടുത്തുക വേരോടെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യും. വിളക്കിന്റെ ജാലയിൽ ചാഞ്ചാട്ടവും പാടില്ല. ചാഞ്ചാട്ടം ഉണ്ടായാൽ ഒന്നും നമുക്ക് വൃക്തമായി കാണുവാനോ മനസ്സിലാക്കുവാനോ വെളിച്ചം മറ്റുള്ളവർക്ക് പകരുവാനോ കഴിയുകയില്ല.

i. ആന്തരിക സംതൃപ്തി വളർത്തി എടുക്കണം.

തൃപ്തി എന്നത് ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും മാനസിക വ്യാപാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമല്ലേ. ആന്തരികമായ തൃപ്തി കൈവരിക്കാതെ ബാഹ്യമായ പൂർണ്ണത അനുഭവിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കർത്താവ് കൽപ്പിച്ചത് ഉള്ളതുകൊണ്ട് മതിയെന്നുവെപ്പിൻ. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കൊത്തുപണികളോടെ ഒരു ദൈവാലയം പണിയുവാൻ ഒരു ദേശക്കാർ തീരുമാനിച്ചു. നല്ല ശിൽപ്പികളെ കണ്ടെത്തി കൊണ്ടു വന്നു. ഒരു പരദേശി ഒരുനാൾ ആ വഴിക്കു വരികയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ശിൽപ്പികളുടെ വിവരങ്ങൾ ആരാണത് കൂട്ടത്തിൽ അഭിപ്രായങ്ങളും തിരക്കി. ഒരു വൻ പറഞ്ഞു; ‘എന്തു ചെയ്യാം ജീവിക്കണ്ടേ. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നതു വരെ അതുകൊണ്ടു കല്ലു കൊത്തുന്നു’. രണ്ടാമൻ പറഞ്ഞു; ‘എന്നെയും തിരഞ്ഞെടുത്തല്ലോ. പണിയുന്നത് ഭംഗിയായി ചെയ്യുന്നു. കുലിയും കിട്ടുന്നു’. മൂന്നാമൻ; ‘ഈ ദൈവാലയം പണിക്ക് എന്റെ ശിൽപ്പവിദ്യയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുവല്ലോ. ഞാൻ ഒരു ഭാഗ്യവാൻ തന്നെ’. അയാൾക്കും കുലി കിട്ടുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസികാവസ്ഥ ഒരു പ്രത്യേക തലത്തിലല്ലേ? ഒരു ആത്മസംതൃപ്തി ആ മനുഷ്യനിൽ കാണുന്നു.

j. പൊങ്ങച്ചം ഒഴിവാക്കാം.

ആത്മസംതൃപ്തിക്കു നാം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ശരിയാണോ എന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം രാജഗുരു ദർബാറിൽ എത്തിയത് തന്റെ ചെരുപ്പുകൾ രണ്ടും തലയിൽ വെച്ചിട്ടാണ്. രാജാവ് തന്റെ ഗുരുവിനെ ആദരപൂർവ്വം വണങ്ങിയിട്ട് ചോദിക്കുന്നു, ‘എന്താ ഇത് ഇങ്ങനെ?’ ഗുരുവിന്റെ

മറുപടി ശ്രദ്ധേയം. 'രാജാവെന്തിനാ ഈ കിരീടം എപ്പോഴും തലയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?' എപ്പോഴും സ്ഥാന മഹിമ, കൂല മഹിമ പറഞ്ഞുള്ള ആത്മസംതൃപ്തി വെറും പൊങ്ങച്ചമാകും.

k. ഭാഗ്യ നിർഭാഗ്യങ്ങൾ കാത്തിരിക്കരുത്.

ഭാഗ്യ നിർഭാഗ്യങ്ങൾ എന്നും പോയി വന്നെന്നിരിക്കും. അവയെ സന്തുലിതമായി പാലിക്കപ്പെടുന്നതാണ് വിജയത്തിലേക്കുള്ള വഴി. അപ്രതീക്ഷിതമായ ഭാഗ്യം ചിലരുടെ സമനില തെറ്റിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അത് ഗുണത്തേക്കാൾ ദോഷം വരുത്തി വയ്ക്കാറുണ്ട്. ചിലർക്ക് മാനസിക ആരോഗ്യം നഷ്ടപ്പെടാം, ചിലർക്ക് സമീപനത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും മാറ്റം വരാം, അഹങ്കാരിയാകാം. നിർഭാഗ്യം ചില സമയത്ത് ചില നല്ല പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാൻ ഉതകും. ആ സമയങ്ങളിൽ തണലേകാൻ തണലു പറ്റിയവർ പോലും ഉണ്ടായെന്നു വരില്ല. ആ സമയങ്ങൾ തിരുത്തലുകൾക്കും പുതുക്കലുകൾക്കും പറ്റിയ അവസരമാണ്. പക്ഷേ, ആരും അതിനു ശ്രമിക്കാതെ നെടുവീർപ്പുകൾക്കു സമയം കണ്ടെത്തുന്നു. ഭാഗ്യ നിർഭാഗ്യങ്ങളുടെ ഗതിവിഗതികൾ വിലയിരുത്താൻ കഴിഞ്ഞാലേ ഓട്ട മത്സരത്തിൽ വിജയിക്കാൻ കഴിയൂ. എന്നാൽ ജീവിതം അതിനുള്ളതല്ല. നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കാൻ പറഞ്ഞ ദൈവ വചനം നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.

l. പ്രതിസന്ധികൾക്കു മീതെ സഞ്ചരിക്കണം.

ഒരു മഴക്കാല മദ്ധ്യാഹ്നം. താഴെ മഴ തകർക്കുന്നു. വിമാനം അതിന്റെ യാത്രയിലാണ്. അത് മേഘപാളികൾക്കു

മുകളിൽ എത്തി. മേഘങ്ങളുടെ മുകളിൽ സൂര്യരശ്മി പതിക്കുന്നതു കാണാം. ഒരു അപാര സൗന്ദര്യം തന്നെ. സൂര്യകിരണങ്ങൾ ഏറ്റ മേഘങ്ങൾ പ്രഭ ചൊരിയുന്നു. അങ്ങു ദൂരെ നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളത്തിന്റെ കിഴക്കു സഹ്യാദ്രി പൊങ്ങിയും താണും തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചു നില്ക്കുന്നതു പോലെ മേഘങ്ങളുടെ വിസ്ഫോടനം കണ്ണിനു കൗതുകം നൽകുന്നു. ഗരുഡൻ മഴമേഘങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ പറക്കും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അതിനെ താഴത്തെ മഴയുടെ അലോസരപ്പെടുത്തലുകൾ ബാധിക്കില്ല. പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം പ്രതിസന്ധികൾക്കു മീതെ ദൈവത്തോടൊപ്പം ആയിരിപ്പാൻ പഠിച്ചെടുക്കണം. പ്രാവ് എപ്പോഴും സമീപത്തുള്ള ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ സ്ഥലത്തേ പാർക്കൂ. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പ്രാവിന് കൂട് പണിയുമ്പോൾ ഏറ്റവും ഉയരത്തിൽ നിർമ്മിക്കുന്നു. ഉയരത്തിൽ വസിക്കുക എന്നാൽ അഹങ്കാരത്തിനു മുകളിൽ വസിക്കുക എന്നല്ല. നമ്മുടെ ബോധങ്ങളും, വിചാരങ്ങളും മേലിൽ പിതാവാം ദൈവത്തിങ്കൽ അർപ്പിച്ച ചുമതല വഹിക്കുക. അലോസരപ്പെടുത്തലുകൾക്കു മദ്ധ്യേ വട്ടം കുറഞ്ഞു.

ഷേക്സ്പിയർ തന്റെ ഒരു കവിതയിൽ ഇങ്ങനെ കുറിക്കുന്നു; 'വേദന വന്ന് കതകിൽ മുട്ടി. എന്റെ കൂടെ പാർക്കാൻ വന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഞാൻ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തില്ലെങ്കിലും നിഴൽ പോലെ എന്നെ പ്രേമിച്ചു കൊണ്ട് എന്നെ പിൻപറ്റി. വേദനയും മുറിവും ഉണ്ടാക്കിയ അവളുടെ വായിൽ നിന്ന് ഒരു നിമിഷം പോലും എനിക്ക് സ്വതന്ത്രൻ ആകുവാൻ സാധിച്ചില്ല.' കവി ദുഃഖത്തിന്റെ അവസ്ഥയെ വിശദീകരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

m. ദുഷ്ടതയും, അലസതയും.

ദുഷ്ടനും, അലസനും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഒത്തുപോകില്ലായെങ്കിലും പൊതുസമൂഹത്തിനു രണ്ടും വിനാശകരമാണ്. ഒരു അർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ദുഷ്ടതയും, അലസതയും അല്ലെങ്കിൽ മടി ഒരു നാണയത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളാണ്. തന്റെ താൽക്കാലിക ലാഭത്തിന് ദുഷ്ടൻ സ്വന്തബുദ്ധിയിൽ ആശ്രയിച്ച് കുടിലത പ്രയോഗിക്കുന്നു. ദാവീദ് രാജാവിന്റെ ഏറ്റവും ഓമന മകനായിരുന്നു അബ്ശാലോം. പക്ഷെ, അവന്റെ ദുഷ്ടത അപ്പനെതിരായി പ്രവർത്തിപ്പാൻ തോന്നിക്കുകയായിരുന്നു. അതാണ് പൈശാചിക ബുദ്ധി. അതിന്റെ അന്ത്യം അവന്റെ അതിദാരുണമായ അന്ത്യമായിരുന്നു. സാദുശ്യവാക്യം 12 ന്റെ 3 ൽ പറയുന്നു “ഒരു മനുഷ്യനും ദുഷ്ടത കൊണ്ട് സ്ഥിരപ്പെടുകയില്ല; നീതിമാന്മാരുടെ വേരോ ഇളകിപ്പോകയില്ല.” അബ്ശാലോമിന്റെ അന്ത്യവും ദാവീദിന്റെ ഭാവിയും അതു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ ബുദ്ധിപരമായ ചിന്ത നല്ലതാകിലും തീയതാകിലും ഒരു ചെറിയ ശതമാനമേ ഉള്ളൂ. അതിൽ എത്ര വലിയ മടങ്ങാണ് നാമറിയാതെ നമ്മുടെ ശരീരത്തിലുള്ളത്. അങ്ങനെയാണ് സ്രഷ്ടാവ് നമ്മേയും ഈ പ്രപഞ്ചത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണം, നാം ഓക്സിജനെ സ്വീകരിച്ച് കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിനെ പുറം തള്ളുന്നു അല്ലെങ്കിൽ നിരാകരിക്കുന്നു. നാം അറിയാതെ ദൈവം നമ്മിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധി കൊണ്ടാണ് അത് നടക്കുന്നത്. നാം അതു ചിന്തിക്കുന്നതു തന്നെ വല്ലപ്പോഴുമല്ലേ ഉള്ളൂ. എല്ലുകൾ പൊട്ടിയാൽ കൂട്ടി യോജിക്കപ്പെടുന്നതും അതുപോലെ നമ്മിൽ സ്രഷ്ടാവ് തന്നെ നിയമിച്ച ബുദ്ധിയാണ്. ഇവയ്ക്കു

ഘടക വിരുദ്ധമാണ് പലപ്പോഴും ദുഷ്ടന്റെ ബുദ്ധി. പരിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു; “നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു, ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം നശിപ്പിക്കുന്നവനെ ദൈവം നശിപ്പിക്കും, ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം വിശുദ്ധമല്ലോ?” സർവ്വ ജീവന്റെയും അടിസ്ഥാന ബുദ്ധി ദൈവാത്മാവാണെന്ന് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു. അതു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇയ്യോബ് പറയുന്നു; “എന്നിൽ ദൈവത്തിന്റെ ശ്യാസം ഉള്ളതിനാൽ എനിക്ക് തെറ്റ് ചെയ്യുവാനോ പറയുവാനോ കഴിയുകയില്ല.” അതു നമ്മിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോയാൽ പൈശാചിക ചിന്താഗതി ആകും. അതു മനസ്സിലാക്കുന്നതും അതിനനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതുമാണ് യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനോദയം.

അതിനെതിരെ വികടിച്ചു ജീവിക്കുന്നവൻ ദുഷ്ടനും അലസനുമാണ്. അലസൻ എല്ലാ കാര്യവും മാറ്റി വെച്ചു കൊണ്ടു ജീവിക്കും. അതു ദൈവം പ്രകൃതിക്കു കൊടുത്ത നിയമത്തിനും നമ്മുടെ ശരീര ജീവിത നിയമത്തിനും വിപരീതമാണ്. പ്രകൃതിയുടെ തനതു സ്വഭാവം തന്നെ മാറ്റമാണ് അല്ലെങ്കിൽ വളർച്ചയാണ്. അതു ക്രമം തെറ്റാതെ പരിപാലിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ അലസതയും ദുഷ്ടതയും വെടിയണം.

II. ആന്തരിക ജ്ഞാനം.

മഴ പെയ്യുന്നതു നാളേക്കു മാറ്റി വെക്കാൻ മഴക്കോ, നമുക്കോ പറ്റില്ലല്ലോ, ഇന്ന് വിരിയേണ്ട പൂവിനെ നാളേക്ക് വിരിയിക്കാൻ പറ്റുമോ? പ്രകൃതിയുടെ ആടയാഭരണങ്ങളായ പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ അവയുടെ പ്രവർത്തി നാളേക്കു മാറ്റുമോ? ഉദാഹരണത്തിന്, സൂര്യൻ ഇന്ന് ഉദിക്കുന്നില്ലെന്നു കരുതി

യാലോ? എന്തായിരിക്കും അവസ്ഥ?. ദൈവം വിശേഷ ബുദ്ധി നൽകി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ പക്ഷെ അലസനാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ സമൂഹത്തിനു ക്രമം തെറ്റലും, താളം തെറ്റലും ഉണ്ടാകുന്നു. അലസൻ ദൈവിക നിയമത്തിനു അല്ലെങ്കിൽ പ്രകൃതി നിയമത്തിനു എതിരായി നഗ്നമായ ലംഘനമാണ് ചെയ്യുന്നത്. താലന്തുകളുടെ ഉപമയിൽ അത് കർത്താവ് പറയുന്നുണ്ട്. ഒരു താലന്തു കുഴിച്ചിട്ടു ഉടയവനെ അപഹസിച്ച്വനെ പുറത്തെ അന്ധകാരത്തിലേക്കു തള്ളുന്നതായും, അവന്റെ താലന്തു അവനിൽ നിന്നു നീക്കുന്നതായും നാം കാണുന്നു. കർത്താവ് ഉപമയിൽ അവനെ സംബോധന ചെയ്യുന്നത് “ദുഷ്ടനും മടിയനുമായ ദാസാ” എന്നാണ്. ഇതാണ് മൂന്നമെ പറഞ്ഞത് ദുഷ്ടതയും മടിയും ഒരു നാണയത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളാണ് എന്ന്. ആ വിളിനമുക്ക് ഭൂഷണമാണ് എന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസിക്ക് പാമ്പാക്കൂട പുസ്തകത്തിൽ ചൊവ്വാഴ്ച പ്രഭാതത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: “കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്യുന്നതും അനുതപിക്കുന്നതും സ്വന്തമനസ്സോടെയാണെങ്കിലും സാത്താൻ ഞങ്ങളെ പാപത്തിൽ വീഴിച്ചു എന്നു കാരണം പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. അയ്യോ, ഞങ്ങൾ തെറ്റിപ്പോയി. അയ്യോ, ഞങ്ങൾ അനുതപിച്ചില്ല. അയ്യോ, അവസാന ന്യായവിസ്താരം അടുത്തല്ലോ. കർത്താവേ, ന്യായവിസ്താര നാളിൽ ഞങ്ങളുടെ നേരെ ദയവായിരിക്കണമെ.” മേൽ പറഞ്ഞ പതിനാലു വിഷയങ്ങൾ ജാഗ്രതയും ഉണർവ്വു വേണ്ട സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

അദ്ധ്യായം 8

കഷ്ടപ്പാടുകൾ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ

ഈ ചോദ്യം യുഗങ്ങളായി ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യമല്ലേ? ദൈവവുമായി നിരന്തരബന്ധം ഉള്ളവർക്കു പോലും ഈ കഷ്ടതകൾ എന്തിന്? ഇയ്യോബ് അതിനു ഉത്തരം നൽകുന്നു. ഒരു പരിധിവരെ തന്റെ നാമനു നേരെ നടന്നു നീങ്ങിയ ഇയ്യോബ് കഷ്ടതയുടെ നടുവിലും മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ തന്നെ. ദൈവത്തിലുള്ള പിടി ഇയ്യോബ് വിടുന്നില്ല. തന്റെ കൂട്ടുകാർ അപഹസിച്ചു. ജോലിക്കാർ പോലും രാജാവായിരുന്ന ഇയ്യോബിനെ സമീപിക്കാതെ അവന്റെ ബാധ കണ്ട് മാറി നിന്നു. ഇതെ കാര്യം തന്നെ ദാവീദ് സ്വഅനുഭവത്തിൽ 38-ാം സങ്കീർത്തനത്തിലും, 55-ാം സങ്കീർത്തനം 12-ാം വാക്യത്തിലും പറയുന്നു. 2 രാജാക്കന്മാർ 5: 2-4 ൽ നയമാന്റെ കുഷ്ഠം മാറേണ്ടതിന് നയമാനെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകനായ ഏലീശായുടെ അടുത്തേക്ക് കൈ ചൂണ്ടി ആക്കുന്നത് ഒരു ബാലികയാണ്. അവൾ കഷ്ടപ്പാടിലാണ്. വീട്ടിൽ നിന്ന് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും, പ്രവാചകനെക്കുറിച്ചും നല്ല പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചവളായിരിക്കും. 'ആ ദൈവം തന്നോട് ഇത് ചെയ്തല്ലോ' എന്ന് പറഞ്ഞ് ദൈവത്തോട് മറുതലിക്കുകയോ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ അവൾ ചെയ്തില്ല. ആ അടിമ വീട്ടിൽ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ പോലും. അവൾ സത്യദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷകയായി. പിന്നീട് നയമാൻ യിസ്രായേലിനെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല. ദൈവത്തിന്റെ നാമ മഹത്വം

പേറിയതിനാൽ അവൾ മഹിമപ്പെടുന്നു. ആ പെൺകുട്ടി രക്ഷിച്ചത് അവളെയും കുടുംബത്തെയും മാത്രമല്ല ഒരു സമൂഹത്തെ മുഴുവനാണ്. അത് നാം പഠിച്ചെടുക്കണം.

a. ദൈവീക സമാധാനം - ദൈവ നാമ മഹത്വത്തിനായി.

ദൈവ മാതാവിന് സ്വർഗ്ഗീയ സമാധാനം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞ് പിന്നീട് എന്നെങ്കിലും ലോകപരമായ സമാധാനം ലഭിച്ചിരുന്നോ? വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ 14: 27 ൽ സ്വർഗ്ഗീയ സമാധാനം പ്രാപിക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ കാണുന്നു. പക്ഷേ, അതിനു ശേഷം അവർക്ക് ലോകപ്രകാരം സ്വസ്ഥത ലഭിച്ചോ? പരി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കൊരിന്ത്യർക്കു എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ നീണ്ട പട്ടിക വിവരിക്കുന്നു. ആ ശ്ലീഹാ പറയുന്നു: കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഒന്നും ഞാൻ അറിയുന്നില്ല (അപ്പോ. പ്ര. 20: 23). അതിന് സാധിച്ചത് ദൈവം തന്റെ പ്രിയ മക്കൾക്കു നൽകിയ 'സ്വർഗ്ഗീയ സമാധാനം' എന്ന ഷോക്ക് അബ്സോർബറിന്റെ മഹത്വമാണ്. ഏത് ഗട്ടറിൽ വീണാലും വാഹനത്തെയും സഞ്ചരിക്കുന്നവരെയും താങ്ങുന്നത് ഷോക്ക് അബ്സോർബറിന്റെ ശേഷി അനുസരിച്ചിരിക്കും. 'സ്വർഗ്ഗീയ സമാധാനം' നമ്മുടെ ജീവിതത്തെയും അങ്ങനെ പാലിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള കഷ്ടപ്പാട് തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കെ ലഭിക്കും. അവർ മാതൃകാ മനുഷ്യരാണ്. ഉലയിൽ ഉറുക്കി കാച്ചി ശുദ്ധി വരുത്തിയവരാണ്. ഇത്തരം കഷ്ടപ്പാടുകൾക്ക് നമ്മുടെ കർത്താവു തന്നെ ഒരു ഉത്തരം നൽകുന്നുണ്ട്. വി. യോഹന്നാൻ 9-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പിറവിക്കുരുടന്റെ സംഭവത്തിൽ ദൈവനാമ മഹത്വത്തിന് പാത്രമായി അവന് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. വി. കന്യകമറിയം കഷ്ടതകളിലൂടെ ദൈവകൽപ്പന പ്രകാരം ദൈവമുന്വാകെ സമർപ്പിച്ചതിനാൽ ലോകരക്ഷകൻ പിറന്നു. അമ്മ സ്വർഗ്ഗവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന

ഗോവണിയായി. ഇയ്യോബ് കഷ്ടപ്പാടിലൂടെ തെളിഞ്ഞു തെളി യമാർന്നു ശോഭിച്ച് ദൈവത്തെ മുഖാമുഖമായി കണ്ടു.

b. നിഗളിക്കാതിരിപ്പാൻ

പരി. പൗലോസ് ശ്ലീഹ തന്റെ ദേഹത്തുണ്ടായിരുന്ന ശുലത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. കൊരിന്ത്യർക്കു എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ. ആ കഷ്ടപ്പാട് നീങ്ങേണ്ടതിന് മൂന്നുവട്ടം കർത്താവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഉത്തരം, “എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി; എന്റെ ശക്തി ബലഹീനതയിൽ തികഞ്ഞു വരുന്നു.” ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി എന്റെ മേൽ ആവസിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ അതിസന്തോഷത്തോടെ എന്റെ ബലഹീനതകളിൽ പ്രശംസിക്കും. (12: 9). ഈ മുളച്ച് മാറാത്തതിന് പരി. ശ്ലീഹ ഒരു കാരണം പറയുന്നു: “വെളി പാടുകളുടെ ആധികൃത്താൽ ഞാൻ നിഗളിച്ചു പോകാതിരിപ്പാൻ” (12: 7). തിരിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ, യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിക്ക് ഇതുപോലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ധാരാളം കാണാം. ഇയ്യോബിനെ കുത്തിയ സാത്താൻ തന്നെ ഇവിടെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഈ കുത്തലുകൾ മനുഷ്യന് നന്മയേ വരുത്തു. ശലോമോൻ രാജാവ് ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടനായിരുന്നു. മഹാജ്ഞാനിയായിരുന്നു. പക്ഷേ, അന്ത്യകാലത്തെ വഴിപിഴവ് നിഗളത്തിന്റെ അനന്തര ഫലമാണ്. രാജ്യം രണ്ടായി. നിഗളവും വഴിപിഴവും ആദാമിന്റെ വീഴ്ചയോടെ മനുഷ്യകുലത്തിനു സമ്പാദ്യമായി കിട്ടിയതാണ്.

c. നാം വരുത്തി വയ്ക്കുന്ന വിനാശങ്ങൾ.

അരാം രാജാവ് എന്നു പറയുന്നത് സിറിയ രാജാവിനെക്കുറിച്ചാണ്. സിറിയ രാജാവ് തന്റെ വിശ്വസ്തനും ശൂരനും പരാക്രമശാലിയുമായ നയമാന്റെ കൈയ്യിൽ ഒരു കത്തുമായി

യിസ്രായേൽ രാജാവിന്റെ അടുത്തേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. അവിടെ ചെന്നപ്പോഴുണ്ടായ സംഭവം നോക്കൂ; യിസ്രായേൽ രാജാവ് എഴുത്തു വായിച്ചപ്പോൾ വസ്ത്രം കീറി. “അവൻ ഇതാ കുഷ്ഠ രോഗം മാറ്റിക്കൊടുക്കേണ്ടതിന് ഒരാളെ എന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു! മരിപ്പിക്കുകയും ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഞാൻ ദൈവമോ? നോക്കൂവീൻ, അവൻ ഇതിനാൽ എന്നോട് ശണ്ഠയ്ക്കു കാരണം അന്വേഷിക്കയില്ല യോ?” (2 രാജാ. 5: 7) തന്നെ ഇക്കാലമത്രയും ഉപദ്രവിച്ചവനാണ്, തന്റെ മുമ്പിൽ ആവശ്യാർത്ഥിയായി നില്ക്കുന്നത്. അവിടെ ദൈവാശ്രയ ബോധത്തോടെ തല ഉയർത്തി നിൽക്കേണ്ടവനാണ് യിസ്രായേൽ രാജാവ്. പക്ഷേ, സഹായാർത്ഥിയുടെ മുമ്പിൽ ഭോഷനാകുന്നു. വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ഏലീശാ ചെയ്ത എട്ടാമത്തെ അൽഭുതമാണ് ഇത്. അവന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്ത അങ്കലാപ്പ് അവന് ഗുണം ചെയ്തോ?

യിസ്രായേൽ രാജാവ് വസ്ത്രം കീറിക്കളഞ്ഞു എന്നു ദൈവ പുരുഷനായ ഏലീശാ കേട്ടപ്പോൾ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു പറയിച്ചു. “നീ വസ്ത്രം കീറിക്കളഞ്ഞത് എന്ത്? അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ; എന്നാൽ യിസ്രായേലിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ട് എന്നു അവൻ അറിയും” (2 രാജാക്കന്മാർ 5: 8). ചിലർക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത് ‘പൊതിയാ തേങ്ങ പോലെ’ ഉപയോഗ ശൂന്യമാണ്. അവരാണ് ഒരു താലന്ത് കുഴിച്ചിട്ടവർ. ഏതു സ്ഥാനത്തായിരുന്നാലും ദൈവം തരുന്ന നന്മകൾ താലന്തുകൾ യഥാവിധി ഭംഗിയായി വിനിയോഗിക്കുന്നവനെ മാത്രമേ, ‘നല്ലവനും വിശ്വസ്ത നുമായ ദാസാ’ എന്ന വിളി കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. അല്ലാത്തവൻ മിത്രത്തെയും ശത്രുക്കളാക്കി തനി

കും, സമൂഹത്തിനും വിനാശങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യിസ്രായേൽ രാജാവിനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ട് ആരും സഹായിക്കാനില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് എന്തു ഗുണം. അതാണ് ഗുരുകാർണ്ണവന്മാർ പറയുന്നത്, 'തനിക്ക് താനേ പണിയും നരകവും നാഗവും.' ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് രക്ഷ നേടാൻ പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും കൂടിയേ തീരൂ. ദൈവത്തോടു ചേർന്ന് അവനോട് ചോദിക്കണം. ഇയ്യോബിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ ദൈവത്തോടായിരുന്നു.

d. തിരിഞ്ഞു നോട്ടത്തിന്.

സിറിയ രാജാവിന്റെ സേനാപതിയായ നയമാൻ മുഖാന്തരം യഹോവ സിറിയയ്ക്കു ജയം നൽകിയതു കൊണ്ട് അവന്റെ യജമാനൻ അവനെ മഹാനും മാന്യനുമായി എണ്ണി. അവൻ പരാക്രമശാലി എങ്കിലും കുഷ്ഠ രോഗിയായിരുന്നു. (2 രാജാ. 5: 1) 'എല്ലാം ഉണ്ടെങ്കിലും അനുഭവിക്കുവാൻ യോഗമില്ലായെങ്കിൽ എന്തു പ്രയോജനം' എന്ന് നമുക്കൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. അവന്റെ ദേഹമാസകലം കുഷ്ഠമായിരുന്നു. അത് അവന് സഹിക്കുന്നതിൽ അധികമായിരുന്നു. അവന്റെ പരാക്രമത്തിനും യിസ്രായേൽ ജനത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു അറുതിയായിത്തീർന്നു അവന്റെ കുഷ്ഠ രോഗം. അത് അവന് പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നതിന് ഒരുപാധിയായി പരിണമിച്ചു. അവൻ ഉപദ്രവിച്ച രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും അവരുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാനും ഇടയായി. നമുക്കു കിട്ടുന്ന മുന്നറിയിപ്പുകളാകാം ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ. രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണം പോലെ അവയെ കാണണം, കരുതലെടുക്കണം. ഒരു പ്രതിവിധി കണ്ടെത്തണം. വെറുതെ അലമുറയിട്ടിട്ടു കാര്യമില്ല.

e. തിരുത്തലുകൾക്ക് നല്ല കൂട്ടു വേണം.

നയമാന്റെ പ്രത്യേകത അവൻ നിയമിച്ചാക്കിയ ഒരു നല്ല വ്യുത്ഥം ഉപദേശക സംഘമാണ്. നയമാൻ ക്രോധത്തോടെ പോയി എന്നാണ് നാം കാണുന്നത്. എന്നാൽ അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അടുത്തു വന്ന് അവനോട്; “പിതാവേ, പ്രവാചകൻ വലിയൊരു കാര്യം നിന്നോട് കൽപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നീ ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുമോ?” പിന്നെ അവൻ കൂട്ടിച്ച് ശുദ്ധനാക എന്നു നിന്നോടു കൽപ്പിച്ചാൽ എത്ര അധികം (5: 13). പ്രവാചകൻ അവനെ എതിരേറ്റില്ല. പുറത്തു വന്നില്ല. അതെല്ലാം അവനെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. അവന്റെ നാട്ടിലും നദിയുണ്ട്. അവയിലെ വെള്ളം യോർദ്ദാനിലേക്കാൾ നല്ലതാണ്. ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞാൽ പോരെ? ഇതൊക്കെ അവനെ ക്രൂദ്ധനാക്കി. എന്നാൽ, ഉപദേശകരുടെ താഴ്മയോടും, വിവേകത്തോടും, വിനയത്തോടുമുള്ള തിരുത്തൽ അവനെ തണുപ്പിക്കുന്നു. അവൻ യോർദ്ദാനിൽ സ്നാനം കഴിക്കുന്നു. ഏഴു പ്രാവശ്യം സ്നാനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശുദ്ധനാകുന്നു. ആ സംഭവം അവനെ ഒരു വലിയ പാഠം പഠിപ്പിച്ചു. നാം കൂട്ടിനു കൂട്ടുന്ന സ്തുതി പാഠകന്മാർ നമുക്ക് ശവക്കുഴി മാന്തും. നല്ല ഉപദേശക സംഘം വേണം.

ദാവീദ് രാജാവ് ദർശകനായിരുന്നു എന്നിട്ടും തന്റെ ചുമതല ബാഹുല്യത്താൽ തന്നിലേക്കും തന്റെ പ്രജകളിലേക്കും ദൈവ ഭാഗത്തു നിന്നു കാണേണ്ടതിന് അവൻ ദർശകരെ നിയമിക്കുന്നു. നാഥാൻ അവനു നേരെ കൈ ചൂണ്ടുന്നത് അതിശക്തമായ രീതിയിൽ തന്നെയാണ്. “ആ മനുഷ്യൻ നീ തന്നെ” ദാവീദ് തെറ്റ് അംഗീകരിക്കുന്നു. നയമാൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ നല്ല ആലോചന ചെവിടക്കൊള്ളുന്നു. നമുക്കും തിരുത്തലുകൾ അംഗീകരിച്ചാലേ വിജയം ലഭിക്കൂ. അതിന് നല്ല ഉപദേശ സംഘം നമുക്കു ചാരേ വേണം.

പക്ഷേ, സ്വാർത്ഥമതികളായ കള്ള പ്രവാചകന്മാർ എഴു ന്നേല്ക്കും. അവരുടെ വിരൽ ചൂണ്ടലിനു മുമ്പിൽ പതുക യുമരുത്. അവർക്ക് പലതും നേടേണ്ടതുണ്ട്. വിശുദ്ധിയാണ് ഏറ്റവും വലിയ ആയുധം. വിശുദ്ധിക്കു മുമ്പിൽ ഏതു ശക്തിയും നിന്നു വിറയ്ക്കും. ഏലീശാ, നയമാനെ സ്വീകരി ക്കാൻ ഇറങ്ങാതിരുന്നതും ദൂതനെക്കൊണ്ടു പറയിച്ചതും ഈ വിശുദ്ധിയുടെ ശക്തി കൊണ്ടാണ്.

നമുക്കു ഉണ്ടാകുന്ന പ്രതിസന്ധികളെ അവധാനം പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം വിശകലനം ചെയ്യുക. മുകളിൽ പറഞ്ഞ തിൽ ഒന്നായിരിക്കും സങ്കടങ്ങൾക്കു കാരണം. നാം രോഗ നിർണ്ണയത്തിനു നല്ല വൈദ്യന്മാരെ സമീപിക്കാറുണ്ട്. അതു പോലെ പരിശുദ്ധ ദൈവീക ഗാത്രമാകുന്ന സഭയ്ക്കുള്ളിൽ തന്നെ നിന്ന് അതിനു യോഗ്യരായവരെ കൊണ്ടു മാത്രം ആത്മീയ രോഗ നിർണ്ണയം നടത്തുക. കസ്തുരിമാൻ തന്റെ ഗാത്രത്തിലുള്ള കസ്തുരി അന്വേഷിച്ച് ഒടും എന്നു കേട്ടി ട്ടുണ്ട്. നാം അങ്ങനെ ആവരുത്. നമ്മുടെ കർത്താവ് കല്പി ക്കുന്നു, എല്ലാവരും ദൈവത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നവരും ആകും. (യോഹന്നാൻ 6: 44, 45) മുടിയനായ പുത്രൻ ആക ൾഷണ വലയത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകാതിരുന്നതിനാൽ മടങ്ങി എത്തുന്നു. വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കുള്ള ലക്ഷ്മണ രേഖ യാണ് പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ ആകർഷണ വലയം. ധനവാന്റെയും, ലാസറിന്റെയും ഉപമയിലെ ധനവാൻ അവ സരം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചില്ല. മുടിയനായ പുത്രൻ തന്റെ ധൂർത്തിന്റെ അവസാനം കഷ്ടപ്പാടിൽ അവന്റെ അപ്പന്റെ സ്നേഹം ഓർത്തു തിരുത്തി.

പാർട്ട് III
പ്രാർത്ഥന - പരിഹാര പ്രക്രിയ

ആമുഖം

മുകളിൽ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളിലും ഇയ്യോബിനെക്കുറിച്ചും, അവന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞ്, വേദശാസ്ത്ര കാഴ്ചപ്പാടുകളും ചിന്തിച്ചു. പ്രതിസന്ധികളിലും, പ്രയാസങ്ങളിലും ഏക പരിഹാര മാർഗ്ഗം അല്ലെങ്കിൽ അതിജീവനത്തിലുള്ള ഉപാധി പ്രാർത്ഥന മാത്രമാണ്. പ്രാർത്ഥനയില്ലാതെ നമുക്ക് ഒന്നും അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. താൻ കഷ്ടപ്പാടുകളെ അതിജീവിച്ച് ദൈവ സംസർഗ്ഗത്തിലൂടെ ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് നിന്നാണെന്ന് ഇയ്യോബ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതു മാത്രമല്ലേ ഇയ്യോബ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. തന്റെ ആത്മീക ജീവിതത്തിൽ കഷ്ടപ്പാടിനു മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള അന്തരം, ഔന്നത്യം, കാഴ്ചപ്പാടിൽ വന്ന മാറ്റം എത്ര മാത്രം അന്തരം വന്നുയെന്ന് ഇയ്യോബ് പഠിപ്പിച്ചു തരുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഇയ്യോബിന് കേട്ട് കേൾവി മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് ഇയ്യോബ് തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. അവസാനം ഇയ്യോബ് പറയുന്നത് “എന്റെ ദൈവത്തിനെ സ്വന്തം കണ്ണാൽ കണ്ടു” എന്നാണ്. ആ വാക്കുകളിൽ ഒരു നവ്യമായ അനുഭൂതി ശ്രോതാക്കളിൽ ഒഴുകിയെത്തുന്നു. ഒരു രോമാഞ്ചം ആ വാക്കുകളിൽ കാണുന്നില്ലെ.

അദ്ധ്യായം 9

എന്താണ് പ്രാർത്ഥന

എന്താണ് പ്രാർത്ഥന? എന്തിന് പ്രാർത്ഥിക്കണം? അത് എങ്ങനെ വേണം? പ്രാർത്ഥന ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിന് സമാനമാണ് എന്ന് പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം കൂടാതെ നമുക്ക് ജീവിക്കുവാൻ പറ്റുമോ? ശ്വസന പ്രക്രിയയിൽ വായു നമ്മുടെ ശ്വാസ കോശത്തിലേക്ക് കടന്നു ചെന്ന് ധമനികളിലെ രക്തത്തിൽ നിന്ന് കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിനെ പുറം തള്ളി ഓക്സിജനെ ഉള്ളിലേക്ക് ആഗിരണം ചെയ്ത് രക്തത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നിലച്ചു പോയാൽ ജീവന്റെ അവസ്ഥ എന്താണ്? ജീവൻ ഇല്ലാതാകുകയല്ലേ ഫലം. സ്വസ്ഥമായും ആയാസരഹിതവുമായി ഇരിക്കുകയും കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയിൽ ശ്വാസോച്ഛ്വാസ പ്രക്രിയ ദ്രുതഗതിയിൽ വേണ്ടി വരുന്നില്ല. എന്നാൽ ആയാസമേറിയ വേലകളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ അവയുടെ ഗതി കൂടിയിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെയാണ് നാം കൂടുതൽ പ്രവർത്തനനിരതരാകുമ്പോൾ ദൈവ സാമീപ്യം കൂടുതൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, കൂടുതലായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ അധികമായി പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകണമെന്ന് അർത്ഥം. പരി. പരുമല തിരുമേനി തന്റെ ചുരുങ്ങിയ ജീവിത കാലയളവിൽ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്നതിന്റെ പതിന്മടങ്ങ് പ്രവർത്തി ആത്മീകവും സാമൂഹികവുമായ തലങ്ങളിൽ ചെയ്തിരുന്നു. അതിനു കാരണം മേൽ പറഞ്ഞതാണ്.

a. ദൈവസന്നിധിയിൽ ഹൃദയം പകരുന്നത്.

ശമുവേൽ പ്രവാചകന്റെ അമ്മയായ ഹന്നാ തനിക്ക് മക്കളുണ്ടാകാത്തതിൽ അതീവ ദുഃഖിതയായിരുന്നു. ഭർത്താവായ എൽക്കാനയുടെ സ്നേഹമിശ്രണമായ പെരുമാറ്റം ഒന്നും അവളുടെ ദുഃഖത്തിന്റെ ആഴത്തിന് വ്യാപ്തി കുറച്ചില്ല. എൽക്കാനായ്ക്ക് വേറെ ഒരു ഭാര്യ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നത് പെനീനാ ആയിരുന്നു. അവൾക്ക് മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ കുത്തുവാക്കുകളും അവഹേളനങ്ങളും ഹന്നായുടെ ദുഃഖത്തിന്റെ ആക്കം കൂട്ടിയിരുന്നു. എല്ലാ വർഷവും അവർ ദൈവാലയത്തിൽ ഒന്നിച്ചു പോകുമായിരുന്നു. ആ വർഷം ബലി അർപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞ് ഹന്നാ പ്രത്യേകമായ പ്രാർത്ഥന കഴിക്കുകയായിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠ മഹാ ആചാര്യനായ ഏലീ അവൾ പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നതുകണ്ടിട്ട് അവൾ മദ്യം കുടിച്ചിരിക്കും എന്നു കരുതി അവളെ ശാസിക്കുന്നു. അതിന് ഹന്നാ ഞാൻ ചീത്ത സ്ത്രീയല്ല “യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ എന്റെ ഹൃദയം പകരുകയത്ര ചെയ്തത്” എന്നു പറയുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ വിവിധ വശങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ഇത്. മൗന പ്രാർത്ഥന ദൈവത്തോടു ഹൃദയം പകരുന്നതാണ്. ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്ന് മൗന പ്രാർത്ഥന സമയത്ത് വരുന്ന ഒരു ദീർഘശ്വാസം പോലും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഉത്തരം കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. ശ്രേഷ്ഠ ആചാര്യനായ ഏലീ ദൈവത്തിന്റെ മഹാ പുരോഹിതന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നു കൊണ്ട് ആധികാരികമായി പറയുന്നു. “ഒരു വർഷത്തിനകം നിന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചിരിക്കും” പിന്നെ നാം വായിക്കുന്നത് അവളുടെ മുഖം വാടിയില്ല എന്നാ

ണ്. അവൾ സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങുന്നു. ഇവിടെ പറഞ്ഞ ആളുടെയും, കേട്ട ആളുടെയും ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ദൃഢത നമുക്കു കാണാം. പ്രാർത്ഥനയിൽ നമുക്കു ഉണ്ടാകേണ്ട ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയവും ഇതാണ്. ഹന്നായുടെ മനഃമുരുകിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും കണ്ണീരും ദൈവമുമ്പാകെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവളുടെ കണ്ണീരു സ്വർഗ്ഗീയ ബാങ്കിൽ മുൻകൂർ ഡെപ്പോസിറ്റായി ദൈവം പരിഗണിച്ചു. ഹന്നായ്ക്ക് ജനിച്ച മകനായ ശമുവേലിനെ രാജാവാക്കാൻ ഹന്നാ പ്രാർത്ഥിച്ചില്ല. പക്ഷെ, രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെ അവൻ വാഴിച്ചു. പ്രവാചകന്മാരിൽ ശക്തനുമായിരുന്നു ശമുവേൽ.

പ്രാർത്ഥനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ; (1) ചോദിക്കുന്നത് അവശ്യ സംഗതിയാണ് എന്ന ബോധ്യം (2) എന്റെ ദൈവത്തോട് ചോദിച്ചാൽ കിട്ടും എന്ന ഉറപ്പ് (3) മദ്ധ്യസ്ഥനായ ആചാര്യന്റെ ദൈവിക ശബ്ദം. പരി. പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ പ്രാർത്ഥന മുള്ള് മാറുവാൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിന്റെ മറുപടിയിൽ അദ്ദേഹം തൃപ്തനാകുന്നു. കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ രാത്രിയിൽ കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും മാതൃകയാണ്. കാസാ മാറുവാൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ പിതാവാം ദൈവം ഒരു ദൂതനെ അയയ്ക്കുന്നു. പിന്നെ നാം കാണുന്നത് കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ “എഴുന്നേൽപ്പിൻ നാം പോകാം ” എന്നു പറയുന്ന കർത്താവിനെയാണ്.

b. നിമിഷ പ്രാർത്ഥന

“കർത്താവേ! എന്നോട് കരുണ ചെയ്യേണമേ” എന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് നിമിഷ പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഖ്യം. അത് ഓക്സിജൻ നാം ആഗിരണം ചെയ്യുന്നതു പോലെ ചെയ്യേ

ണ്ടതാണ്. ഓക്സിജൻ അകത്തേക്ക് എടുക്കാതിരുന്നാൽ എന്തായിരിക്കും അവസ്ഥ. അകത്ത് ദുഷിച്ച വായുവിന്റെ താവളമായിരിക്കും. അതുപോലെ അനാവശ്യ ചിന്തകൾ നമ്മുടെ ആത്മീയ ഗാത്രത്തെ ബാധിക്കും. രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനയിലും നിമിഷ പ്രാർത്ഥനയിലുമാണ് നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കും, കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ അത് ഉച്ചത്തിലായാൽ കേൾവി ക്കാരെ സുഖിപ്പിക്കലാകും.

C. കൂട്ടായ പരസ്യ പ്രാർത്ഥന.

ഇതിന്റെ മാനദണ്ഡവും സ്കെയിലും കർത്തൃ പ്രാർത്ഥന എന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ... എന്ന പ്രാർത്ഥനയും വി. യോഹന്നാൻ 17-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ മഹാ പുരോഹിത പ്രാർത്ഥനയുമാണ്. ഇവയിൽ **ഉൽബോധനങ്ങളുണ്ട്**, വിശ്വാസ സംഹതികളുണ്ട്. കൂട്ടായ വിഷയങ്ങൾ കൂട്ടായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. സഭയ്ക്കും, സമൂഹത്തിനും, രാഷ്ട്രത്തിനും വേണ്ടി ദൈവമുമ്പാകെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. നേതൃത്വം നൽകുന്നവരുടെയും, സഹായികളുടെയും അനാവശ്യമായ ചേഷ്ടകളും മൈക്കിനോടുള്ള ഭ്രമവും മാലോകരെ കേൾപ്പിക്കുവാനും കാണിക്കുവാനുമുള്ള കസർത്തുകളും ഉടയവൻ കൈക്കൊള്ളുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ചിലരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ ശബ്ദങ്ങൾ എന്ന ലേബലോടെ വി. കുർബ്ബാനയുടെയും, ആരാധനകളുടെയും ഭാഗങ്ങൾ പരസ്യം ചെയ്യുന്നത് തെറ്റാണ്. അത് താരാരാധനയാണ്. ദൈവീക ആരാധനയല്ല.

പരസ്യ പ്രാർത്ഥനയായാലും, രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനയായാലും, നിമിഷ പ്രാർത്ഥനയായാലും പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടത് കർത്താവിന്റെ ഉപദേശമാണ്. ചുങ്കക്കാരന്റെയും

പരീശന്റെയും ഉപമ മറന്നു പോകരുത്. പരീശൻ നല്ലവനായിരുന്നു, നല്ല ജീവിതം നയിച്ചവനാണ്. അവൻ നിറഞ്ഞവനായിട്ടാണ് ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തിയത്. അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്ന് ഒന്നും ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു.

d. ആവശ്യങ്ങൾ അറിയുന്ന പിതാവ്.

കടയിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ ചോദിച്ചു വാങ്ങിക്കുന്നതു പോലെ കാര്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുവാനായിട്ടുള്ള സ്ഥലമായിട്ട് പ്രാർത്ഥനയെയും കാഴ്ചകളെയും കരുതരുത്. കാരണം, പ്രാർത്ഥന ദൈവവുമായിട്ടുള്ള സ്നേഹ ബന്ധം ഉറപ്പിയുറപ്പിക്കലാണ്. വി. യോഹന്നാൻ 17: 21-ൽ “അവർ എല്ലാവരും ഒന്നാകേണ്ടതിനു പിതാവേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്നതു പോലെ അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതിനു തന്നെ.” അതിന് നാം വിശുദ്ധരായിത്തീരണം. ഈ കാലങ്ങളിൽ ചില മുതിർന്ന മക്കൾ, കൗമാര പ്രായവും അതും കഴിഞ്ഞ മക്കൾ തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചു കിട്ടാനാണ് അപ്പനോടോ അമ്മയോടോ സംസാരിക്കുന്നതു തന്നെ. ചിലർ നവഭാഷയിൽ പിതാവിനെ സംബോധന ചെയ്യുന്നത് ATM കൗണ്ടർ എന്നാണ്. ഒരു പക്ഷെ തമാശയാകാം. പക്ഷെ, പിതാവിനെയും, മാതാവിനെയും സംബോധന ചെയ്യേണ്ടത് കളിവാക്കിലല്ലാ എന്നത് ഓർത്തിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ സാധിച്ചു കിട്ടാനുള്ള ഇടമായി പ്രാർത്ഥനയെയും ദൈവത്തെയും കാണരുത്.

ചില ആൾക്കാർ കാര്യങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുവാൻ കൂട്ടോത്രങ്ങളുടെയും, മന്ത്രവാദങ്ങളുടെയും, കുട്ടിച്ചാത്തൻ സേവയുടെയും, പൈശാചിക ആരാധനകളുടെയും പുറകേ പോകുന്നു. അങ്ങനെ വിശ്വാസികൾ എന്ന പേർ പറ

യപ്പെടുന്ന ചിലരെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ വിശ്വാസികളല്ല, അവിശ്വാസികളാണ്. അത് കൗമാര പ്രായക്കാർ തങ്ങളുടെ അപ്പനും അമ്മയും തങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത് കൊടുക്കാതെ വരുമ്പോൾ പണ സമ്പാദനത്തിനു വേണ്ടി ചില മാഫിയകളുടെ കെണിയിൽ വീഴുന്നതു പോലെയാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവ് കൽപ്പിച്ച് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, “നിങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് ആവശ്യമുള്ളതെന്ന് നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അറിയുന്നുണ്ട്” (വി. മത്താ. 6: 8)

e. ദൈവമുന്മാകെയുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത.

നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ നമ്മൾ അറിയുന്നതു പോലെ തന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും നാം അറിയേണ്ടതുണ്ട്. അത് ദൈവത്തോട് പറയുകയും വേണം. അതിന് ഉദാഹരണമല്ലോ അബ്രഹാം പിതാവ്. തനിക്കായി ചോദിക്കുന്നതിനു പകരം മറ്റ് മനുഷ്യർക്കായും ദേശങ്ങൾക്കായും അവൻ മദ്ധ്യസ്ഥത നിന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ‘ദൈവ സ്നേഹിതൻ’ എന്ന പേര് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. സോദോം ഗൊമോറയുടെ നാശത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, പ്രിയ സ്നേഹിതനോട് ഒന്നും മറച്ചു വയ്ക്കുകയില്ല എന്ന് ആമുഖം പറഞ്ഞു കൊണ്ടാണ്. അവർ ദുഷ്ടരും സ്വവർഗ്ഗഭോഗികളും സഹോദര പുത്രനായ ലോത്തിന്റെ കുടുംബത്തെ പീഡിപ്പിച്ചവരായിട്ടും അബ്രഹാം പിതാവ് സോദോമിനായി മദ്ധ്യസ്ഥത നിലക്കുന്നു. കാനായിലെ കല്യാണത്തിന് വീഞ്ഞ് തീർന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ദൈവ മാതാവ് ആ വിവരം പുത്രനോട് പറയുന്നു. വീട്ടുകാർ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ലല്ലോ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. തൈലക്കൂട് പകരുന്നവരുടെ കൈകളിലും ശരീരത്തിലും സുഗന്ധം വമിക്കുന്നതു പോലെ മറ്റു

ഉള്ളവർക്കു വേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത അണയ്ക്കുന്നവരിലും ആ സുഗന്ധവും അനുഗ്രഹവും വിശുദ്ധിയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോഴാണ് നാം യഥാർത്ഥ ദൈവ സാദൃശമുള്ളവരായിത്തീരുന്നത്.

ദൈവ സ്വരൂപത്തെ മലീമസമാക്കുന്ന സ്വാർത്ഥത, അഹങ്കാരം, ദുർമോഹം എന്നിവയിൽ നിന്ന് മോചനം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവഹിതത്തിനു വിധേയമാകും. ദൈവം നമ്മെ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത് അഥവാ അന്ധകാരത്തിൽ നിന്ന് വിളിച്ച് വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നത് അവന്റെ സൽഗുണവാഹികളായിത്തീരുവാനാണ്. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന തക്സായിൽ പറയുന്ന പ്രകാരം ‘ദൈവ കൃപയും കരുണയും നമ്മിൽ വന്ന് വസിച്ചു കവിഞ്ഞ് ഒഴുകുമാറാകണം.’ അത് സഹജീവികളിലേക്ക് മാത്രമല്ല, പ്രകൃതിയിലെങ്ങും ഉണ്ടാകണം. ദൈവസ്വരൂപത്തിന്റെ പ്രഭാവലയം കൂടുതൽ പ്രസരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് പരി. പരുമല തിരുമേനിയുടെ കബറിങ്കൽ നിന്നും അനുഗ്രഹത്തിന്റെ കവിഞ്ഞൊഴുകൽ ഉണ്ടാകുന്നത്. നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ കാണുന്ന യഥാർത്ഥ വസ്തുതകളെ ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് കഴിയും. ഏലീശയുടെ അസ്ഥിയുടെ മാഹാത്മ്യം അത് വിളിച്ചോതുന്നു (2 രാജാ. 13: 20-21). ശരീരം മുഴുവൻ കുഷ്ഠം നിറഞ്ഞവനായ നയമാന്റെ ശരീരം ചെറുബാലന്റെ ശരീരംപോലെ ഏലീശ ആക്കിത്തീർത്തതും ഈ ദൈവീക തേജസ്സ് കൊണ്ടാണ്.

f. കർത്തുഗാത്രം മുഴുവൻ നമ്മോടൊപ്പം.

നാം ഒരിക്കലും പ്രാർത്ഥനയിൽ തനിച്ച് അല്ല. നാം പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകുമ്പോൾ ക്രിസ്തുഗാത്രത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾ ചേർന്നാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അത് ശരീരത്തിൽ

വസിക്കുന്നവരും ശരീരം വിട്ടവരും ഉൾപ്പെടെ. വിശുദ്ധ ബലി അർപ്പിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്ന പുരോഹിതൻ രാത്രി പ്രാർത്ഥനയുടെ നാലാം കൗമയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഒരു പ്രൊമിയോൻ സെദറാ ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. അതിൽ ദൈവ മാതാവായ മറിയാമും, അപ്പോസ്തലന്മാരും, പിതാക്കന്മാരും, ഗുരുക്കന്മാരും, രക്തസാക്ഷികളും, വിശുദ്ധരുടെ ഗണവും, വാങ്ങിപ്പോയ വിശുദ്ധ സമൂഹത്തെയും ഓർക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ താബോർ മലയിലെ അനുഭവം ആരാധനയിൽ ഉണ്ടാകണം.

൭. ആർജ്ജിച്ചെടുക്കാവുന്ന ഒരു ആത്മീയ കഴിവ്.

അഭി. ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു: “പ്രാർത്ഥന എന്നത് പഠിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയം തന്നെയാണ്. അത് നീന്തലിന് സമാനമാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും. നിങ്ങളെ ആരെങ്കിലും ജലത്തിലേക്ക് തള്ളിയിട്ടാൽ നിങ്ങൾ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിലേക്കു തന്നെ പോകും, എന്നതിന് സംശയമൊന്നും വേണ്ട. നിങ്ങളുടെ മാനസിക വിചാരങ്ങൾ തന്നെ, ഗുരുത്വാകർഷണ നിയമം അന്തിമമാണെന്നും അതിനെ മാറ്റിയെഴുതുക അസാധ്യമാണെന്നും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ നാം മനസ്സിലാക്കണം, ഭൂഗുരുത്വാകർഷണ നിയമത്തിനപ്പുറം വേറെയും നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന്. ഉദാഹരണമായി, പ്ലവന നിയമങ്ങൾ ജലാശയത്തിലും മറ്റും പൊന്തിക്കിടക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്; അതുപോലെ ചലന നിയമങ്ങൾ ഒരു വസ്തുവിന്റെ ചാലക പ്രകൃതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. എന്നാൽ ഈ നിയമങ്ങൾ നിങ്ങൾ നന്നായി ഗ്രഹിച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും നിങ്ങൾക്ക് നീന്താൻ വശപ്പെടുകയില്ല. ഒരുവൻ ജലാശയത്തിലേക്ക് എടുത്തു ചാടുന്നു. സാവകാശം

ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള പ്രായോഗിക പരിശീലനത്താൽ വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നു പോകാതെ പൊങ്ങിക്കിടക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നേടിയെടുക്കുന്നു. വെള്ളത്തിന്റെ മുകൾപ്പുറപ്പിൽ പൊങ്ങിക്കിടന്ന് മുമ്പോട്ടോ പുറകോട്ടോ സഞ്ചരിക്കുന്നതു പോലെ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള കഴിവും ആർജ്ജിക്കുന്നു. നീന്തൽ വശമാക്കിയവരിൽ ചില രൊക്കെ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ഏറെ സമർത്ഥരാകുന്നതിനു കാരണം അവർ കൂടുതൽ അധ്വാനിച്ച് ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതിനാലാണ്.”

നീന്തലിൽ എന്ന പോലെ പ്രാർത്ഥനയിലും പ്രാരംഭ നിയമം ഇങ്ങനെയാണ്; ആദ്യത്തെ മൂന്നോ നാലോ ശ്രമങ്ങൾ അത്രകണ്ട് വിജയം കണ്ടില്ല എന്നുവെച്ച് പിന്മാറരുത്. പ്രാർത്ഥന ഒരു ആത്മീയ കഴിവു തന്നെയാണ്. അത് നിരന്തര പരിശീലനത്തിൽ ആർജ്ജിച്ചെടുക്കേണ്ടതത്രെ.

ഹൃദയം നിറഞ്ഞുള്ള സ്നേഹവും നന്ദിയും നിറഞ്ഞ് കവിയുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ പ്രാർത്ഥന, അല്ലെങ്കിൽ ആരാധന. വചനപ്പിന്നു ശേഷം ദൈവമാതാവിന്റെ പാദസ്പർശം എലീസബെത്തിന്റെ പാർപ്പിടത്തിന്റെ പൂമുഖത്ത് പതിഞ്ഞപ്പോൾ എലീസബെത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ പ്രജ ആഹ്ലാദ നൃത്തം ചവിട്ടുകയായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗം ഭൂമിയെ സന്ദർശിച്ച നിമിഷം. പുത്രൻ തമ്പുരാൻ ഇറങ്ങി വന്നിട്ടു മുതൽ മറിയാമിന്റെ ഉദരം രണ്ടാം സ്വർഗ്ഗം ആയിരുന്നു. എലീസബെത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്ന് ആരാധന നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു.

h. പ്രാർത്ഥന പഠിച്ചെടുക്കുവാൻ അൽപ്പം ആയാസം വേണം.

പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തോന്നുന്നില്ല, പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് പ്രയോജനമില്ലെന്ന് പറയുന്നത് വെറും ജൽപ്പനമാണ്. ശരീരത്തിന്റെ

അലസതയെ നിയന്ത്രിക്കണം. ഇച്ഛയെ കടിഞ്ഞാണിട്ട് കാക്കണം. അതിന് അല്പം ആയാസം ആവശ്യമാണ്. ആയാസത്തിനു ശേഷം ഒരു ആയാസരഹിതാവസ്ഥയുണ്ട്. അതാണ് യഥാർത്ഥ ധ്യാനം. ആ ധ്യാനത്തിൽ ഉള്ള നിൽപ്പ് സംതുപ്തിയുടെ അനുഭൂതിയാണ്. മാതാവിന്റെ മാർച്ചിൽ സംതുപ്തിയോടെ മയങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ അവസ്ഥ. ഈ ആയാസരഹിത അവസ്ഥയിൽ എത്തുന്നതാണ് ഉപവാസം, ആത്മനിയന്ത്രണം, അച്ചടക്കം മുതലായവ. ദാവീദിന്റെ അലസതയാണ് സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് പോകുന്നതിനു പകരം കിടക്കയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് മട്ടുപ്പാവിൽ ഉലാവികൊണ്ട് ഇരുന്നത്. പിന്നെ കാണരുതാത്തത് കാണാനും, ചെയ്യരുതാത്തത് ചെയ്യാനും അവനെ അത് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു (2 ശമുവേൽ 11:2).

പ്രാർത്ഥനാ സമയങ്ങളിൽ നേർക്കുനേർ ഒരു ദൃഷ്ടി കേന്ദ്രം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. അതിനായി ഒരു സ്ഥലം ഒരുക്കുന്നതും നന്ന്. പാറിപ്പറന്നു നടക്കുന്ന മനസ്സിനെക്കുറിച്ച് വേവലാതിപ്പെടാതെ 'എന്റെ ദൈവമേ, ഇതാ ഞാൻ ശ്രദ്ധ മാറിപ്പോകുന്നു. പാറിപ്പറക്കുന്ന എന്റെ മനസ്സിനെ അവിടുന്ന് ഏറ്റെടുക്കേണമെ. അവിടുത്തെ കൃപയാൽ എന്നെ സൗഖ്യമാക്കേണമെ.' ഹൃദയം നിറഞ്ഞ് പല ഉരു ഇത് പറയുമ്പോൾ തനിയെ മനസ്സ് ഏകാഗ്രം ആകും. അവിടുന്ന് നമ്മോട് ക്ഷമിക്കും.

i. രണ്ട് പ്രധാന പ്രാർത്ഥനകൾ.

നമ്മുടെ കർത്താവിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ട് പ്രധാന പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാം. ഇവ രണ്ടുമാണ് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ പ്രാർത്ഥന ക്രമങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിന് ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവയ്ക്കു

ആഴമേറിയതും ഹൃദിസ്ഥവും എന്നാൽ ചിന്തിക്കുവാൻ വക നൽകുന്നതുമാണ്. ഇവ കൂടാതെയും പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ട്. “കർത്താവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നത് എന്തെന്നു അറിയായ്കയാൽ ഇവരോട് ക്ഷമിക്കണമേയെന്ന്” ഈ പ്രാർത്ഥന എല്ലാറ്റിലും ശ്രേഷ്ഠമായതാണ്.

1. കർത്തു പ്രാർത്ഥന. (വി. മത്തായി 6: 9-13)

നാം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. അതിനെ നാം കർത്തു പ്രാർത്ഥനയെന്ന് പേരിട്ട് വിളിക്കുന്നു. സംബോധന പിതാവിനോടാണ്. ആറ് വിഷയങ്ങൾ ഇതിൽ കാണുന്നു. മൂന്നെണ്ണം സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് ഉള്ളതും, മൂന്നെണ്ണം നമുക്കുള്ളതുമാണെന്നാണ് പറയാറുള്ളതെങ്കിലും ആറ് വിഷയവും നമ്മെ ബന്ധിക്കുന്നതാണ്.

1. നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടണമെ; ദൈവത്തിന്റെ നാമം വിശുദ്ധമല്ലേ. പിന്നെ എന്താണ് പ്രശ്നം? എന്നാൽ നാമായി അവന്റെ നാമം അശുദ്ധമാക്കരുത് എന്നർത്ഥം.

2. നിന്റെ രാജ്യം വരേണമെ: കർത്താവ് പറയുന്നു; ദൈവരാജ്യം ഇവിടെ ആണെന്നും അവിടെയാണ് എന്നും ചിലർ പറയും. എന്നാൽ ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ ആകുന്നു. വ്യക്തിയായി സമൂഹമായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിതമാകുകയുള്ളൂ.

3. അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകണമെ; സ്വർഗ്ഗത്തിലും പാതാളത്തിലും ഉള്ളവർക്ക് ദൈവം സദൃ നടുത്തിയ കഥ നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കും. വളരെ

വലിപ്പമേറിയ ചെമ്പിലാണ് സ്വാദിഷ്ടമായ പായസം ഒരുക്കിയത്. രണ്ടു കൂട്ടരോടും ചുറ്റും ഇരുന്ന് കോരിക്കുടിച്ചു കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. നല്ല കൊതിയുറുന്ന പായസം. ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നു. നല്ല നീളമുള്ള സ്പൂണാണ് കോരിക്കുടിക്കുവാൻ കൊടുത്തത്. അത് കൈമുട്ട് വളയാതെ വെച്ചു കെട്ടി ആവശ്യത്തിന് കോരിക്കുടിക്കാം. പക്ഷേ, അത് അവരവർക്കു തന്നെ കുടിക്കാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ അടുത്തുള്ളവർക്ക് കോരിക്കൊടുത്തു. അവർ സംതൃപ്തരുമായി. പാതാളവാസികളുടെ അത്യാർത്തി അവരുടെ അകത്തേക്കു എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുന്നതിനു പകരം അവരുടെ ദേഹവും പരിസരവും വൃത്തികേടായി. നമ്മുടെ അത്യാർത്ഥി കാരണമല്ലേ ദൈവരാജ്യ അനുഭവം നമ്മിൽ നിന്ന് അകന്നു പോകുന്നത്. അന്യോന്യം കരുതുന്നവരുടെ ഇടയിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഉണ്ടാകും. അത് കൂടുംബത്തിലും, സമൂഹത്തിലും അപ്രകാരം തന്നെയാവണം.

4. ആവശ്യമുള്ള അപ്പം ഇന്നു തരണമെ; ബേത്ലഹേം അപ്പത്തിന്റെ ഭവനം എന്നാണ് അർത്ഥം. സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും എന്നാണ് അപ്പം കൊണ്ട് യഹൂദന്മാർ അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

5. കടക്കാരോട് ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളും പാപങ്ങളും ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കണമെ; പതിനായിരം താലന്തിന്റെ ഉപമയിൽ കർത്താവ് പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ സഹോദരനോട് ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് അങ്ങനെ തന്നെ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും” (മത്തായി 18: 35). കടവും പാപവും എടുത്തു പറയുന്നത്, നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരോടും ഗുരു

കന്മാരോടും ചെയ്യേണ്ട ചില കടപ്പാടുകളുണ്ട്. അവ എന്നും കടമായി കിടക്കും. അത് ഉണ്ടാകാതെ നോക്കണം. പാപങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

6. ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടക്കാതെ ദുഷ്ടനിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമെ; മഹാപുരോഹിത പ്രാർത്ഥനയിലും കർത്താവ് ഇതുതന്നെ പറയുന്നു. ദുഷ്ടൻ അതായത്, പിശാച് ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടതെന്ന് നോക്കി നടക്കുകയാണ്. നഹും പ്രവാചകൻ നമുക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് തരുന്നുണ്ട്. 2: 1 ൽ “സംഹാരകൻ നിനക്കെതിരേ കയറി വരുന്നു. ആകയാൽ തയ്യാറായി ഇരിക്കുക.”

രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും ദൈവത്തിനുള്ളതാണ്. അവന്റെ നാമമഹത്വത്തിനായി ജീവിപ്പാനാണ് നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥ ദൈവസ്വരൂപമായവൻ ഓർത്തിരിക്കേണ്ട വിഷയമാണ് ഇത്.

2. മഹാപുരോഹിത പ്രാർത്ഥന.

വി. യോഹന്നാൻ 17-ാം അദ്ധ്യായമാണ് മഹാപുരോഹിത പ്രാർത്ഥന എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. 13-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും പെസഹാ പെരുന്നാളിനു മുമ്പുള്ള കുടിവരവിനെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 26, 27 വാക്യങ്ങളിൽ യൂദാസ്കരിയോത്തായ്ക്ക് കർത്താവ് അപ്പം മുക്കി കൊടുക്കുന്നു. “ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ ഉടനെ സാത്താൻ അവനിൽ കടന്നു”തായിയെന്നും 30-ാം വാക്യത്തിൽ “ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു പോയി. അപ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു” എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ആ അദ്ധ്യായവും 14, 15, 16 അദ്ധ്യായങ്ങളും കർത്താവ് തനിക്കു സംഭവിക്കുവാൻ ഇരി

കുന്നത് മൂന്നമെ അറിയിക്കുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവരെ ശക്തീകരിക്കുന്നതിന് പറക്കലീത്ത റൂഹായെ അയയ്ക്കുമെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഉപമകൾ അധികം രേഖപ്പെടുത്താത്ത വി. യോഹന്നാൻ മുന്തിരി വള്ളിയുടെ ഉപമ ഇവയ്ക്ക് ഇടയിൽ കുറിച്ചിടുന്നു.

17-ാം അദ്ധ്യായം ആരംഭിക്കുന്നതു തന്നെ മൂന്നമെ സൂചിപ്പിച്ചതു പോലെ പ്രാർത്ഥന എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിലാണ് ഒന്നാം വാക്യം. ഇത് സംസാരിച്ചിട്ട് യേശു സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞത് എന്തെന്നാൽ.... ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉള്ള പ്രത്യേകത ആർക്കും സംഭവിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത അതി നിഷ്ഠൂരവും കഠിനവുമായ സംഭവ പരമ്പരകൾക്ക് മുമ്പാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന എന്നതാണ്. ഗുരുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന ശിഷ്യൻ, തള്ളിപ്പറയുന്ന ശിഷ്യശ്രേഷ്ഠൻ, തന്നെ ഒറ്റയ്ക്കൊക്കി ഓടിപ്പോകുന്ന ശിഷ്യഗണങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം കർത്താവിന് അറിയുകയും ശിഷ്യന്മാരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിട്ടും ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ സമർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല എന്നത് നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇന്ന് നമുക്ക് രസിക്കുന്നതും സുഖിക്കുന്നതും സമർപ്പണ പ്രാർത്ഥനകളാണ്.

ഇതിലെ പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ ഒന്ന് പിതാവിന്റെ നാമമഹത്വമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതിനായി പുത്രനെ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെ എന്ന് പറയുന്നു. കർത്തൃ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടണമെ എന്ന് പഠിപ്പിച്ചത് പ്രത്യേകം ഇവിടെ ഓർത്തിരിക്കണം. താനും തന്റെ കൂടെയുള്ളവരും പിതാവിന്റെ നാമമഹത്വത്തിനായിട്ടാണ്

പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. പിതാവ് നൽകിയ വചനം ശിഷ്യന്മാർക്കും, ശിഷ്യന്മാർ അത് ലോകത്തിനും നൽകിയിരിക്കുന്നു. കർത്താവ് പൊതുവേ ശിഷ്യഗണത്തിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ വചനം സ്വീകരിച്ച ശിഷ്യഗണങ്ങളും നമ്മെപ്പോലെ ഒന്നായിത്തീരണമെന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 15-ാം വാക്യത്തിൽ “അവരെ ലോകത്തിൽ നിന്ന് എടുക്കണമെന്ന് അല്ലാ, ദുഷ്ടന്റെ കൈയ്യിൽ അകപ്പെടാതെ വണ്ണം അവരെ കാത്തുകൊള്ളണം” എന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താവ് കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിൽ നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. കർത്താവ് പറയുന്നു, “സത്യത്താൽ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കണമെ” എന്ന്. വിശുദ്ധിയാണ് ഏറ്റവും വലിയ ആയുധമെന്ന് കർത്താവ് ആ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. വിശുദ്ധിക്ക് മുമ്പിൽ ഏത് ശക്തിയും നിന്നു വിറയ്ക്കും. സാത്താന്റെ തല തകർക്കപ്പെടും. വിശുദ്ധിയുള്ള ഇടത്ത് ലൗകിക ചിന്തകളുടെ അതിപ്രസരം ഉണ്ടാകുകയില്ല. 20-ാം വാക്യം എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. “ഇവർക്കു വേണ്ടി മാത്രമല്ല, ഇവരുടെ വചനത്താൽ എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചാൻ ഇരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.” ദൈവ വചനത്തിന് അനുസരിച്ച് വിശുദ്ധിയോടെ ജീവിച്ചാൻ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ കർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വീണ്ടും പറയുന്നു, “നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതു പോലെ അവരും ഒന്നാകേണ്ടതിന് ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലുമായി അവർ ഐക്യത്തിൽ തികഞ്ഞവരായി ഇരിക്കേണ്ടതിനും തന്നെ” (23-ാം വാക്യം). കാസായും പീലാസായും ഉയർത്തി ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ ഈ വാക്കുകൾ പ്രസക്തമാണ്. തുടക്കത്തിൽ പറയുന്നു ‘ഈ വിശുദ്ധതകൾ വിശുദ്ധിയുള്ളവർക്കും വെടിപ്പുള്ളവർക്കും നൽകപ്പെടു

ന്നു' എന്ന്. അത് കാർമ്മികന്റെ പ്രഖ്യാപനമാണ്. ഉടനെ പ്രതിവാക്യമായി ജനം ചൊല്ലുന്നു 'പരിശുദ്ധനായ പിതാവ് നമ്മോടു കൂടെ, പരിശുദ്ധനായ പുത്രൻ നമ്മോടു കൂടെ, ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള റൂഹാ നമ്മോടുകൂടെ, ആമ്മീൻ'. അതെ വിശുദ്ധിയിൽ തികഞ്ഞവരായി പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തോട് അടുത്തായിരിപ്പാൻ, അലസത വെടിഞ്ഞ് ജീവിപ്പാൻ നമുക്ക് കഴിയുക എന്നതാണ് വളരെ പ്രസക്തവും പ്രാധാന്യവും ആയ കാര്യം.

j. ശലോമോന്റെ പ്രാർത്ഥന.

ആദ്യ യെരൂശലേം ദൈവാലയം പണിത് ചമയിച്ച് ഒരുക്കി ലോക അദ്ഭുതങ്ങളെ വെല്ലുന്ന തരത്തിൽ ആക്കിത്തീർത്ത ശേഷം ശലോമോൻ പ്രതിഷ്ഠാ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ വി. ദൈവാലയ കൂദാശകൾക്ക് എല്ലാം നിർബ്ബന്ധിതമായി വായിക്കുന്ന വായനാ ഭാഗം രാജാക്കന്മാരുടെ ഒന്നാം പുസ്തകം 8-ാം അദ്ധ്യായം. ദൈവാലയത്തിന്റെ സ്ഥാപന ഉദ്ദേശം അതിൽ വിവരിക്കുന്നു:

1. ദൈവത്തിന്റെ മഹിമ വസിക്കുന്നതിന്.
2. ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണും കാതും ഹൃദയവും അവിടെ ഇരിക്കും.
3. പിൻതലമുറ ദൈവ വഴി സൂക്ഷിച്ചു നടക്കുന്നതിന്. അവരുടെ തെറ്റുകൾ പൊറുക്കുന്നതിന്.
4. അടിയന്റെ നിലവിളിയും പ്രാർത്ഥനയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കേട്ട് ഉത്തരമരുളേണ്ടതിന്.
5. ദൈവത്തിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ യാചന കേൾക്കേണ്ടതിന്.

6. ദുഷ്ടൻ അവന്റെ വഴി വിട്ടു മാറുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ദുഷ്ടതയ്ക്കും നീതിമാന്റെ നീതിയ്ക്കും തക്കവണ്ണം ഉത്തരമരുളേണ്ടതിനും.
7. തന്റെ സ്വന്തജനം അവരുടെ അകൃത്യവും പാപവും നിമിത്തം തോൽവി അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ അവർ മനം തിരിയുകയും യഥാർത്ഥ അനുതാപത്തോടും പശ്ചാത്താപത്തോടും യാചനം കഴിക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കേട്ട് അവർക്ക് ഉത്തരം അരുളേണ്ടതിനും.
8. തന്റെ ജനത്തിന്റെ അപരാധവും പാപവും നിമിത്തം ആകാശം അടച്ചിട്ട് മഴ പെയ്യാതെ ഇരുന്നാൽ അവർ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് മനം തിരിഞ്ഞ് ദൈവ സന്നിധിയിലേക്ക് അടുത്തു വരുമ്പോൾ ഉത്തരം അരുളേണ്ടതിനും.
9. ദേശത്ത് ക്ഷാമം, മഹാമാരി, വെൺകതിർ, വിഷമഞ്ഞ്, വെട്ടുക്കിളി, തുള്ളൻ ഇവ ബാധിച്ചാൽ അവരുടെ അനുതാപം കൈക്കൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് വിടുവിക്കേണ്ടതിന്.
10. വസന്തയും വ്യാധിയും ദീനവും ഉണ്ടായാൽ അവരുടെ യാചന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കേട്ട് ഉത്തരം അരുളേണ്ടതിന്.
11. അയൽ രാജ്യങ്ങൾ ഉപരോധിച്ചാൽ.
12. നീ മാത്രം സർവ്വരുടേയും ഹൃദയങ്ങൾ അറിയുന്നുള്ളൂ. സങ്കടത്തോടെയുള്ള യാചനകൾക്ക് സർവ്വരും നിന്നെ വിളിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കേട്ട് ഉത്തരം അരുളേണ്ടതിന്.

13. അന്യമതസ്ഥർ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്ന് മുട്ടിവിളിക്കുമ്പോൾ അത് സ്വദേശിയായാലും പരദേശിയായാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കേട്ട് ഉത്തരം അരുളേണ്ടതിന്.
14. യുദ്ധത്തിന് പോകുമ്പോൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും നിന്റെ കൃപയ്ക്കായി യാചിക്കുകയും ചെയ്താൽ കൃപ നൽകേണ്ടതിനും.
15. അടിമകളായി പിടിച്ചു കൊണ്ട് പോകപ്പെട്ടാൽ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ നിന്നെ വിളിച്ച് അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ വിടുതൽ ലഭിക്കേണ്ടതിന്.

k. വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ ചില പ്രാർത്ഥനാ മല്ലന്മാർ.

1. ആശയോടെ ദൈവിക വാഗ്ദത്ത നിവർത്തിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നവർ.

ഇയ്യോബ് സർവ്വതും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടും അതികഠിനമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ തളരുകയോ തകരുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഉടലോടെ എടുക്കപ്പെട്ട ഏലിയാ യാഗപീഠവും അതിനു ചുറ്റുമുള്ളതും വെള്ളത്താൽ നിറച്ചിട്ട് ഒരേയൊരു പ്രാർത്ഥനയെ പ്രാർത്ഥിച്ചുള്ളൂ. “കർത്താവേ, എന്നോട് ഉത്തരമരുളിച്ചെയ്യേണമെ.” ഏലിയാവിന്റെ വിശ്വാസം പോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തീ ഇറങ്ങി സർവ്വതും ദഹിപ്പിക്കുന്നു. സിറിയ രാജാവിന്റെ പടനായകനായ നയമാൻ യിസ്രായേൽ ദേശത്തു നിന്ന് അടിമയായി പിടിച്ചു കൊണ്ടു വരപ്പെട്ട ബാല്യക്കാരി പെൺകുട്ടിയുടെ ഉപദേശത്താൽ കുഷ്ഠ രോഗം മാറി സൗഖ്യമാകുന്നു. അടിമ വീട്ടിലും ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷിയും സുവിശേഷകയും ആയി മാറുന്നു ആ പെൺകുട്ടി. ഏത് അവസ്ഥയിലും ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്ത സാക്ഷിയാകാം എന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.

ദൈവത്തിന് എല്ലാറ്റിനും ഒരു നിശ്ചയവും കാലവും ഉണ്ട്. അത് ശരിക്കും അറിയുന്ന അബ്രാഹാം ആശയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി ആശയോടെ ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്ത നിവർത്തിക്കായി കാത്തിരുന്നു. മക്കൾ ലഭിക്കാഞ്ഞിട്ടും നീതിനിഷ്ഠരും കർത്താവിന്റെ കൽപ്പനകളും പ്രമാണങ്ങളും കുറ്റമറ്റ വിധം അനുസരിച്ച് പാലിച്ച സെഖര്യാവും, എലിസബെത്തും നമുക്ക് പാഠമാവണം. തീച്ചുളയിൽ എറിയപ്പെട്ടിട്ടും ദൈവം സംരക്ഷകൻ ആയിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിച്ച ദാനിയേലിന്റെ കൂട്ടുകാരായ ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നിവരെ പ്പോലെ ദൈവത്തിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിക്കണം. നാലാമനായി പനിമഞ്ഞ് തളിക്കുന്ന ദൈവം കൂടെ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഓർക്കണം.

2. ലഭിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ.

ലാസറിന്റെ കുഴിമാടത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. യോഹ. 11: 41 ൽ യേശു മേലോട്ടു നോക്കി; “പിതാവേ, നീ എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു.” സഖായി ദൈവത്തെ ഒന്ന് കാണുവാനേ ആഗ്രഹിച്ചുള്ളൂ. പക്ഷേ, പ്രായശ്ചിത്തവും, പശ്ചാത്താപവും കർത്താവിനെ അവന്റെ വീട്ടിലെ അതിഥിയാക്കി.

അനീതിയുള്ള ന്യായാധിപന്റെ ഉപമയിൽ വിധവയുടെ നിർബ്ബന്ധം സഹിക്കവെച്ചാതെ അവൻ അനീതിയുള്ളവൻ ആണെങ്കിലും വിധവയ്ക്ക് സഹായം ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതായി കർത്താവ് പറയുന്നു. തന്റെ വ്രതന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേൾക്കും. യാബൂക്ക് നദിയുടെ തീരത്തുവെച്ച് തന്നോട് മല്ലിട്ട ദൂതനോട് “നീ എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടല്ലാതെ

വിടുകയില്ലെന്ന്” യാക്കോബ് പറയുന്നു. മുട്ടിപ്പായ പ്രാർത്ഥനയുടെ സാധ്യത ഇവിടെ കാണുന്നു.

പുറജാതിക്കാരനായ ശതാധിപന്റെ വിശ്വാസം കർത്താവ് എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്; “യിസ്രായേലിൽ കൂടി ഇത്ര വലിയ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടില്ല.” കർത്താവ് ദൂരെ നിന്ന് ഒരു വാക്ക് പറഞ്ഞാൽ തന്റെ ബാല്യക്കാരന് രോഗശമനം വരുമെന്ന് അയാൾ പറയുന്നു. അതേ വിശ്വാസം കുരുടനിലും നാം കാണുന്നു. അതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ല, കൃഷ്ണ രോഗിയുടെ അപേക്ഷ. ‘നിനക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധനാക്കുവാൻ കഴിയും.’ എന്നസരേന്ത്കാർ കർത്താവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ‘അവന്റെ നിഴൽ വീണാൽ മതിയെന്നും വസ്ത്രത്തിൽ തൊട്ടാൽ സൗഖ്യം കിട്ടുമെന്നും’ അവർ വിശ്വസിച്ചു. അന്യനാട്ടുകാർക്കും പകർന്ന് നൽകുന്നു. രക്തസ്രാവക്കാരിയും കർത്താവിന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ടു സൗഖ്യമാക്കുന്നു. യഹോവ നല്ലവന്നെ തിരിച്ചറിയും രൂപിച്ചറിയും നമ്മിൽ ഉണ്ടാവണം.

3. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ അനുതാപവും തിരിച്ചുവരവും.

മുടിയൻ പുത്രൻ അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് തിരിച്ചു വരുന്നത് മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രവുമായിട്ടാണ്. അവന്റെ പ്രതീക്ഷ ഒരു കൂലിക്കാരൻ ആകാനായിരുന്നു. പക്ഷേ, ലഭിച്ചതോ അവനെ കഴുകി കുളിപ്പിച്ച് ശുദ്ധനാക്കി മേൽത്തരമായ വസ്ത്രവും ചെരിപ്പും മോതിരവും നൽകി. അവനെ മകനായി സ്വീകരിച്ച് സദ്യയൊരുക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പുണ്യാഹരക്തത്താൽ കഴുകി വെടിപ്പാക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാം. പറ്റിയിട്ടുള്ള കറകളും ചുളിവുകളും കഴുകി വെടിപ്പാക്കണം. മറിയത്തെ പ്പോലെ കർത്താവിന്റെ പാദപീഠത്തിൽ ഇരിക്കുവാൻ കഴിയ

ണം. ദൈവസാന്നിധ്യം അനുഭവിച്ച ഏഴായ ഏറ്റുപറച്ചിൽ നടത്തുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയുടെ മുൻകുറിയായ തീക്കനൽ അവന്റെ നാവിന്മേൽ സെറാഫ് തൊടുവിച്ചതിനാൽ അവൻ ശുദ്ധനാകുകയും ദൈവിക ശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തളർവാത രോഗിയെപ്പോലെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ട് കട്ടിൽ എടുത്ത് നടക്കുവാൻ കഴിയണം. ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെ എളിമയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. ശിശുക്കളെപ്പോലെ നിർമ്മലരാകണം. തെറ്റുകൾ മോചിക്കപ്പെടുന്നതോടുകൂടെ ഒരു തിരിച്ചു പോക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകണം.

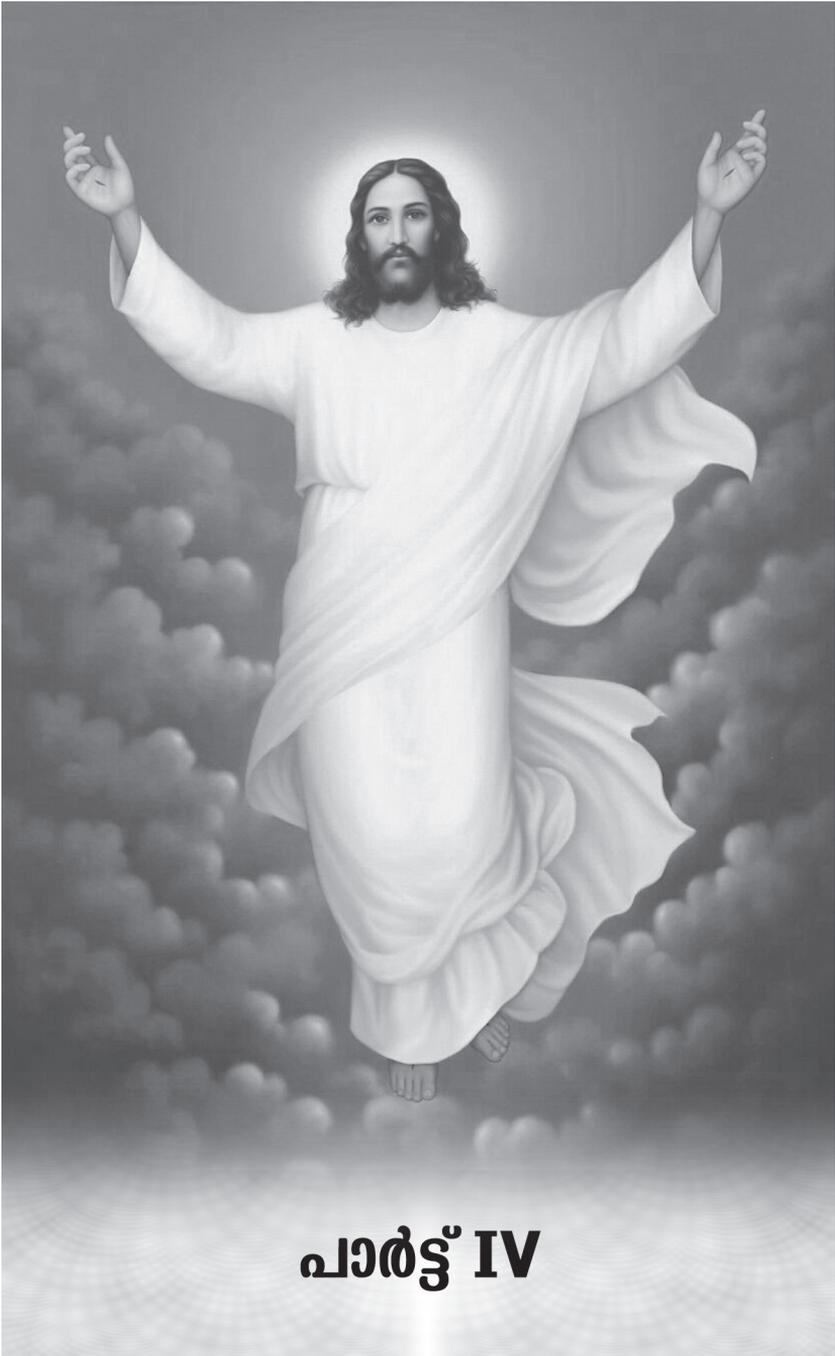
4. ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ അൽപ്പം ആയാസം ആവശ്യമാണ്.

പിതാക്കന്മാരുടെ കുറിപ്പുകളിലെ ഒരു കഥ ശ്രദ്ധേയമാണ്: ഒരു രാജാവ് ദൈവ വിശ്വാസി അല്ലായിരുന്നു. ദൈവ വിശ്വാസം അന്ധവിശ്വാസമായിട്ട് അദ്ദേഹം കരുതുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രി ഒരു ദൈവ ഭക്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ദിവസം യാദൃശ്ചികമായി അല്പം കൂടുതൽ സമയം പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ചെലവഴിച്ചു. പ്രധാനമന്ത്രി അല്പം താമസിച്ച് എത്തിയതിൽ ക്ഷുഭിതനായി നിന്ന രാജാവ് താമസിച്ചതിന്റെ കാരണം തിരക്കി. പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അല്പം കൂടുതൽ സമയം എടുത്തുവെന്ന് ക്ഷമാപണത്തോടെ മന്ത്രി പറഞ്ഞു. രാജാവ് ചോദിച്ചു; “ദൈവമോ? അങ്ങനെ ഒരാൾ ഉണ്ടോ? അവനെ എനിക്ക് ഒന്നു കാണിച്ചു തരിക.” രാജാവിന് എല്ലാത്തിനും തെളിവ് വേണമായിരുന്നു. മന്ത്രി ഒരു മറുപടിയും പറഞ്ഞില്ല. തല കുനിച്ച് നിന്നതേയുള്ളൂ. വിഷണ്ണനായി നില്ക്കുന്ന മന്ത്രിയോട് കൊട്ടാരത്തിനു പുറത്തേക്ക് പോകുവാൻ രാജാവ് കല്പിച്ചു. “ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം ദൈവം ഉണ്ട് എന്നുള്ളതിന് തെളിവ് കൊണ്ടുവന്നില്ലെ

കിൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കും”മെന്ന് കൽപ്പിച്ചു. മന്ത്രി വിഷണ്ണനായി ഭവനത്തിലേക്കു പോയി. പോകുന്ന വഴിയിൽ ഒരു ബാലൻ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. വിഷണ്ണനായി പോകുന്നതിന്റെ കാരണം തിരക്കി. മന്ത്രി സർവ്വതും പറഞ്ഞു. ബാലൻ മന്ത്രിയോട്, “അങ്ങ് കൊട്ടാരത്തിൽ പോകുന്ന ദിവസം ഞാനും കൂടെ വരാം. ഈ സ്ഥലത്തു തന്നെ നിൽപ്പുണ്ടാകും.” എന്നു പറഞ്ഞു.

പ്രസ്തുത ദിവസം രണ്ടുപേരും കൂടെ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തി. പോകുന്ന വഴിയിൽ ബാലൻ മന്ത്രിയോട് പറഞ്ഞു; “അവിടുന്ന് എന്നെ രാജാവിന് പരിചയപ്പെടുത്തണം. ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഗുരുവാണെന്നും, എന്റെ ഗുരു അങ്ങയുടെ ഏത് ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവും തെളിവും തരുമെന്ന് ആദരവോടെ പറയുകയും വേണം.” ഈ പരിചയപ്പെടുത്തൽ രാജാവിന് അൽഭുതമാണ് ജനിപ്പിച്ചത്. എങ്കിലും രാജാവ് ബാലനോടു ചോദിച്ചു; “ദൈവത്തെ എവിടെ കാണാൻ കിട്ടും?” ബാലൻ മറുപടി പറഞ്ഞു; “അവൻ ഇവിടെയെല്ലാം ഉണ്ട്. ഇല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലവും ഇല്ല.” “എന്നാൽ ഞാൻ അവനെ ഒന്നു കാണട്ടെ.” എന്ന് രാജാവ് പറഞ്ഞപ്പോൾ ബാലൻ പറഞ്ഞു: “നെയ്യ് അൽപ്പം പോലും എടുക്കാത്ത ഒരു ഗ്ലാസ് പാൽ എനിക്കു വേണം.” പാൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ബാലൻ വലത്തെ ചുണ്ടു വിരൽ പാലിന്റെ മുകൾ ഭാഗത്ത് തടവി നോക്കി. പിന്നെ ആ പരിശോധന താഴേയ്ക്കു താഴേയ്ക്ക് തുടർന്ന് അടിവരെ എത്തി. രാജാവ് ദേഷ്യപ്പെട്ട് ചോദിച്ചു; “നീ കുറച്ച് നേരമായല്ലോ തിരയുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്.” ഉടനെ ബാലന്റെ മറുപടി; “ഞാൻ ഇതിന്റെ അകത്ത് നെയ്യ് എവിടെയാണെന്ന് നോക്കുകയായിരുന്നു.” രാജാവ് ക്രുദ്ധനായി പറഞ്ഞു; “നെയ്യ് കിട്ടണമെങ്കിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം. ആദ്യം തൈര്

ആക്കണം. പിന്നെ ആ തൈര് കടയണം.” ബാലൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു: “ദൈവം ഇവിടെയെല്ലാം ഉണ്ട്. അവനെ കണ്ടുകിട്ടണമെങ്കിൽ അടുത്തറിയണമെങ്കിലും അല്പം ആയാസം നിറഞ്ഞ ജോലികൾ ഉണ്ട്. നിത്യേനയുള്ള പ്രാർത്ഥന, വിശുദ്ധ ജീവിതം, കുമ്പിടീൽ, നോമ്പ്, ഉപവാസം. രാജാവ് പ്രതിസന്ധികൾ ഇല്ലാതെ പോകുന്നത് ഈ മന്ത്രിയുടെ പ്രാർത്ഥന നിറഞ്ഞ സാമീപ്യം അങ്ങേയ്ക്ക് ഉള്ളതു കൊണ്ടാണ്. ഈ മന്ത്രി എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ദൈവത്തെ ദർശിക്കുന്നുണ്ട്.” ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് ബാലൻ അപ്രത്യക്ഷനായി. ദൈവം അയച്ച ദൂതനായിരുന്നു അത്. ദൈവം മന്ത്രിയെ സംരക്ഷിക്കുകയും മന്ത്രിയിലൂടെ രാജാവിനെ ദൈവ വിശ്വാസിയാക്കുകയും ചെയ്തു. മന്ത്രിയുടെ സങ്കടം കണ്ട ദൈവം ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു. നമുക്ക് ചാരേ അവൻ ഉണ്ട്. തന്റെ പ്രിയർക്ക് സംരക്ഷണയും കാവലുമായി.

അദ്ധ്യായം 10

സമാപനം

അത്യാവശ്യ ആവശ്യ അനാവശ്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കുവാനും അവയെ വേണ്ടവണ്ണം നിർവ്വചിക്കുവാനും തരം തിരിക്കാനും അതിനനുസരിച്ച് ജീവിതത്തെ ചലനാത്മകം ആക്കുന്നവനുമാണ് ഒരു യഥാർത്ഥ ദൈവസ്വരൂപമായവൻ ചെയ്യേണ്ടത്. അല്ലെങ്കിൽ അതാണ് ദൈവസ്വരൂപത്തിന്റെ ലക്ഷണം. അവർക്ക് സ്വത്തും സാമഗ്രികളും പ്രശ്നമേയല്ല. നമ്മുടെ കൈയ്യിലുള്ളത് മാത്രമല്ല, ഇല്ലാത്തതും കണക്കിൽ ആക്കിയാലേ യഥാർത്ഥ സ്വത്ത് എത്രയെന്ന് അറിയുവാൻ കഴിയൂ. ഒന്നുമില്ലെന്ന് നാം കരുതുന്നവന്റെ കൈയ്യിലും ആർക്കും ഇല്ലാത്ത എന്തൊക്കെയോ ഉണ്ട്. അത് നാം അറിയണം. അത് ആത്മ നിയന്ത്രണവും അച്ചടക്കവും ആയിരിക്കാം. അവനിൽ വിശുദ്ധിയും ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവൻ യഥാർത്ഥ ദൈവസ്വരൂപം ആയിരിക്കും.

പഞ്ചഭൂതങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമുക്കറിയാം. ആകാശം, വായു, അഗ്നി, ജലം, ഭൂമി ഇവയുടെ സത്ത നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ദൈവം സമൂഹയിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത്, ഇവയെല്ലാമായി നമുക്ക് ബന്ധമുണ്ടെന്നു സാരം. സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഈ ഭാവന, സൃഷ്ടി തിരിച്ചറിയാത്തതാണ് തോൽവിയുടെയും വീഴ്ചയുടെയും കാരണം. അതായത്, പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നാം അറിയാതെ പോകുന്നു. ഉല്പത്തിയിൽ മനുഷ്യന്റെ പാപം നിമിത്തം ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

എന്നു പറയുന്നു (ഉല്പത്തി 3:17). റോമർ 8:18 മുതൽ പരിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ സൃഷ്ടി ദൈവ പുത്രന്മാരുടെ വെളിപ്പാടിനെ ആകാംഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നും സർവ്വ സൃഷ്ടിയും ഒരു പോലെ ഞെരുങ്ങി ഈറ്റുന്നോവോടിരിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്നു.

നമ്മിൽ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ ദൈവം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം പുറത്തേക്കാണ് തുറന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നത്. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ കണ്ണ്, ചെവി, മുക്ക്, നാക്ക്, താക്ക് ഇവയെല്ലാം ഈ ഭൂമിയിലെ ജീവിതാവസാനത്തിൽ ദേഹം മണ്ണോടു മണ്ണായിത്തീരുമ്പോൾ അവയിൽ ലയിക്കും. എന്നാൽ പുത്രന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ട ഉത്ഥാനം ചെയ്യും. മണ്ണോടു മണ്ണായിച്ചേർന്നത് എങ്ങനെ കൂടിച്ചേരും എന്ന് ചോദിച്ചേക്കാം. ഇരുമ്പിന്റെ തരികൾ മണലിന്റെ ഇടയിൽ വിതറിയാൽ കാണാതെ പോയി എന്നു നാം കരുതും. ആ ഇരുമ്പു തരികളെ വലിച്ചെടുക്കാൻ ഒരു കാന്തത്തിന് പ്രാപ്തി ഉണ്ടല്ലോ, അവയെ സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വേശ്വരൻ പുഴിയായിത്തീർന്ന നമ്മുടെ സുന്ദരാകാരത്തെ ഒന്നായിത്തീർക്കുവാനും തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാനും പ്രാപ്തിയുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കേണ്ടതല്ലേ.

ആദാമിനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അവൻ ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നത് സ്രഷ്ടാവ് ജീവശ്വാസം ഊതിക്കയറ്റിയപ്പോഴാണ്. അങ്ങനെ അവൻ വിശേഷപ്പെട്ട ശ്വാസത്തിന് ഉടമയായി. വിശേഷപ്പെട്ട ശ്വാസത്തിന് ഉടമ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ വിശ്വാസിയും ആയി. അങ്ങനെ പുറത്തേക്ക് തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്ന പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു പകരം അകത്തും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇത് മനുഷ്യനു മാത്രം അവകാശ

പ്പെട്ടതാണ്. ദേഹം, ദേഹി, ആത്മാവ്, മനുഷ്യനല്ലാത്ത സൃഷ്ടികൾക്ക് എല്ലാം ദേഹവും ദേഹിയുമേ ഉള്ളൂ. ആത്മാവ് ഇല്ല. മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് ദൈവസ്വരൂപം ആയിട്ടാണ്. അകത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ മനം, ബുദ്ധി, ചിത്തം, തത്വജിജ്ഞാസ, അഹം എന്ന ഭാവം. അഹം എന്ന ഭാവത്തിന് വ്യാഖ്യാനം വേണമെന്ന് തോന്നുന്നു. ഞാൻ ആരാണ് എന്ന യഥാർത്ഥ അറിവാണ് അഹം എന്ന ഭാവം. ഞാൻ ആരാണ്? ദൈവസ്വരൂപം, ദൈവാത്മാവിന്റെ ഗേഹം, ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം എന്ന് പരിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹായും പറയുന്നു. വിശേഷപ്പെട്ട ശ്വാസത്തിന് ഉടമ എന്നതിനാൽ വിശ്വാസിയും ആയി. ആ വിശ്വാസം പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ കഴിയണം.

നമുക്ക് ലഭിച്ച ദൈവിക ശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വേണം മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് നന്മകൾ പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ ദൈവിക കൃപയും കരുണയും നമ്മിൽ വന്ന് വസിച്ചു കവിഞ്ഞ് ഒഴുകണം. ഈ സമൂഹത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ആകർഷകങ്ങളായ പരസ്യങ്ങളാണ്. കടലും കടലാടിയും പോലെയുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ് ഇന്നത്തെ 'സംസ്കാരം'. Event Management കൾ ആടി തകർക്കുന്ന കാലമാണ്. വിവാഹത്തിനും വിനോദ സഞ്ചാരത്തിനുമെല്ലാം. ആരാധനകൾ എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു നടത്തുന്ന പലതിലും ഇത് കാണാം. അവയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ അകകണ്ണ് ഉണ്ടാവണം, മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും വേണം. നമുക്ക് ദൈവീകശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടാതെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസി ആയിരുന്ന് സത്യവിശ്വാസം ജീവിതത്തിലൂടെ മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്ന് നൽകാം. വിശ്വാസി എന്നാൽ വിശേഷപ്പെട്ട ശ്വാസം

ലഭിച്ചവൻ എന്നാണല്ലോ. അത് ഏദനിൽ ദൈവം ഉതി കയറ്റിയതാണ്. വിശുദ്ധ മാമോദീസായിൽ കാർമ്മികൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉതുമ്പോൾ ഇത് പുതുക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് നാം മറക്കരുത്. ഇത് നമ്മിൽ ഇല്ലാതെ ദൈവീകമായി പകരപ്പെടുവാൻ പറ്റില്ല. അതായത് നാം ജ്വലിക്കാതെ മറ്റുള്ളവരെ ജ്വലിപ്പിക്കാൻ പറ്റില്ല.

ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

അദ്ധ്യായം 11

പ്രാർത്ഥനകളും, മനഃപാഠ വാക്യങ്ങളും.

a. പ്രാർത്ഥന

1. 91-ാം മസൂമൂർ

ഉയരപ്പെട്ടവന്റെ മറയിൽ ഇരിക്കുന്നവനും/ ദൈവത്തിന്റെ നിഴലിൽ മഹത്വപ്പെടുന്നവനുമേ! / ഞാൻ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം/ എന്റെ ശരണവും/ എന്റെ സങ്കേതസ്ഥലവും എന്ന് / കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് നീ പറയുക./ എന്തെന്നാൽ അവൻ വിരുദ്ധത്തിന്റെ കെണിയിൽ നിന്നും/ വ്യർത്ഥസംസാരത്തിൽ നിന്നും നിന്നെ വീണ്ടുകൊള്ളും./ അവൻ അവന്റെ തുവലുകൾ കൊണ്ടു നിന്നെ രക്ഷിക്കും./ അവന്റെ ചിറകുകളുടെ കീഴിൽ നീ മറയ്ക്കപ്പെടും./ അവന്റെ സത്യം നിന്റെ ചുറ്റും ആയുധമായിരിക്കും./ നീ രാത്രിയിലെ ഭയത്തിൽ നിന്നും / പകൽ പറക്കുന്ന അസ്ത്രത്തിൽ നിന്നും / ഇരുട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന വചനത്തിൽ നിന്നും/ ഉച്ചയിൽ ഉറങ്ങുന്ന കാറ്റിൽ നിന്നും ഭയപ്പെടുകയില്ല. / നിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് ആയിരങ്ങളും / നിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് പതിനായിരങ്ങളും വീഴും./ അവ നിങ്കലേക്ക് അടുക്കുകയില്ല./ എന്നാലോ നിന്റെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് നീ കാണുക മാത്രം ചെയ്യും. / ദുഷ്ടന്മാർക്കുള്ള പ്രതിഫലത്തെ നീ കാണും./ എന്തെന്നാൽ സ്വന്തവാസസ്ഥലം ഉയരങ്ങളിൽ ആയിരിക്കുന്നു എന്ന/ എന്റെ ശരണമായ കർത്താവ് നീ ആകുന്നു. / ദോഷം നിന്നോട് അടുക്കയില്ല. / ശിക്ഷ നിന്റെ വാസസ്ഥലത്തിനു സമീപിക്കുകയില്ല. / എന്തെന്നാൽ നിന്റെ സകല വഴികളിലും നിന്നെ കാക്കേണ്ടതിന് / അവൻ നിന്നെക്കുറിച്ച് അവന്റെ

മാലാഖമാരോട് കല്പിക്കും. / നിന്റെ കാലിൽ നിനക്ക് ഇടർച്ച ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ / അവർ തങ്ങളുടെ ഭുജങ്ങളിന്മേൽ നിന്നെ വഹിക്കും. / സർപ്പത്തെയും അണലിയെയും നീ ചവിട്ടും. / സിംഹത്തെയും പെരുമ്പാമ്പിനെയും നീ മെതിക്കും. / അവൻ എന്നെ അന്വേഷിച്ചതു കൊണ്ട് / ഞാൻ അവനെ രക്ഷിച്ചു ബലപ്പെടുത്തും. / എന്റെ നാമം അറിഞ്ഞതു കൊണ്ട് അവൻ എന്നെ വിളിക്കും. / ഞാൻ അവനോട് ഉത്തരം പറയും. / ഞെരുക്കത്തിൽ ഞാൻ അവനോടുകൂടെ ഇരുന്ന് / അവനെ ബലപ്പെടുത്തി ബഹുമാനിക്കും. / ദീർഘായുസ്സു കൊണ്ട് ഞാൻ അവനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും. / എന്റെ രക്ഷ അവനെ ഞാൻ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. /

2. 121-ാം മസൂമൂർ

ഞാൻ പർവ്വതത്തിലേക്ക് എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തും. / എന്റെ സഹായക്കാരൻ എവിടെ നിന്നു വരും. / എന്റെ സഹായം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ച / കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് ആകുന്നു. / അവൻ നിന്റെ കാൽ ഇളകുവാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. / നിന്റെ കാവൽക്കാരൻ ഉറക്കം തുങ്ങുകയില്ല. / എന്തെന്നാൽ ഇസ്രായേലിന്റെ കാവൽക്കാരൻ / ഉറക്കം തുങ്ങുന്നുമില്ല, ഉറങ്ങുന്നുമില്ല. / നിന്റെ കാവൽക്കാരൻ കർത്താവാകുന്നു. / കർത്താവ് തന്റെ വലതുകൈകൊണ്ട് നിനക്കു നിഴലിടും. / പകൽ ആദിത്യനെ ക്കിലും / രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രനെ ക്കിലും നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ല. / കർത്താവ് സകല ദോഷങ്ങളിൽ നിന്നും നിന്നെ കാത്തു കൊള്ളും. / കർത്താവ് നിന്റെ ആത്മാവിനെ കാത്തു കൊള്ളും. / അവൻ നിന്റെ ഗമനത്തെയും / നിന്റെ ആഗമനത്തെയും ഇതുമുതൽ / എന്നേക്കും കാത്തു കൊള്ളും. /

ദൈവമേ, സ്തുതി നിനക്കു യോഗ്യമാകുന്നു. ബാറെക്മോർ.

b. ഗീതം

**മാർ അപ്രേമിന്റെ മെത്രാ
(അനുതാപത്തിന്റെ)**

എന്നുടയോനേ, നീയെന്നെ
കൺമണിപോൽ കാത്തീടണമേ
നിൻചിറകാലെ മറച്ചു പരീ-
ക്ഷയിൽ നിന്നെന്നെ കാക്കണമേ.

ഒളിവായ് നോക്കീടാതെന്റെ
കണ്ണുകളെ നീ കാക്കണമേ
വഞ്ചന കേൾക്കാതടിയന്റെ
കാതുകളെയും കാക്കണമെ.

എന്നധരങ്ങൾക്കെന്നും നീ
കാവലതായും നിൽക്കണമെ
എന്നുള്ളിൽ ദോഷം ചെയ്വാ-
നുള്ള വിചാരമുദിക്കരുതേ.

കർത്താവേ, നല്ല വിവേകം
വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നിൽ നീ
സൗരഭ്യത്താൽ നിന്നെയെനി-
ക്കിമ്പപ്പെടുത്താനിട വരണേ.

ഐഹിക നേട്ടത്തിനു പകരം
നിന്നെ സമ്പാദിപ്പാനും
നിന്നെ സ്നേഹിച്ചീ ലോകം
നിരസ്സിപ്പാനും കൃപ ചെയ്ക.

എന്നെത്തന്നെ സന്നിധിയിൽ
കാഴ്ചയണപ്പാനും നാഥാ
എന്നെ നിനക്കു സുഗന്ധമതായ്
അർപ്പിപ്പാനും കൃപ ചെയ്ക.

എൻ നാഥാ! നിൻ തിരുമുഖിൽ
ആത്മശരീര മനസ്സുകളെ
ശോഭ കലർന്ന വിളക്കുകളായ്
ഞാൻ കത്തിപ്പാറാകണമെ.

ആത്മശരീര മനസ്സുകളാ-
മെന്നുടെ തിരുമുൽ കാഴ്ചകളെ
താതസുതാശ്വാസപ്രദനേ!
അൻപൊടു കൈക്കൊണ്ടീടണമെ

സ്വർഗ്ഗസ്ഥ പിതാവേ! എന്നിൽ
മാനസ ശുദ്ധി വരുത്തേണമെ
ദൈവസുതാ! നീയെന്നാത്മാ-
വിനു വിശുദ്ധി വരുത്തേണമെ.

ആശ്വാസപ്രദനാകുന്ന
പരിശുദ്ധാത്മാവേ! എന്റെ
ദേഹമശ്ലേഷം കൃപയാലെ
പരിപാവനമാക്കീടണമെ.

അന്ത്യദിനത്തിൽ നാഥാ! നീ
സന്തോഷിപ്പിക്കണമെന്നെ
ആത്മശരീരമനസ്സുകൾ നിൻ
സ്തുതി പാടുന്നു കനിയണമെ.

C. മനഃപാഠ വാക്യങ്ങൾ.

- 1:1 ഉൗസ് ദേശത്ത് ഇയ്യോബ് എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ നിഷ്കളങ്കനും നേരുള്ളവനും ദൈവ ഭക്തനും ദോഷം വിട്ടുകലുന്നവനും ആയിരുന്നു.
- 5:17 ദൈവം ശാസിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ; സർവ്വ ശക്തന്റെ ശിക്ഷ നീ നിരസിക്കരുത്.
- 16:19 ഇപ്പോഴും എന്റെ സാക്ഷി സ്വർഗ്ഗത്തിലും എന്റെ ജാമ്യക്കാരൻ ഉയരത്തിലും ഇരിക്കുന്നു.
- 19:25 എന്നെ വീണ്ടെടുക്കുന്നവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ ഒടുവിൽ പൊടിമേൽ നിൽക്കുമെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു.
- 23:10 എന്നാൽ ഞാൻ നടക്കുന്ന വഴി അവൻ അറിയുന്നു; എന്നെ ശോധന കഴിച്ചാൽ ഞാൻ പൊന്നു പോലെ പുറത്തു വരും.
- 28:28 കർത്താവിനോടുള്ള ഭക്തി തന്നെ ജ്ഞാനം; ദോഷം അകന്നു നടക്കുന്നതു തന്നെ വിവേകം എന്നു അവൻ മനുഷ്യനോടു അരുളിച്ചെയ്തു.
- 32:8 എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽ ആത്മാവുണ്ടല്ലോ; സർവ്വ ശക്തന്റെ ശ്വാസം അവർക്കു വിവേകം നൽകുന്നു.
- 36:21 സൂക്ഷിച്ചു കൊൾക; നീതികേടിലേക്കു തിരിയരുത്; അതല്ലോ നീ അരിഷ്ടതയെക്കാൾ ഇഷ്ടിക്കുന്നത്.
- 38:41 കാക്കക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇരകിട്ടാതെ ഉഴന്നു ദൈവത്തോടു നിലവിളിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു തീൻ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാർ?
- 42:5 ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു ഒരു കേൾവി മാത്രമേ കേട്ടിരുന്നുള്ളൂ; ഇപ്പോഴോ, എന്റെ കണ്ണാൽ നിന്നെ കാണുന്നു.